

**Arthur G. Daniells**

# **Krisztus a mi igazságunk**

Boldog Élet Alapítvány  
Budapest  
2007

Német címe: Christus unsere Gerechtigkeit

Advent Verlag GmbH, Hamburg 13  
Verlagsarchiv Nr. 261 165

Fordította:  
Erdélyi László

Szerkesztette:  
Dr. Erdélyiné Halász Edit

Felelős Kiadó:  
Dr. Szigeti István

# Tartalomjegyzék

Előszó .....	6
Krisztus a mi igazságunk.....	10
<i>Hogyan igazulhat meg az ember?</i> .....	13
<i>Ábrahám útja az egyedüli út a megigazuláshoz</i> .....	15
<i>Sokan eltévesztették az utat</i> .....	19
Egy meglepő jelentőségű üzenet .....	22
Előkészítő üzenetek .....	26
<i>Az 1887-i üzenet</i> .....	27
<i>A legnagyobb és legégetőbb szükséglet</i> .....	29
<i>Az alkalmazandó módszer</i> .....	30
<i>Az 1888-as üzenet</i> .....	32
<i>Az egyedüli igaz út</i> .....	32
<i>Egy megrázó üzenet</i> .....	33
<i>Vissza az egyedül biztos kikötőhöz</i> .....	34
<i>Az előkészítő üzenet csúcspontja</i> .....	35
<i>Visszapillantás</i> .....	37
Az üzenet .....	38
a Minneapolis-i Konferencia folyamán .....	38
<i>Az üzenet eredete</i> .....	40
<i>Megváltozott fogadtatás</i> .....	40
<i>Az ellenállás</i> .....	43
<i>A nézeteltérések következményei</i> .....	46
<i>Általános alapelvek forognak kockán</i> .....	49
A hármas angyal üzenet tulajdonképpeni értelmezése .....	58
Egy mindent átfogó, alapvető igazság.....	63
A formalizmus halálos veszélye .....	67
<i>Formalizmus a prédikációkban</i> .....	68
<i>Az igazság elmélete nem elégséges</i> .....	70
<i>Csak egyetlen módon lesz az igazság érték a lélek számára</i> .....	70
<i>Egy rideg, törvényeskedő vallás: vallás Krisztus nélkül</i> .....	73
<i>Formális vallás megmentő hit nélkül</i> .....	73
<i>Az emberi tervekre és módszerekre való hagyatkozás veszélye</i> ..	75

A szem elől veszített nagy igazság .....	77
<i>Mit jelent egy ilyen igazság szem elől tévesztése?</i> .....	78
<i>Luther Márton félt, hogy ezt az igazságot eltorzítják</i> .....	80
<i>A prédikátorok kötelessége a hit általi megigazulás üzenetének a hirdetése</i> .....	81
Egy előre látott teljes megújulás.....	84
<i>Nekünk tulajdonított és részesített igazság</i> .....	86
<i>A bennünk lakozó igazság külső jelei</i> .....	89
<i>Az igazság makulátlan ruhájában</i> .....	90
Saját tapasztalatok útja .....	91
<i>A hit kapuja</i> .....	91
<i>A cselekedetek kapuja</i> .....	92
<i>A reménytelen helyzet ismerete</i> .....	93
<i>A bűnös hozzájárulása és döntése</i> .....	94
<i>Élő hitben megmutatkozó cselekedetek</i> .....	95
<b>FÜGGELEK</b> .....	98
Krisztus minden jó kezdeményezés forrása.....	98
<i>Krisztus kijelentése az Atya Isten által</i> .....	98
<i>Krisztus magához vonzza a bűnöst</i> .....	98
<i>Krisztus munkálja a bűnbánatot</i> .....	99
<i>Krisztus az erő forrása</i> .....	99
<i>Krisztus az igazság megtestesítője</i> .....	100
<i>Krisztus, a mennyei kereskedő</i> .....	100
<i>Az igazság gyökere</i> .....	100
<i>Külső cselekedeteink mutatják meg a bennünk munkálkodó isteni kegyelmet</i> .....	101
<i>Gyógyszer a formalizmus ellen</i> .....	101
<i>Erő, amely az emberen kívülről hat</i> .....	102
<i>Ez az erő: Krisztus</i> .....	102
<i>Bátorítás a csüggedteknek</i> .....	102
<i>Világi érdekeink alárendelése</i> .....	103
Kutatásunk időszerű területei .....	104
<i>Krisztus közbenjárói szolgálata</i> .....	104
<i>A megváltási terv</i> .....	104
<i>A hit</i> .....	104

Isten törvényének szerepe a hit általi megigazulásban .....	105
<i>A törvény, mint tükör</i> .....	105
<i>A törvény igazságot követel</i> .....	105
<i>Egyedüli lehetőség: eleget tenni a törvény követelésének</i> .....	105
<i>Isten szándéka a törvény követelményének bemutatására</i> .....	107
A végidők gyülekezete halálos veszélyben .....	109
<i>A gyülekezetek állapota – lelki bénultság</i> .....	109
<i>Lelki lustaság, letargia</i> .....	109
<i>Lelki vakság</i> .....	109
<i>Lelki szárazság</i> .....	110
<i>Egy óriási tévedés elkövetésének veszélye</i> .....	110
<i>A tökéletlenség nem elégséges</i> .....	110
Felhívás lelki megújulásra és reformációra .....	111
Reformációs mozgalom .....	116
Az utolsó napok veszélyei és előjogai .....	117

# Előszó

A Generál Konferencia Lelkészi Osztályának egyik tanácskozá-  
sán, 1924. október 22-én hozott határozattal megbízták Daniells  
testvért, hogy állítson össze egy gyűjteményt Ellen G. White-nak, a  
hit általi megigazulással kapcsolatos írásaiból.

A Lelkészi Osztály munkatársaival egyetértésben, elfogadtam  
ezt a feladatot.

Célunk – amint meg lett fogalmazva – az volt, hogy E.G. White  
írásaiból dolgozzuk fel ezt a témát. Ennek alapján a Prófétaság Lel-  
kének valamennyi írását alaposan átkutattuk. A könyvek mellett  
megvizsgáltuk a folyóiratainkban megjelent cikkeket is, mintegy 25  
éves időtartamban, 1887-től 1912-ig bezárólag. A kutatási terület  
oly nagy volt, és az igazság elrejtett gyöngyszemei, amelyek nap-  
fényre jöttek oly csodálatosak és ragyogók voltak, hogy tisztelettel-  
jes ámulatba estem a nagy felelősség terhe alatt, arra gondolva,  
hogy ki kell emelni ezeket a kincseket elrejtettségükből és úgy be-  
mutatni őket, hogy tisztaságuk és szépségük helyes megvilágításba  
kerüljön a maradék nép előtt, amelyre a mű befejezése lett bízva.

Amikor az elkészült kézirat egy részét átadtam munkatársaim-  
nak, arra kértem őket, hogy gondosan olvassák át, és tegyék meg  
javaslataikat. Az Észak-Amerika-i terület minden részén nagyon  
bátorító és elismerő volt a visszhang, sőt, többen azt a meggyőző-  
désüket fejezték ki, hogy a lehető leghamarabb el kell végezni a  
munkát. Néhány prédikátor javaslatának megfelelően egy fejezet, a  
hit általi megigazulásról, a bibliai nézőpont alapján lett összeállítva.  
Ez lett a bevezetése az E. G. White írásainak összeállítása elé. Ez  
támasztja alá a szóban forgó témának, Isten népe számára, napja-  
inkban oly életfontosságú jelentőségét, mivel a Szentírás tekintélyé-  
re épül.

Isten igéje világosan megmutatja, hogyan lehet hit által megiga-  
zulni; a Prófétaság Lelkének ajándékai ezt a témát még jobban

megvilágítják. Vakságunkban és közömbösségünk folytán messze letértünk erről az útról. Sok évet mulasztottunk, hogy ezt az isteni igazságot elsajátítsuk. Azonban ez idő alatt szüntelenül küldte az Úr a felszólításait, hogy az evangéliumnak erre az alapvető részére emlékeztessen bennünket. Hit által nyerhetjük el Krisztus nekünk tulajdonított igazságát, a múlt bűneinek eltörlésére, és a nekünk kölcsönzött igazságot, amely képesít arra, hogy Isten lénye a mi emberi természetünkben megnyilvánuljon.

Annak érdekében, hogy a tervezett összeállításnak a lehető legnagyobb értéket szerezzék, kezdettől fogva világos volt, hogy nem elégséges, csupán az egymással összefüggő, különböző idézeteket sorban, egymás mellé helyezni. Szükség van a helyes sorrendre és kapcsolódásra, és jelentősége van a kronológiai sorrendnek is. Ezenkívül szükséges volt, hogy azok a körülményeket és kérdéseket, amelyekben adattak a kijelentések, felismerhetők maradjanak. Ha ezekre nem ügyeltünk volna, zavaróvá és fárasztóvá vált volna ennek az összeállításnak az olvasása. A hit általi megigazulás témájának tanulmányozása E. G. White írásaiban, ahhoz a meggyőződéshez vezet, hogy az ott adott tanács két nézőpontból indul ki. Az első egy csodálatra méltó tény, hogy bűnös emberek, az Isten Fiába vetett hit által elnyerhetik Isten igazságát. Másodszor, hogy Isten igazságának hit általi elnyeréséről szóló lényeges üzenet benne volt Isten tervében és előrelátásában, úgy, ahogy ezt a Minneapolis-i Konferencián, 1888-ban képviselték. Mi, hetednapos adventisták nem hagyhatjuk figyelmen kívül ezt a nézőpontot, anélkül, hogy ezzel ne vetnénk el egy fontos tanítást, amelyben az Úr részesíteni akar bennünket. Éppen ezért szükségesnek látszik, az előttünk fekvő összeállításhoz hozzáadni azokat az utasításokat, amelyek a tapasztalatokra és a fejlődésre építve adattak, a Konferencia folyamán és az azt követő időkben.

A könyv megjelenését követően több hittestvérünk eljött hozzánk, hogy tapasztalatunk felől érdeklődjön. Ők keveset tudtak ezekről, azonban szükségük van nekik is mind az üzenetre, mind e tanításból származó tapasztalatokra. Ebből adódik annak szükséges-

sége, hogy az akkoriban adott utasítást egy rövid ismertetéssel eléjük tárjuk.

Aki az utolsó napok gyülekezetében, a Prófétaság Lelke iránt teljes bizalmat érez, az itt összegyűjtött idézeteknek nagy értéket fog tulajdonítani. Ezek megjelenése óta csak nagyon keveset idéztek a Review and Heraldban. Legtöbbjük a feledés homályába merült, a Review eltűnő lapszámaival együtt. Egyetlen más forrásmunkában sem találunk rendszeres, kronológiai sorrendben összegyűjtött részeket ezekből az idézetekből. Bárcsak mindazok számára, akik ezt a gyűjteményt olvassák, áldást jelentene ez az üzenet. Csodálatos az áldás, amelyet a Menny ki akar árasztani!

*Arthur G. Daniells*



„A gyülekezet  
Krisztus igazságának fegyverzetébe  
Felöltözve lép be  
az ő végső küzdelmébe.”

(E.G.White)

-----

„Krisztus, az ő megkoronázásának napján senkit  
sem fog sajátjának elismerni, akin egy folt, ránc vagy  
valami hasonló lesz.

Azonban azoknak, akik benne hisznek, múlhatatlan fényű koronát ad. Mindazok, akik nem akarták, hogy ő uralkodjon felettük, meglátják őt a megváltottak seregétől körülvéve, akiknek mindegyike azt a jelt viseli magán, hogy

AZ ÚR A MI IGAZSÁGUNK”

(E.G.White)

## Krisztus a mi igazságunk

Krisztus a mi igazságunk – a Szentírás legjelentősegteljesebb üzenete. A kifejezésformák, amelyek kinyilatkoztatják és bemutatják, jóllehet változnak, a Biblia lapjait forgathatjuk, mégis újból és újból élénk tárul az uralkodó téma, hogy Krisztus a mi igazságunk.

A tereméstörténet kinyilatkoztatja Krisztus csodálatos bölcsességét és hatalmát, amely által mindeneket teremtett (Kol 1:14-16). Azután megtaláljuk az első Ádám bűnének minden rettenetes következményét, hogy Krisztusnak, a második Ádámnak, mint Megváltónak és Újjáteremtőnek annál nagyobb dicsőséget adjunk (Rm 5:12-21). A halál a maga rettenetességével tárul élénk, hogy Krisztus, az életünk adományozója annál magasabbra legyen emelve, és megdicsőítve (1Kor 15:22). Azért, hogy az élet csalódásai, a gondok, a keserűség fel legyen számolva, Krisztust, mint a nagy megmentőt és vigasztalót jobban kell keresnünk (Jn 16:33). A mi bűnös, romlott természetünket a Biblia rikító színben ábrázolja, hogy ezáltal Krisztushoz menjünk, arra kérve őt, hogy tisztítson meg hogy valóban az Úr lehessen a mi igazságunk. Ez érvényes az egész Bibliára. Az igazságban való fejlődés minden lépcsőfoka egy közelebbi megvilágításba hozza számunkra Krisztust, mint a mi igazságunkat.

Az igazság bámulatra méltóan életfontosságú fogalmával, és pedig teljesen meghatározott, világosan körülírt értelemben, Isten Igéje nagyon kimerítően foglalkozik. Az igazság eredete, lényege, a kérdés, hogy a bűnös ember hogyan nyerheti el, milyen feltételek mellett valósulhat ez meg – mind meg van írva, nagyon világosan, ebben az autentikus könyvben.

Az igazság eredetéről ezt olvassuk: „Tied Uram az igazság” (Dn 9:7). „Igaz az Úr minden ő utában” (Zsolt 145:17). „Igazságod, mint Isten hegyei” (Zsolt 36:7). „A te igazságod igazság örökké” (119:142). „Mert az Úr igaz; igazságot szeret” (Zsolt 11:7). „Igazság az Úr... nincsen hamisság benne” (Zsolt 92:16).

Az igazság lényegéről a Szentírás nagyon világosan beszél. Úgy mutatja be, mint a bűn ellentétét, s mint ami szoros kapcsolatban áll a szentséggel és kegyességgel. „Serkenjete fel igazán, és ne vétkezettek!” (1Kor 15:34). „Hogy levetkezzétek ama régi élet szerint való ő embert, mely meg van romolva a családság kívánságai miatt; Megújultatok pedig a ti elméteknek lelke szerint, És felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben” (Ef 4:22-24). „Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van” (Ef 5:9). „... hanem kövessed az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet, a békességes tűrést, a szelidséget” (1Tim 6:11). „Minden igazságtalanság bűn” (1Jn 5:17).

Talán a legfelelőbb megállapítás, amely Isten igéjében az igazsággal kapcsolatban található, Krisztusra vonatkozik: „Szeretted az igazságot, és gyűlölted a hamisságot: annakokáért felkent téged az Isten, a te Istened, örömmek olajával, a te társaid felett” (Zsid 1:9). Itt az igazság (igazságosság) egyértelmű ellentétben áll az igazságtalansággal vagy a bűnnel.

Isten igéje tehát arra tanít, hogy az igazság Istentől ered és az igazság Isten egyik szent, tulajdonsága.

Az Isten igazságára vonatkozó legfontosabb kérdés, ami számunkra a legjelentősegteljesebb és legkövetendőbb, érvényes az igazsághoz való személyes viszonyunkra is. Része lehet ez valamilyen módon az emberi természetnek is? Ha igen, hogyan ápolható és fejleszthető? Ha nem, van-e valamilyen út az elnyerésére? Éspedig hogyan, mi által, milyen feltételekkel?

Annak számára, akit nem tanítottak Isten igéjének ismeretére, ez egy rendkívül sötét, zavaró probléma. Az emberek keresnek „sokféle kigondolást” és fáradságos megoldást. Azonban az Isten igazságához való viszonyunk minden kérdésével kapcsolatban, a bizonytalanság és zűrzavar teljesen megalapozatlan, mert a Bibliában egészen világos eligazítást kapunk az igazságról.

A Szentírás azt mondja, hogy az emberek: „mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül” (Rm 3:23). Majd kijelenti: „testi vagyok, bűn alá rekesztve” (Rm 7:14). „Amint meg van írva, nincsen csak egy igaz is” (Rm 3:10). A mi testünkben „nem lakik jó” (Rm 7:18). Végül: az emberek „teljesek minden hamissággal” (Rm 1:29). Ezek világos válaszok arra, vajon az emberi természetnek sajátja-e az igazság valamilyen mértékben? A válasz az, hogy nem. Ellenkezőleg, az ember természeténél fogva teljesen igazságtalan.

A Bibliában azonban megtaláljuk a boldog üzenetet, amely szerint Isten előre gondoskodott arról, hogy megtisztítson, és elvegye igazságtalanságunkat, és tökéletes igazságába öltöztessen bennünket. Megfigyelhetjük, hogy ez az előre történt gondoskodás már Ádám bukása előtt létezett, és ki lett nyilatkoztatva. Már a bűnnel való keserű egyenlőtlen küzdelem kezdete óta felismerték a bűnbeesett, igaztalan férfiak és nők ezt a kegyelmes tervet és ebbe kapaszkodtak. Ezt ismerhetjük fel a Biblia következő bizonyágtételeiből:

1. Egyik prédikációjában, Jézus említést tett Ádám második fiáról, és az „igaz Ábel”-nek nevezte (Mt 23:35). Pál apostol pedig azt mondja, hogy Ábel „bizonyágot nyert afelől, hogy igaz.”<sup>1</sup>
2. „Monda pedig az Úr Noénak: Menj be te, és egész házad népe a bárkába: mert téged láttalak igaznak előttem, ebben a nemzedékben” (1Móz 7:1). Más helyen: „Noé igaz, tökéletes férfiú vala a vele egykorúak között.”<sup>2</sup>
3. „Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdonítták az ő néki igazságot.”<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> Zsid 11:4.

<sup>2</sup> 1Móz 6:9.

<sup>3</sup> Rm 4:3.

4. „És ha megszabadította az igaz Lótót, aki az istenteleneknek fajtalanságában való forgolódása miatt elfáradt, mert az igaz, azok között lakván, a gonosz cselekedeteket látva és hallva, napról-napra gyötri vala az ő igaz lelkét.”<sup>4</sup>
5. Zakariásról és Erzsébetről hangzott el röviddel Krisztus születése előtt: „És mind a ketten igazak valának az Isten előtt, kik az Úrnak minden parancsolataiban és rendelkezéseiben feddhetetlenül jártak.”<sup>5</sup>
6. Pál apostol megállapítja: a pogányok, akiknek az evangéliumot hirdette, „az igazságot elnyerték.”<sup>6</sup>

Belátható tehát, hogy attól a naptól fogva, amikor az ígért Ádámnak adatott, az apostoli idők végéig, mindig voltak férfiak és nők, akik elnyerték Isten igazságát, és akik megbizonyosodtak arról, hogy életük tetszik Istennek.

## ***Hogyan igazulhat meg az ember?***

Miként lehetséges ez? Vajon milyen feltételek mellett valósulhat meg ez a csodálatos folyamat? Vajon megigazulásuk számára kedvezőek voltak a társadalmi viszonyok, amelyben ezek a férfiak és nők éltek? Vagy talán különös egyéni belső értékeik minősége a magyarázat arra, hogy az Istennek tetsző élet oly magaslatára képesek voltak eljutni?

Mindaz, amit azokról az időkből ismerünk, ellent mond ezeknek a feltételezéseknek. Ők olyan emberek voltak, mint mi, és környezetük „gyötörte” őket igaz életük miatt nap, mint nap. (2Pt 2:7-8) Ők mégis elnyerték az igazság felbecsülhetetlen áldását, az egyetlen járható úton, amely Ádám bukása után az ember rendelkezésére áll.

---

<sup>4</sup> 2Pt 2:7-8

<sup>5</sup> Lk 1:6.

<sup>6</sup> Rm 9:30; v.ö. 6:17-22.

Az igazzá válás útjáról az Újtestamentum egyértelműen beszél. A legátfogóbb magyarázatot Pál apostol adja a Rómabeliekhez írt levélben. Fejtegetése legelején ezt írja az apostol: „Mert nem szégyellem a Krisztus evangéliumát; mert Istennek hatalma az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először, meg görögnek... Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, amiképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.”<sup>7</sup>

Az evangélium kinyilatkoztatja az ember számára Isten tökéletes igaz voltát. Azt is kijelenti továbbá, hogy a bűnös ember hogyan nyerheti el: hit által.

„Annak okáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg öelőtte: mert a bűn ismerete a törvény által vagyon. Most pedig törvény nélkül jelent meg Istennek igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták; Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által mindazokhoz és mindazoknak, akik hisznek.”<sup>8</sup>

A szöveg első részében arról beszél az apostol, hogy milyen szerepe van a törvénynek a megigazulás folyamatában: „A bűn ismerete a törvény által vagyon.” A bűn ismerete nem jelenti az attól való szabadulást! A törvény felismerhetővé teszi a bűnt, és rámutat arra, hogy az egész világ bűnös (Rm 3.) A törvény azonban nem képes megszabadítani a bűntől. A bűnös bármennyire is törekszik, hogy a törvényt megtartsa – ezáltal mégsem tudja sem a múlt bűneit jóvátenni, sem igazzá válni Isten előtt.

Ennek az igazságnak az elnyerése, Pál megvilágítása szerint, egyedül a Jézus Krisztusba vetett hit által lehetséges. „Kit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, hit által, az ő véreben, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetett bűnöknek elnézése miatt, az Isten hosszútűrésénél fogva, az ő igazságának megbizo-

---

<sup>7</sup> Rm 1:16-17.

<sup>8</sup> Rm 3:20-22.

nyítására, a mostani időben, hogy igaz legyen Ő és megigazítsa azt, aki a Jézus hitéből való.”<sup>9</sup>

Aki hisz Krisztus vérében, annak minden korábbi bűnei eltöröltenek, és Isten az ő igazságát tulajdonítja neki. Milyen csodálatos folyamat! Isten szeretetének és jóságának micsoda kinyilatkoztatása! Itt van egy ember, aki bűnben született. Pál apostol szerint teljesen igaztalan. A bűnben való részvétele szinte elképzelhetetlen. Környezetében szinte nincsenek rosszabb emberek. Azonban valamiképpen Isten szeretetének egy fénysugara, a golgota keresztyéről, eléri ennek az embernek a szívét. Engedi, hogy ez a szeretet munkálkodjon benne, bűnbánatot tart, bevallja bűneit, és hit által elfogadja Krisztust Megváltójának. Ebben a pillanatban Krisztus gyermekévé lesz. Minden bűne megbocsáttatott, igazzá lett nyilvánítva, és Isten törvénye alapján megigazul. Ez a csodálatra méltó változás, ez a csoda végbemehet egy óra alatt. Ez a hit általi megigazulás.

### ***Ábrahám útja az egyedüli út a megigazuláshoz***

Pál apostol egy konkrét esettel szemlélteti ezt a világos fejtegetést a megigazulás útjáról. Ábrahám tapasztalatára mutat.

„Mit mondunk tehát, hogy Ábrahám, a mi atyánk nyert volna test szerint?”<sup>10</sup>

Vegyük előre a választ: Ábrahám megtalálta és elnyerte az igazságot. De milyen módon? Pál ezt írja:

„Mert ha Ábrahám cselekedetekből igazult meg, van mivel dicsekedjék, de nem az Isten előtt.”<sup>11</sup>

---

<sup>9</sup> Rm 3:25-26.

<sup>10</sup> Rm 4:1.

<sup>11</sup> Rm 4:2.

Cselekedet által igazzá válni: ez csak feltételezés, egy állítás – mintha valami ilyesmi lehetséges volna. Valóban ez az útja a megigazulásnak?

„Mert mit mond az Írás? Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdoníttatik az önéki igazságul.”<sup>12</sup>

Ez a kijelentés végérvényesen megállapítja, hogy Ábrahám nem cselekedetek által lett igazzá Isten előtt, hanem hit által.

Miután Pál apostol azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy Ábrahám hogyan lett igazzá Isten előtt, a következőkben rámutat arra, hogy ez a megigazulás egyedüli útja.

„Ellenben annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdoníttatik igazságul”<sup>13</sup>

Micsoda jóság! Milyen nagy irgalom! Az Úr, aki „minden művében igaz”, minden szegénynek, erőtlennek, segítség nélkülinek, reménytelen bűnösnek, aki hisz az ő ígéretében, felkínálja az ő tökéletes igazságát. Figyeljük a következőt: „Annak pedig, aki hisz, az ő hite tulajdoníttatik igazságul.”

Ilyen fontos és alapvető, hogy megtaláljuk az igazsághoz vezető utat, hogy az apostol ebben a fejezetben többször megismétli és kiélezi, amit világos szavakkal már megvilágított. A következőt állapítja meg:

„Amint Dávid is boldognak mondja azt az embert, akinek az Isten igazságot tulajdonít cselekedetek nélkül.”<sup>14</sup> „Mert azt mondjuk, hogy Ábrahámnak a hit tulajdoníttatik igazságul.”<sup>15</sup> Ábrahám „teljesen elhitte, hogy amit ő ígért, meg is cselekedheti. Azért is tulajdoníttatik néki igazságul. De nemcsak ő érte íratott meg, hogy tulajdoníttatik néki igazságul, Hanem érettünk is, akiknek majd tu-

---

<sup>12</sup> Rm 4:3.

<sup>13</sup> Rm 4:5

<sup>14</sup> Rm 4:6.

<sup>15</sup> Rm 4:9.



lajdoníttatik, azoknak tudni illik, akik hisznek Abban, aki feltámasztotta a mi Urunkat a halálból. Ki a mi bűneinkért halálra adatott, és fetámasztatott a mi megigazulásunkért.”<sup>16</sup>

Ezek a világos, félreérthetetlen szavak megmutatják minden elveszendő számára egyszer, s mindenkorra azt az egyedüli utat, amely a bűnből, az elveszett állapotból az igaz állapotba, a halálból és bűnből való megváltáshoz vezet. Ezzel egybehangzó a Szentírás valamennyi kijelentése, ebben a jelentőségteljes kérdésben.

Ez a három szó – „megigazulás hit által” – ebben a materiális világban, a legcsodálatosabb folyamat kifejezői annak, amit az emberi értelem felfoghat. A legnagyobb adomány kifejezője, amelyet Isten az ő végtelen gazdagságából az embernek ajándékozhat. A legnagyobb tett, amely ebben a három szóban kifejezésre jut, amelyet az elmúlt időkben milliók kutattak, megvilágosítva és örömmel üdvözöltek; és még ma is a legnagyobb súllyal bíró kérdés az ember számára.

Ha az apostol szavait ismételten áttekintjük, akkor a következőket találjuk: Isten törvénye mindenkitől igazságot követel, akit érint. Azonban az áthágás következtében senki sincs abban a helyzetben, hogy az igazságot úgy teljesítse, amint azt a törvény megkívánja. Mit tehet most a bűnös? Isten igaz törvényének áthágása miatt igaztalanná vált. Ezáltal a törvény ítélete alá esik. El van ítélve, tehát el kell viselnie ezért a büntetést. A büntetés azonban a halál. A bűnösre tehát ránehezedik a bűn, amely életét követeli. Az ítéletet nem tudja hatálytalanítani, a büntetés elől nem menekülhet. Mit kell tennie? Van-e valamilyen kiút ebből a reménytelen helyzetből? Igen:

„Most pedig törvény nélkül jelent meg Isten igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták; Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által mindazoknak, és mindazokhoz, akik hisznek.”<sup>17</sup>

---

<sup>16</sup> Rm 4:21-25.

<sup>17</sup> Rm 3:21-22.

Ez megmutatja, hogyan találkozhat az ember a törvény követelményével, és hangsúlyozza, hogy az egyedüli lehetőség a hit. A természetes, és a Szentlélek által meg nem világosított elme előtt ez a megoldás olyan nehéznek tűnik, mint egy nagy titok. A törvény mégis csak engedelmisséget követel; igaz cselekedeteket kíván. Hogyan lehet ezt a követelményt a cselekedetek helyett hit által teljesíteni? A felelet egyszerű: „Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által, Kit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, hit által, az ő vérében, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetett bűnöknek elnézése miatt.”<sup>18</sup>

Mily csodálatos megoldás, a bűn, eme félelmetes problémájára! Egyedül a mi hatalmas, bölcs és irgalmas Istenünk tudta megtalálni ezt a megoldást. Csak az Isten által adott Szentírás tudta ezt kijelenteni. Azt, hogy a bűnös mi módon válhat igazzá, egyedül Krisztus hamisítatlan evangéliumában találhatjuk meg.

„Hit által képes a bűnös (aki Isten ellen oly súlyos igazságtalanságot követett el és megbántotta őt) Isten előtt Krisztus szolgálatára hivatkozni. Isten pedig Fiának engedelmes életét a bűnösnek tulajdonítja.”<sup>19</sup>

Krisztus, Megváltónkként jött erre a világra, és helyettesünné lett. Helyettünk küzd Sátán és a bűn ellen. Mindenben meg lett kísértve, mint mi, de sohasem vétkezett. Szerette az igazságot és gyűlölte az igazságtalanságot. Tökéletes élete megfelelt a törvény valamennyi követelményének. És most a legcsodálatosabb és káprázatosabb: Krisztus igazságát a mi igaztalan, kudarcot vallott cselekedeteink helyére teszi Isten!

Ez az isteni folyamat: „Isten elfogadja a bűnöst, megbocsát neki, megigazítja... és szereti, mint saját Fiát”. Nem szükséges, hogy ezen csodálkozzunk, amikor Pál az egész világ számára hirdette, hogy őt Krisztus szerelme egy fáradhatatlan munkára kényszeríti, amit végtelen nagy előjognak és szerencsének tekint, s amelyért kész

---

<sup>18</sup> Rm 3:24-25

<sup>19</sup> Review and Herald, 1890, nov. 4.

mindent kárba veszve hagyni, hogy Krisztust megnyerje, és felöltözhessen az ő igazságába, amelyet Isten hit által a bűnösnek tulajdonít.

Így van bemutatva, hogyan lép a cselekedetek helyébe a hit, és hogyan tulajdoníttatik igazságnak. Ezzel a becses igazsággal minden kereszténynek tisztában kellene lennie. Igen, személyesen meg kell ezt tapasztalnunk. Ez ahhoz kell vezessen, hogy hagyjuk el a saját erőnkkel folytatott cselekedeteinket, erőfeszítéseinket és harcunkat, és megtaláljuk nyugalmunkat, bizalmunkat Krisztus érdemeiben, az ő engedelmességében és igazságában. Mert vihetjük Isten elé, a mi hibáink helyett. Örömmel kell elfogadni a felkínált megbocsátást és megtapasztaljuk a békét és boldogságot, amely ebben a csodálatos folyamatban betölti szívünket.

„Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által.”<sup>20</sup>

### ***Sokan eltévesztették az utat***

Milyen különös és szomorú, hogy a természetes, hús-szívnek oly nehéz megtalálni és követni az igazságnak ezt az egyszerű és szép útját. Izrael népének végzete az volt, hogy ezt az utat eltévesztették. Pál apostol, aki testileg közékük tartozott egészen közel járt ehhez az úthoz: „Izrael ellenben, mely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére. Miért? Azért, mert nem hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna. Mert beleütköztek a beleütközés kövébe.”<sup>21</sup>

Ellentétben ezzel: „A pogányok, akik az igazságot nem követték, az igazságot elnyerték, még pedig a hitből való igazságot.”<sup>22</sup>

A következőkben az apostol rávilágít Izrael kudarcának valódi titkára: „Mert az Isten igazságát nem ismervén, és az ő tulajdon

---

<sup>20</sup> Rm 5:1.

<sup>21</sup> Rm 9:31-32.

<sup>22</sup> Rm 9:30.

igazságukat igyekezték érvényesíteni, az Isten igazságának nem engedelmeskedtek. Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek igazságára.”<sup>23</sup>

Pál apostol a következő bizonyossággal zárja, ezzel a témával kapcsolatos magyarázatát: „De mit mond? Közel hozzád a beszéd, a szádban és a szívedben van; azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Úr Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol. Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.”<sup>24</sup>

„Megigazulás hit által” – nem csupán elmélet. Vannak emberek, akik elméleteket gyártanak, és „nem ismerik meg az igazságot úgy, ahogy van, a maga valóságában, és figyelmüket saját igazságukra irányítják”. „Megigazulás hit által”, egy valóságos folyamat, a tapasztalatok tantárgya. Önmagunk alávetése Isten igazságának. Aból áll, hogy életünk megváltozik az Istenhez és törvényéhez való viszonyában. Újjászületés által új teremtménnyé változik. E nélkül az átalakulás nélkül a bűnösnek semmi reménysége sincs. A szent Isten megváltozhatatlan törvényének átka alatt marad, melynek büntetése állandóan feje fölött lebeg.

Ismerjük fel tehát, mily fontos számunkra, hogy világosan lássuk és megtapasztaljuk: Isten, ezt az életfontosságú folyamatot, a „hit általi megigazulást” a mi szívünkben és életünkben, saját ereje által munkálja. Csak ezután tudjuk értelmesen imádkozni a Miatyánk szavait: „Mi Atyánk, ki vagy a Mennyekben, szenteltessék meg, a te neved.”

„Ezt a nevet tiszteletben tartják az ég angyalai és az el nem bukkott világok lakói. Azért, amikor imádkozol: 'szenteltessék meg a te neved', azt kéred, hogy ebben a világban, általad szenteltessék meg. Isten téged emberek és angyalok előtt gyermekének ismert el, könyörögi tehát, hogy szégyent ne hozz „arra a szép névre, amelyről

---

<sup>23</sup> Rm 10:3-4.

<sup>24</sup> Rm 10:8-10.

neveztetek” (Jak 2:7). Isten képviselőjeként küld téged e világba, nyilatkozzék meg tehát az Ő neve életed minden egyes mozzanatában. Ez az imakérelem azt kívánja tőled, hogy Isten jellemével bírd. Csak akkor szentelheted meg és nyilatkoztathatod ki a világ előtt az Ő nevét, ha életed és jellemed Isten életét és jellemét szemlélteti. Mindezt pedig Krisztus kegyelmének és igazságának elfogadása által teheted meg.”<sup>25</sup>

---

<sup>25</sup> E. G. White: Gondolatok a Hegyi beszédről – Szenteltessék meg a te neved c. fejezet.

# Egy meglepő jelentőségű üzenet

A Hetednap Adventisták Közössége, 1888-ban elfogadott egy nagyon jelentős ébresztő üzenetet. Ezt akkoriban „A hit általi megigazulás üzenete” néven fogadták el. Maga az üzenet, de a mód is, ahogy megjelent, mély és maradandó benyomást gyakorolt tagokra és prédikátorokra együttesen, amelyet az ezóta eltelt idők sem tudtak kitörölni az emlékezetből. Sokan, azok közül, akik abban az időben hallották, még ma is tiszteletben tartják, és ezeknek az éveknek folyamán ápolták azt a szilárd meggyőződést és reménységet, hogy egy szép napon előtérbe kerül ez az üzenet az egyházban. Hitték, hogy ezáltal egy megtisztulási és ébredési folyamat jön létre a gyülekezetekben.<sup>1</sup>

Azoknak a befolyásához, akik ezt a meggyőződést képviselték, hozzátartozott az Istentől jövő bizonyágtétel is, a hit általi megigazulás hirdetésével kapcsolatban, mégpedig 1888-ban, éppen a Minneapolis-i (Minnesota) Generál Konferencia ülésének idején. Kezdetől fogva hangsúlyozta a Próféta-ság Lelke azt az üzenetet, és annak akkori hirdetése magán viselte jóváhagyásának pecsétjét. Világosan és döntő hangsúllyal jelentette ki, hogy Isten vezette és indította azokat az embereket, akik a hit általi megigazulás felerősíthetetlen üzenetét hirdették. Erről a korszakalkotó konferenciáról, és azokról az emberekről, akik az üzenetet hirdették, a következőket mondta:

„Az Úr, az ő nagy jóságából, egy igen becses üzenetet küldött az ő népének. Ezt az üzenetet, a Megváltónak az emberiségért hozott nagy áldozatáról, sürgősen kellett volna magasra emelni az egész világ előtt. Ez az üzenet megigazulást kínál, a Krisztus helyettesítő áldozatába vetett hit által. Meghívja az embereket hogy fogadják el Krisztus igazságát, aki engedelmes volt Isten minden törvénye

---

<sup>1</sup> Ennek az összeállításnak az első kiadása óta több mint 60 év telt el. Az akkori tanúi ennek a konferenciának már nem élnek.

íránt. Sokan elveszítették Krisztust szemük elől. Ezeknek azonban feltétlenül az isteni személyre kell irányítaniuk tekintetüket, az ő szolgálatára, az emberek iránti változhatatlan szeretetére. Minden hatalom az ő kezébe adatott, miáltal az embereket gazdagon megtudja ajándékozni, s a segítség nélkül élő megfáradt embereknek saját igazságának felbecsülhetetlen ajándékát adja. Ezt az üzenetet hirdetni kell a világnak! Ez volt a megbízatás. Ez a hármasszangyalüzenet, amelyet hangos szóval kell hirdetni, amelyhez kapcsolódik a Szentlélek gazdag kiárasztása.”<sup>2</sup>

Ennek a fejtegetésnek minden mondata gazdag tartalmú, ezért érdemes behatóbban tanulmányozni. Taglaljuk röviden az itt elmondottakat:

1. Becses üzenet: Isten, az ő végtelen jóságából egy nagyon becses üzenetet küldött népének.
2. Az üzenet tárgya: Ezt az üzenetet, a Megváltónak az emberiségért hozott nagy áldozatáról, sürgősen kellett volna magasra emelni az egész világ előtt.
3. Az üzenet jelentősége:
  - a/ Ez az üzenet megigazulást kínál, a Krisztus helyettesítő áldozatába vetett hit által.
  - b/ Meghívja az embereket hogy fogadják el Krisztus igazságát, aki engedelmes volt Isten minden törvénye iránt.
4. Fontossága:
  - a/ Sokan szemük elől veszítették Krisztust.
  - b/ Ezeknek azonban feltétlenül az isteni személyre kell irányítaniuk tekintetüket, az ő szolgálatára, az emberek iránti változhatatlan szeretetére.
5. A rendelkezésre álló eszköz:
  - a/ Minden hatalom Krisztus kezében van.

---

<sup>2</sup> Testimonies to Ministers, 91-92. old.)

b/ Ezáltal az embereket gazdagon meg tudja ajándékozni.

c/ a segítség nélkül élő megfáradt embereknek saját igazságának felbecsülhetetlen ajándékát adja.

6. Érvényességi területe: Ezt az üzenetet hirdetni kell a világnak! Ez volt a megbízatás.
7. Mit tartalmaz tulajdonképpen ez az üzenet? Ez a hármass angyal üzenet, amelyet hangos szóval kell hirdetni, amelyhez kapcsolódik a Szentlélek gazdag kiárasztása.”

Nehéz belátni, miért értik félre sokan, és miért vannak bizonytalanságban az üzenet mennyei eredetéről, jóllehet nyomatékosan lett hangsúlyozva, hogy az Úr küldte, és ő irányította azoknak a szívét és elméjét, akiket az üzenet megragadott, és akik azt a legnagyobb komolysággal hirdették.

El kell gondolkodnunk ma azon, hogy az üzenet hírvivői az elkövetkezendő években más útra tértek. Ez a tény azonban nem zárja ki a gyakran ismételt magyarázatuk helyességét. Az Úr ezeket az embereket abban az időben felhasználta egy alapvető evangéliumi igazság hirdetésére.

Istennek nem az volt a szándéka, hogy a hit általi megigazulásról szóló üzenet csak a gyülekezetben legyen hirdetve. El kellett volna vinni azt a világba! Ezért lett úgy bemutatva, mint ami a „hármass angyal üzenet”, amelyet hangos szóval kell hirdetni, és amelyhez kapcsolódik a Szentlélek kiárasztása.

Ebből világossá válik az is, hogy ennek az üzenetnek nem csak a Minneapolis-i Konferencia számára volt jelentősége, hanem az idők végéig érvényes. Ebből az is következik, hogy az üzenet ma fontosabb a gyülekezet számára, mint volt 1888-ban. Mennél inkább közeledünk az Úr nagy napjához, annál sürgősebb a lélek megtisztítása, amiért ez az üzenet küldetett. Megvan minden okunk arra, hogy ezt az üzenetet teljes szívvel megragadjuk és tovább hirdessük másoknak.



Isten üzenetei és rendelkezései mindig nagyon jelentőségteljesek. Ezek nélkülözhetetlenek azoknak a feladatoknak a végzésénél, amelyekre vonatkoznak. Az Úr ajánlja ezt az embereknek, hogy céljukat elérhessék. Tanácsait nem szabad figyelmen kívül hagyni. Ezek a tanácsok mindig megfelelnek a mindenkori követelményeknek. Előbb vagy utóbb, megértik azokat, elfogadják és méltatják. Ennélfogva elvárható, hogy a hit általi megigazulás üzenete, amely 1888.ban oly élesen meg lett világítva a közösség számára, a nagy mozgalom befejezésekor, amelyben élünk, még mindig uralkodó szerepet fog betölteni, amint az elgondolható volt.

## Előkészítő üzenetek

A Biblia tudósítása arról, hogy az Úr miként bánik népével, a végidők egyháza számára nagyon tanulságos. Rámutat arra, hogy Istennek, az évszázadokon át egy örök, változhatatlan terve volt, amelytől nem engedte magát eltéríteni. Isten megtartotta uralmát az idők minden változása és válsága közepette. Előre látta azokat a veszélyeket, amelyek az úton leselkedtek, és elküldte az oltalmazó felhőt. Ha szükség volt ébresztő, lelkesítő és megújulásra felszólító üzenetre, akkor elküldte választott követeit. Az Egyiptomból való nagy kivonulás története Kánaánba, Sámuel és Izrael története, Dávid élete és a királyság, Jeremiás és Júda királyságának keserű tapasztalatai, a nép hanyatlása és fogságba vitele, mind-mind látványos példák.

A nagy történelmi fordulópontokról adott jelentések mutatják, hogy Istennek az ő népe számára adott üzenetei kettős irányba mutattak: Először felhívták a nép figyelmét azokra a csalódásokra, amelyeket el kell szenvedniük, és óvták őket az Istentől való elhajlás következményeitől. Másodszor azonban rámutattak a szükséges segítségre. Isten biztosította népét arról, hogy nemcsak gondoskodni akar róluk minden körülmények között, hanem betölti őket Szentlelkével és erővel, hogy a felkínált segítséget meg tudják ragadni. Természetesen, szükség van arra, hogy teljes szívükkel az Úr mellett döntsenek. Az Úr részéről semmi sem hiányzott, hogy elhárítsa azokat a veszélyeket, amelyekkel Sátán meg akarta rontani Isten népét és művét.

Amikor 1888-ban elhangzott a hit általi megigazulás üzenete, annak elfogadói teljesen hasonló tapasztalatban részesülhettek, mint Izrael népe a maga idejében. Ezért szükséges, hogy behatóan tanulmányozzuk azokat az üzeneteket, amelyeket a Prófétaság Lelke közvetlenül a Minneapolisi Konferencián adott.

## *Az 1887-i üzenet*

A Jövendőmondás Lelkének üzenetei 1887-ben egy nagy veszélyre figyelmeztettek. Ismételten utalt a keserű csalódásnak egy különös veszélyére, amely a gyülekezetet fenyegette. Ez pedig a formalizmus volt. Az egyház megkísérelte külsőségekkel, ceremóniákkal, tanításokkal, szervezésekkel és gépies cselekedetekkel helyettesíteni mindazt, amit a szívben egyedül a Jézus Krisztus vihet végbe, ha őt követjük. Isten az egész év folyamán figyelmeztette a prédikátorokat és gyülekezeti tagokat erre a veszélyre. Ezek a figyelmeztetések a *Review and Herald* cikkeiben jelentek meg. Annak érdekében, hogy az olvasó jobban megértse az akkori helyzet komolyságát, idézünk néhány szakaszt, az akkori dátum feltüntetésével.

1. „Lehetséges, hogy valaki egy külsőséges fél-hittel rendelkezve, könnyűnek találta és elveszíti az örökéletet. Lehet, hogy valaki megbecsült keresztényként gyakorolja a Biblia követelményeit, mégis tönkre megy, mert nem rendelkezik a keresztény jellemet alkotó tulajdonságokkal.”<sup>1</sup>

2. Két héttel később jött a következő üzenet: „A külső formákra történő ügyelés semmiképpen sem elégíti ki az emberi lélek nagy szükségleteit. Csupán Krisztus megvallása nem elégséges felkészülés arra, hogy megállhassunk a vizsgálati ítéletben.”<sup>2</sup>

3. Három héttel később egyértelműen megállapítja: „Sokféle külsőség uralkodik az egyházban. Sok lélek a világosság és ismeret hiányában megy tönkre. Szükségünk van arra, hogy a Világosság Forrásával oly szoros kapcsolatban legyünk, hogy a világ számára a világosság csatornáivá válhassunk... Sokan mondhatják magukról, hogy Isten Szava által vannak vezetettek, és hitükkel, a teológiai kérdésekben szerfölött felkészültek. Mégis, hasonlíthatnak a sokat

---

<sup>1</sup> *Review and Herald* 1887. Jan. 11.

<sup>2</sup> *Review and Herald* 1887. jan. 25.

ígérő fügefához, amely a világ előtt leveleivel hivatkozik, azonban gyümölcstelennek bizonyul, amikor a Mester megvizsgálja.”<sup>3</sup>

4. Tizennégy nappal később hasonló fontosságú üzenet érkezett: „Az Úr, az Olajfák Hegyén világosan kijelentette: *‘És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül’* (Mt 24:12.). Jézus olyan emberekről beszél itt, akik a lelkiség valamilyen figyelemre méltó magaslatáról estek le. Engedjétek, hogy az olyan szavak, mint ezek is, komolysággal és megvilágító erővel hatoljanak szívetekbe. Az istentiszteleti formák egész sorát gyakoroljuk, de hol van Jézus szeretete? A lelkiség haldoklik. Vajon elérjük-e Isten Szentlelkének gondolkodásmódját? Készek vagyunk-e jobban a gyakorlati kegyességre építeni, a mechanikus rend helyett?”<sup>4</sup>

Az egész év folyamán megszakítás nélkül jelentek meg az üzenetek arról, hogy a formalizmus terjeszkedik az egyházban; hogy túl sokat fordítunk a külsőségekre, a ceremóniákra, az elméletekre, a szervezetre, és állandóan saját erőfeszítéseinkre építünk. Ezeknek a nagyon komolyak üzeneteknek mély benyomást kellett volna, gyakorolniuk a közösségre. A formalizmus azonban valami nagyon megtévesztő és kárhozatos dolog. Ez az a gyanútlanul rejtőzködő sziklaszirt, amely az egyházat az évszázadok folyamán oly sokszor fenyegette megsemmisüléssel. Pál apostol figyelmeztet, hogy a „kegyesség látszata”<sup>5</sup>, Isten ereje nélkül az utolsó idők egyik veszélye lesz, és óva int bennünket, nehogy belessünk a kényelemnek ebbe a csapdájába. Az Úr szüntelen küldi figyelmeztetéseit az egyház számára, hogy meneküljön a formalizmus veszélyétől.

Éppen ettől a veszélyes csalástól óvta a Prófétaság Lelke újból és újból az egyházat az 1887. év folyamán. Ennek súlyos következményétől őrzi a hit általi megigazulás üzenete az egyházat.

---

<sup>3</sup> Review and Herald 1887. febr.15.

<sup>4</sup> Aus der Schatzkammer II. 188-189. – 1887. márc. 1.

<sup>5</sup> 2Tim 3:5.

Az adventmozgalom jöllehet Istentől van, és egyszer dicsőségesen célba ér; szervezetét a menny hozta létre úgy, hogy az egyes osztályok egy óramű kerekeihez hasonlóan működnek együtt. Mindezek azonban tökéletlenül funkcionálnak, ha hiányzik a Szentlélek, aki képesíti őket a céltudatos tevékenységre, mivel ezek a kerek emberek – férfiakból és nőkből állnak. Isten azonban nem szervezetet keresztel meg, hanem férfiakat és nőket; ezért, csak ha életüket a Szentlélek birtokolja, akkor tudja betölteni rendeltetését az egész szervezet. Ezt pedig először az egyes embereknek kell megtapasztalniuk mielőtt az egész közösség tapasztalata lenne. Láthatjuk tehát, hogy milyen sürgősen szükségünk van Isten gondoskodására!

Természetesen, Isten mást is tesz. Nem csupán figyelmeztet arra, hogy helyesen értékeljük a külsőségek, az elmélet, a szervezet és saját erőfeszítéseink szerepét, hanem egy időben elküldte nyomatékos és félreérthetetlen hangsúllyal üzenetét, a fenyegetett helyzetünkől való menekülés lehetőségéről. Az üzenet terjedelme miatt csak rövid kivonatban mutatjuk be annak fontosságát, valamint azt a reménységet, amelyet általa nyújt Isten.

### ***A legnagyobb és legégetőbb szükséglet***

Legnagyobb és legégetőbb szükségletünk, egy igazi, kegyességi ébredés. Az erre való igyekezet a legfontosabb feladatunk. Komolyan kell fáradoznunk, hogy elnyerhessük Isten áldását, nem azért, mintha ezt ő nem akarná, hanem azért, mert mi vagyunk készületlenek fogadására. Vannak megtéretlen gyülekezeti tagok, akik nem akarnak egyesülni egy komoly, győzelmes imádban. Mindnyájunknak munkához kell látnunk, többet kell imádkoznunk, és kevesebbet beszélnünk. A gonoszság megsokasodik. Az embereket meg kell tanítani, hogy ne elégedjenek meg egy Isten nélküli formai valóságssággal, amely nélkülözi a Szentlelket és annak erejét.

Jobban kell félnünk önmagunktól, mint a külső ellenségtől. Azok az akadályok, amelyek erőnket és eredményünket tönkre teszik, sokkal inkább a gyülekezetből jönnek, és nem annyira a világból. Sátán semmitől sem fél jobban, mint attól, hogy Isten népe mindent félretesz az útból, amely meggátolja Istent abban, hogy Szentlelkét kitöltse a langyos, megtéretlen gyülekezetre. Ha Sátánon múlna, egészen az idők végéig nem lenne ébredés, sem kicsi sem nagy. Mi azonban ismerjük terveit. Lehetőségünkben áll, hogy ellenálljunk erőfeszítésének. Ha az akadályok földre lesznek téve az útból, jönni fog az áldás. Sátán éppen úgy képtelen ezt megakadályozni, amint a menny ablakait sem képes bezárni, hogy ne essen eső a földre. Sem a gonosz emberek, sem az ördög nem képes isten művét megakadályozni, és Isten jelenlétét népe közösségéből kizárni. Isten népének arra van szüksége, hogy megtört, alázatos szívvel beismerje bűneit, azoktól elforduljon és hit által igénybe vegye Isten ígéreteit. Minden kísértésnek és ellentétes befolyásnak eredményesen ellenállhatunk, de 'nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkemmel!' mondja az Úr.

Milyen a mi helyzetünk ezekben a félelmetes, komoly időkben? Ó, mennyi büszkeség uralkodik az egyházban, mennyi képmutatás, mennyi csalás, mennyi hiúság, könnyelműség, élvezetvágy, mennyi becsvágy! Ezek a bűnök elhomályosítják az elmét, hogy nem képes az örökkévaló dolgokat felismerni.”<sup>6</sup>

## ***Az alkalmazandó módszer***

Az év végén megjelent egy üzenet, amely világosan és egyértelműen rámutatott a gonosz elleni egyedüli gyógyszerre, amely az egész év folyamán oly komolyan és ismételten élénk lett tárva. Ez a gyógyszer, amint megtapasztaltuk, a mi Urunk, Jézus Krisztussal való közösség.

---

<sup>6</sup> Review and Herald 1887. márc. 22.

„Óriási különbség van egy színlelt közösség és Jézus Krisztussal egy valóságos, hit általi kapcsolat között. Hitvallás által nyerhetnek felvételt az emberek a közösségbe; ez azonban még nem bizonyítja azt, hogy élő kapcsolatban vannak a szőlőtőkével... Ha ez a bensőséges kapcsolat létrejön a közösséggel, bűneink Krisztusra lesznek helyezve, miközben az ő igazsága nekünk tulajdoníttatik. Krisztus lesz bűnné érettünk, hogy mi Isten igazsága legyünk.

A gonosz ereje annyira rokonságban van az emberi természettel, hogy a Krisztussal való kapcsolat nélkül egyetlen ember sem képes győzni fölötte. A Krisztussal való egyesülés által nyerhetünk jellembeli és lelki erőt. Ha Isten Szentlelke bennünk van, teremni fogjuk az igazság gyümölcseit...

A Krisztussal való élő hit általi kapcsolat tartós. Minden egyéb közösség semmivé válik. Krisztus választott bennünket először, és mérhetetlen nagy árat fizetett megváltásunkért; és azok, akik valósággal hisznek, Krisztust választják, mint az elsőt és utolsót és mindenekben a legjobbat. Ez az egyesülés azonban mégis kerül nekünk valamibe. Egy büszke lénynek teljesen függő helyzetbe kell kerülnie. Mindazok, akik ebbe a közösségbe lépnek, érezniük kell, hogy szükségük van Krisztus helyettesítő vérére. Szívükben változást kell tapasztalniuk. Akaratukat Isten akarata alá kell helyezniük, és a külső és belső akadályok ellen küzdeniük kell, mert a világgal való szakítás és a Krisztushoz való odafordulás erőfeszítését nem kerülhetik el.

Ha Krisztussal közösségbe akarunk lépni, szükségünk van a büszkeség, a hiúság, az önzés a világiasság és a bűn minden fajtájának legyőzésére. Annak oka, hogy sokan a keresztyén életet olyan fájdalmasan nehéznek találják, és oly ingadozók és állhatatlanok, abban van, hogy bár Krisztushoz fordulnak, anélkül, hogy bálványaitól elszakadnának.”<sup>7</sup>

---

<sup>7</sup> Review and Herald, 1887. dec. 13.

Ez az üzenet bizonyos értelemben az evangélium szívéhez visz bennünket: közösségre Krisztussal. Egyetlen ember sem képes e közösség nélkül győzni a bűn fölött. Csak a Krisztussal való közösség lesznek bűneink reá helyezve, és az ő igazsága nekünk tulajdonítva. Ez egy reális tény, minden formáság és ceremónia nélkül. Ez nem a gyülekezethez való tartozás, nem a teológiai tanítások elméletben való elfogadása. A Krisztussal való közösség egy valóság, ami mindenre elégséges, ami a keresztyén élethez szükséges. Ebben van a mi bizonyosságunk. Ennek a tapasztalatnak megszerzése érdekében küldte az Úr a hit általi megigazulás üzenetét.

### ***Az 1888-as üzenet***

Lépünk be az 1888. évbe. A gyógyító üzenetek, amelyek az 1887. évben nyomatékosan hangzottak, nem hallgattak el, hanem amint megfigyelhető, nagyobb határozottsággal és világossággal folytatódtak. Az igazi és egyedüli út, amely valójában elvezet a megtisztulásra és hitbeli bizonyosságra, és győzelemre segít, az nem más, mint feltámadott Urunk követése. Figyeljete a következő szavakra:

### ***Az egyedüli igaz út***

„Ha Jézus nem lakik a szívben, a vallásos szolgálat csupán halott, hideg formalizmus. Az Istennel való közösség utáni vágy hamar kialszik, ha Isten Szentlelkét megszorítjuk és visszautasítjuk. Ha azonban Krisztus, bennünk a dicsőség ama reménysége, ő szüntelenül vezet bennünket, hogy Isten dicsőítésére gondolkodjunk és cselekedjünk.”<sup>8</sup>

„Foglalkoznunk kell Megváltónk életével, mert ő az egyedüli, tökéletes példa az ember számára. Fel kell ismerjünk a Golgotán hozott áldozat felmérhetetlen értékét, és a bűn szerfölött nagy bűnös-

---

<sup>8</sup> Review and Herald, 1888. ápr. 17.



ségét, valamint a törvény igazságosságát. Ha kimerítően foglalkozol a megváltás témakörével, akkor megerősödsz és nemesedsz. Isten lényét jobban megismered. A megváltási terv mélyebb megismerése által képesebb leszel mennyei megbízatásod teljesítésére. Akkor képes leszel az embereknek bemutatni teljes bizonyossággal, a törvény változhatatlan bölcsességét, amint azt Krisztus kereszthalála bizonyítja, továbbá a bűn ellenséges természetét és Isten igazságosságát, amely megigazítja azt, aki Jézusban hisz, és pedig azzal a feltétellel, hogy a jövőben aláveti magát azoknak a szabályoknak, amelyek Isten földi és mennyei országának alapelvei.”<sup>9</sup>

Ha Megváltónk bűnáldozata, a bűn ellenséges természete, és a hit általi megigazulás témái felett komolyan elmélkedünk, és azokat elfogadjuk, akkor bűnbocsánatot, békességet, örömet nyerünk, és győzelemre jutunk.

### ***Egy megrázó üzenet***

Az egyetlen igaz út bemutatását tartalmazó üzenet után egy megrázó üzenet érkezett, amellyel az Úrnak bizonyára az volt a célja, hogy felhívja népe figyelmét egy veszélyre, és visszavezsse őket a biztonságos útra.

Minden gyülekezeti tagnak meg kellene kérdeznie önmagától: mint olyan, aki Jézus Krisztus követőjének vallom magam, hogy álok Isten előtt? Sugározok-e a világ felé egy állandó, áthatoló világosságot? Mint nép, odaszenteltük-e magunkat valóságban, komolyan az Úrnak? Állandó közösségben vagyunk-e a világosság forrásával? Vajon nem észlelhetők-e fájdalmas módon a gyülekezeten belül a bomlás és hanyatlás jelei? Emberek, akiknek tulajdonképpen odaadó komolysággal kellene az élet és buzgóság, a tisztaság és odaszentelés jeleit mutatni az igazság ügyében, a lelki halál állapotában vannak. Azoknak állapota, akik színlelik, hogy Isten gyerme-

---

<sup>9</sup> Review and Herald, 1888. ápr. 24.

kei, hangosabban kiabál, mint a hitvallásuk; ez egyféle bizonyítéka annak, hogy valamilyen hatalom elvágta a sodronykötélüket, amellyel az örökkévaló sziklához voltak erősítve, és ezért iránytű és térkép nélkül hanykolódnak a tengeren.”<sup>10</sup>

Lehet-e a keresztyén számára ettől nyugtalanítóbb helyzet? Lehet-e meggyőzőbb alapot találni arra, hogy egy Jézus követője teljes szívvel oda forduljon ahhoz, aki egyedül képes bennünket a célba vezetni?

### ***Vissza az egyedül biztos kikötőhöz***

A következő üzenet éppen azzal kapcsolatos, hogy mire van szükség az ellenség által átvágott horgonykötél kijavításához, és a biztonság horgonyzó hely megtalálásához.

„Nem elégséges csupán, hogy az igazságról vitatkozni tudsz. Fontos, hogy a Jézussal való kapcsolatod által győzd meg az embe-  
reket. Csak akkor lesz eredménye fáradozásodnak, ha Jézus veled van. Ő mondja: 'Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.' Jézus ott áll szíved ajtaja előtt, és kopogtat. Mégis, némelyek azt mondják: 'Nem találom Őt!' Miért nem? Jézus azt mondja: 'Itt állok és kopogtatok.' Miért nem nyitod ki szíved ajtaját és miért nem mondd: Lépj be Úr Jézus! Végtelenül boldog vagyok, hogy ilyen egyszerű tanácsok vannak arra, hogy miként találhatom meg az Urat. Tanácsai nélkül képtelen volnék megtudni, hogyan találhatom meg Őt, akinek jelenlétére oly nagyon vágyom. Nyisd ki azonnal szíved templomának ajtaját, üzd ki belőle a kufárokat és kalmárokat. Mond meg az Úrnak: 'Teljes szívemmel szeretni foglak. Az igazságot akarom követni, Engedelmeskedni fogok Isten törvényének.' Akkor érezni fogod Jézus jelenlétének békéjét.”<sup>11</sup>

---

<sup>10</sup> Review and Herald, 1888. júl. 24.

<sup>11</sup> Review and Herald, 1888. aug. 28.

## *Az előkészítő üzenet csúcspontja*

A Generál Konferencia ekkor már közel két éve havonként foglalkozott ezzel a témával, amikor néhány héttel a Minneapolisi Generál Konferencia előtt, az Úr a következő hangsúlyos üzenetet küldte, minden tanítás csúcspontjaként:

Mi a feladata az evangélium szolgájának? Az igazság beszédének helyes hasogatása; nem egy új evangélium feltalálása, hanem az evangéliumot, amelyet kapott, helyesen közölni. Ne a régi prédikációikra hagyatkozzanak, hogy azokat adják elő a gyülekezetben, mert az ilyen jól felépített prédikációk nem fogják kielégíteni az emberek szükségleteit. Némely témát gondatlanul elhanyagoltunk. Ezekkel kimerítőbben kellene foglalkoznunk.

Valamennyi prédikációnk központi gondolata Jézus Krisztus élete kell, hogy legyen. Mutassuk be Őt megaláztatásában, önmegtagadásában, alázatosságában, szerénységében, hogy ezáltal a büszke, önző ember meglássa a különbséget önmaga és példaképe között, hogy magát hasonlóképpen megalázza. Mutassátok be hallgatóitoknak a barátságos, irgalmas Jézust, mint menti meg az elbukott embert. Mutassátok be úgy, mint aki megmentőtök lett, és emberi formát vett magára, elviselte a bűn sötétségét, és az Atya átkának borzalmait, mert az emberek áthágták törvényét. Ezért vette magára az Üdvözítő az emberi ábrázatot.

Amennyire csak az emberi nyelv képes, írjátok le Isten Fiának megaláztatását, azonban ne higgyétek, hogy képesek vagytok elérni az ábrázolás csúcspontját, amikor arról beszéltek, hogy annak a dicsőségnek és fényességnek a helyét, amelyben az Atya trónja mellett része volt, felcserélte az emberi ábrázatra. Krisztus lejött a mennyből erre a földre és miközben itt volt, magán hordta Isten átkát, mint az elbukott emberiség képviselője. Erre nem volt kötelezve. Mégis azt választotta, hogy Isten haragját viseli, amelyet magára vett az emberiségnek az Isten törvénye iránti engedetlensége miatt. Ő vállalta, hogy elviseli a kegyetlen gúnyt, a csúfolást, a megosztorozást és a keresztre feszítést. „És mikor olyan állapotban találta-

tott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.”<sup>12</sup> A halálnak ez a módja ámulatba ejtette az egész univerzumot: engedelmesség a halálig. Krisztus nem volt érzéketlen a szégyen és gyalázat iránt. Nagyon keserű volt ez számára, és annál mélyebben és élesebben érintette Őt mindez, amennyiben jelleme nemesebb, tisztább és szentebb volt, mint a bűnös emberé, akikért szenvedett. Krisztus, aki az Ő mennyei fenségében, egyenlő volt az Atyával, aki angyalseregek légióinak parancsolt, meghalt az emberért a gyalázat és megvetés halálával. Ó, bárcsak megértené ezt a büszke emberi szív! Ha csak megértenék a megváltás jelentőségét és megkísérelnék magukra öltetni Krisztus alázatosságát és szelídségét!<sup>13</sup>

A következő utasítások különösen a prédikátoroknak szólnak:

1. Hirdessék az igazság beszédét helyesen!
2. Ne találjanak fel új evangéliumot, hanem a már ismert evangéliumot hirdessék igazán.
3. Tegyék félre a régi prédikációkat, mert ezek a „jól szerkesztett előadások” nagyon gyakran nem elégítik ki az emberi szükségleteket.
4. Foglalkozzanak kimerítőbben azokkal a fontos témákkal, amelyeket oly siralmasan elhanyagoltak!
5. Igehirdetésük fő irányvonala Jézus élete és küldetése legyen.

A záró fejezet azután kimerítő rálátást ad Jézus küldetésére és életére.

---

<sup>12</sup> Fil 2:8.

<sup>13</sup> Review and Herald, 1888. szept. 11.

## *Visszapillantás*

Napjaink távlatából visszatekintve, úgy tűnik, ez a világos, komoly üzenet mély benyomást kellett, hogy gyakoroljon minden prédikátorra. Azt kellett gondolni, hogy eléggé felkészültek ennek az ébresztő, reformációs és gyógyító, időszerű, lelkesítő üzenetnek az elfogadására, különös tekintettel arra, hogy Isten szolgálóleánya, akit az Úr hívott el, oly nyíltan és komolyan hirdette azt. Megcsalt, bűnös szíveknek arra volt szükségük, hogy elfogadják Krisztus igazságát, amelyet gyógyszerként küldött az Úr. Ki tudja, milyen lendületbe jött volna az egyház és Isten ügye, ha a hit általi megigazulás üzenetét osztatlanul elfogadták volna? És ki képes felmérni a kárt, amelyet az egyház elszenvedett azáltal, hogy sokan nem fogadták el az üzenetet? Csak az örökkévalóságban válik nyilvánvalóvá.

## **Az üzenet a Minneapolisi Konferencia folyamán**

A hit általi megigazulás üzenete a Minneapolisi Generál Konferencián 1888. novemberében került teljesen napvilágra. Az egész konferencia ideje alatt ez volt az uralkodó téma. Ma, szinte úgy tűnik, mintha ez már korábban el lett volna készítve, azzal a fenntartással, hogy azt a konferencián alaposan megvitatják. Mindenesetre, ennyi történt.

A konferencia nem minden résztvevője fogadta az üzenetet hasonló módon. Ellenkezőleg, a vezető testvérek körében komoly véleménykülönbségek adódtak. A következő csoportok alakultak:

Az első csoportbeliek az üzenetben egy nagy világosságot ismertek fel. Az volt a véleményük, hogy ez az evangélium egyik nagyon fontos része, és ezért örömmel fogadták. Az volt a meggyőződésük, hogy ezt erőteljesen kell hangsúlyozni, ha elveszendőket akarunk megmenteni. Ennek a csoportnak úgy tűnt az üzenet, mint a bűn elleni harcban elnyerendő győzelem tulajdonképpeni titka. Meg voltak győződve arról, hogy az Isten Fiában való hit általi megigazulás a végidők gyülekezetének legnagyobb szükségletét képezi. Hogy elkészülhessen a Krisztus jövetelekor történő elváltásra.

A második csoportban némelyek elbizonytalanodtak voltak az „új igazság” hallatán. Nem voltak képesek felfogni, ezért nem tudtak dönteni. Ennek az volt a következménye, hogy a zavarodottság lelkülete lett úrrá közöttük. Ez üzenetet nem vetették el ugyan, de el sem fogadták.

A harmadik csoport tagjai azonban szerfölött ellene voltak az üzenet hirdetésének. Ezek azt képviselték, hogy népünk tulajdonképpen már a kezdetben elfogadta ezt az igazságot. (Elméletben ez igaz is volt!) Ezért nem látták értelmét annak, hogy olyan erővel hangsúlyozzák, amint azt az üzenet képviselői akarták. Ezen túl at-

tól is féltek, hogy ebben az esetben könnyen árnyék esik arra a tanításra, amelyet közösségünk, történelmének kezdete óta oly erősen képviselt. Ezt a megkülönböztető tanításban látták mozgalmunk erejének és növekedésének a titkát. Attól féltek, hogy ha ennek a tanításnak vagy üzenetnek valamelyik speciális pontja elhomályosodna, akkor az, az üzenetünk jellegének erejének elvesztéséhez vezetne. Ebből a megfontolásból elkötelezve érezték magukat, hogy a népet és a művet határozott ellenállással védelmezzék.

A vezető testvérek közötti véleménykülönbségeknek komoly következményei lettek, ami egy végzetes méretű elidegenedéshez vezetett. A következő években azonban egyre jobban erősödött az a kívánság és reménység, sőt meggyőződés, hogy majd egy napon, a hit általi megigazulás üzenete teljes fényében, értékében és súlyával ragyogni fog, és teljes elfogadásra talál. Egyidejűleg egyre jobban csökkent az ellenállás és a félreértés. Ma már sokan, szilárdan meg vannak győződve arról, hogy a hit általi megigazulás üzenetét tanulmányozni, hirdetni és erősen hangsúlyozni kell, mivel ezt igényli annak fontossága.

Nincs nyilvános tudósítás arról, hogy a hit általi megigazulás üzenetét a Minneapolisi Konferencia hogyan fogadta és milyenek voltak ezzel kapcsolatban a tárgyalások. Csupán a jelenlevők szóbeli tudósítása ismert. Mégis, a prófétaság lelkének írásaiban jelentek meg híradások arról, hogy mi történt, hogy az üzenetet egyesek miként vetették el, és mások miként fogadták el. Elengedhetetlen, hogy bizalommal legyünk ezen Istentől kapott utasítások iránt, ha a mai helyzetet meg akarjuk érteni. Jóllehet, kellemesebb lett volna, mellőzni bizonyos megjegyzéseket, amelyeket a prófétaság lelke tett néhány vezető testvérnek az üzenettel és annak hirdetésével kapcsolatos állásfoglalásáról, akkor azonban csak egy hiányos helyzetábrázolás történt volna a konferencián, és ezzel a problémák többé-kevésbé tisztázatlanok maradtak volna.

## *Az üzenet eredete*

A meggyőződés érdekében szükség volt annak bizonyítására, hogy a hit általi megigazulás üzenete közvetlenül Istentől jött. Az ellenállás ugyanis, amely tapasztalható volt, zavart hozott. A következő magyarázatok oszthatnák el a kétséget a Konferencián elhangzott üzenet eredetét illetően:

„A jelenvaló üzenet, a hit általi megigazulásról, Istentől jött. Ez az üzenet magán hordja az isteni igazolás hitelesítését, mivel gyümölcse a ti megszentelődéseket szolgálja.”<sup>1</sup>

„Isten népe üzeneteket kapott az isteni hitelesítés bélyegével. Ezek megmutatták nektek Krisztus dicsőségét, a fenségét és igazságosságát, az Ő jóságának és igazságának nagyságát. Az Istenség teljessége megnyilatkozik Krisztus teljes szépségében és szeretetében, hogy mindazokat fellelkesítse, akiknek szíve nincs bezárva az előítélet által. Hisszük, hogy Isten közöttünk munkálkodott. Láttuk, hogy lelkek fordultak el a bűntől az igazsághoz. Átéltük, amint összetört szívek újultak meg hit által.”<sup>2</sup>

## *Megváltozott fogadtatás*

Amint már említve volt, a Minneapolis-i Konferencia néhány résztvevője nagy lelkesedéssel fogadta a hit általi megigazulás üzenetét. Számukra ez, az élet üzenete volt. Megtanulták Krisztust újólal értékelní, és bensőséges megértésre jutottak Krisztus kereszteni történi áldozatával kapcsolatban. Az üzenet békét, örömet és reménységet hozott szívükbe. Megismerték benne a lényegét, amire egy népnek szüksége van ahhoz, hogy felkészüljön az Istennel való találkozáásra.

---

<sup>1</sup> Review and Herald, 1889. szept. 3.

<sup>2</sup> Review and Herald, 1890. máj. 27,



Ezek az emberek új odaszentelődéssel tértek vissza gyülekeztükbe, hogy hirdessék a bűntől való szabadulás evangéliumát, és segítsenek testvéreiknek, elnyerni a Krisztusban való hit általi megigazulást, amint azt az evangélium kinyilatkoztatja. Maga Ellen White nagyon komolyan vett részt ebben a munkában, és tájékoztatást is adott a Review and Heraldban, saját tapasztalatairól mint pl.:

„Teljes szívünkben köszönjük az Úrnak, hogy az embereknek értékes világosságot nyújthatunk, Boldogok vagyunk, hogy üzenetünk van napjaink számára, a hit általi megigazulás üzenete. Az a hír, hogy Krisztus a mi igazságunk, sok-sok léleknek hozott szabadulást. Isten ezt mondja népének: lépjetek tovább! A Laodiceai gyülekezethez intézett levelet magunkra is alkalmazhatjuk. Mily élesen meg lett világítva azoknak a helyzete, akik hisznek, akik birtokolják az igazságot, akik büszkék igazságismeretükre, miközben annak erejét még soha sem tapasztalták meg életükben. Szívükből hiányzik az Isten szeretetének tüze; pedig éppen ez a tűz teszi Isten népét a világ világosságává.

Minden összejöveten, amelyet a Generál Konferencia óta tartottunk, voltak hívő emberek, akik sóvárogva fogadták a hit általi megigazulás üzenetét. Hálasak vagyunk Istennek, hogy vannak lelkek, akik érzik hiányosságaikat, a hit aranyának, és a szeretetnek, Krisztus igazsága fehér ruhájának, és a szemgyógyító írnak, a lelki megismerésnek a hiányát. Aki rendelkezik ezekkel a becses adományokkal. Annak lelki temploma nem olyan mint egy szentségtelen szentély. Kedves testvéreim! A Názáreti Jézus Krisztus nevében szólítlak fel benneteket: munkálkodjatok ott, ahol Isten munkálkodik! Most van itt az idő, hogy éljünk nagy lehetőségünkkel!”<sup>3</sup>

Nyolc hónappal később a következő írás jelent meg tollából: „Helységről helysére utaztam, összejöveteleken vettem részt, amelyeken a hit általi megigazulás üzenete hangzott. Nagy előjognak tartottam, hogy testvéreim oldalán állhattam, és elmondhattam bi-

---

<sup>3</sup> Review and Herald, 1889. júl. 23.

zonyságtételemet és üzenetemet. Éreztem, hogy Isten Lelkének áltá-  
dása kísérte az üzenetet, ahol csak az hangzott.”<sup>4</sup>

Egy Süd-Lancasterben tartott konferenciáról írta: „Még sohasem  
láttam ébresztő munkát oly alapossággal terjedni, miközben mentes  
volt minden nem oda illő izgalomtól. Nem volt ott semmi kényszer-  
ítés vagy felszólítás. Az embereket nem hívták fel a pódium elé; de  
valamilyen ünnepélyes benyomás uralkodott, hogy Krisztus jelen-  
volt, nem az igazakat, hanem a bűnösöket hívni a megtérésre. Akik-  
nek őszinte szívük volt, azok készek voltak beismerni bűneiket, sőt,  
amennyire hatalmukban állt, bűnbánat és megújulás által gyümöl-  
csöt hozni az Úrnak. Úgy éreztük, a menny levegőjét lélegezzük. Va-  
lóságban angyalok lebegtek körülöttünk. Péntek délután öt órakor  
kezdődött az istentisztelet, és kilenc óra körül zárult. Sokan tettek bi-  
zonyságot, hogy miután az igazság szívükbe hatolt, a törvény meg-  
rontóiként bűnösnek látták magukat; korábban saját igazságukban  
bíztak, miután azonban saját igazságukat összehasonlították Krisztus  
igazságával, amely egyedül érvényes Isten előtt, belátták, hogy saját  
ruhájuk szennyes. Már akkor, amikor még nem voltak tudatában bű-  
nösségüknek, érezték, hogy szívük romlott és mélyre süllyedt. A  
mennyei Atya helyére más isteneket állítottak. Vergődtek, hogy a  
büntől szabadulhassanak, azonban ehhez nem volt semmi erejük.

Jézushoz kell mennünk, úgy amint vagyunk, bűneinket megvall-  
va és segítség nélküli lelkünket átadni az irgalmas Megváltónak. Ez  
legyőzi a szív büszkeségét és keresztre feszíti az ÉN-t.”<sup>5</sup>

A valódi kegyességi mily hatalmas ébredése, micsoda megújulá-  
sa a lelki életnek, micsoda megtisztulás a büntől, milyen lélekker-  
eszttség, micsoda megnyilatkozása lehetett volna az isteni erőnek,  
hogy életünkben befejeződjön Isten műve, amelyet megtapasztalha-  
tott volna a világban Isten népe, ha a konferencián részt vett minden  
prédikátor úgy hagyta volna el Minneapolist, mint Istennek ez a hű-  
séges szolgáló leánya!

---

<sup>4</sup> Review and Herald, 1890. márc. 18.

<sup>5</sup> Review and Herald, 1889. márc. 5.

## *Az ellenállás*

Mily szomorú és mélységesen sajnálatos, hogy a hit általi megigazulás üzenete a megjelenésének idejében olyan emberek ellenállásába ütközött, akik Isten ügyéről komolyan és helyesen gondolkodtak. Sohasem volt az üzenet oly komolyan fogadva, sohasem hirdették úgy és sohasem kapott olyan szabad pályát, mint amennyire szükséges lett volna, hogy az egyház részesülhetett volna abban a felmérhetetlen áldásban, amelyet magába rejtett. Hogy milyen komoly és veszélyes volt ezeknek az embereknek a befolyása, kiviláglik abból az intelemből, amely hozzájuk lett intézve. Ezeket a szavakat ma is gondosan kellene tanulmányozni:

„Isten felébresztett embereket, akik felismerik napjaink szükségleteit és inségét, és ’teljes torokkal kiáltanak, és nem kímélik’ akik készek felemelni szavukat mint a trombita, ’hogy hirdessék népem bűneit és Jákob házának vétkeit’.<sup>6</sup> Az ő feladatuk nemcsak a törvény hirdetése, hanem hirdetni napjainkban. Az Úr a mi Igazságunk!

Vannak azonban olyanok, akik nem látják szükségét napjainkban egy különleges erőfeszítésnek. Mialatt Isten azon fáradozik, hogy népét felrázza, ezek az emberek a figyelmeztetés üzenetét és az sürgető intelmet és kérést szépen félre tolják. Befolyásuk által arra töreksenek, hogy az emberek aggodalmát csökkentsék és fékezzék, őket abban hogy az idők szavára felébredjenek. Akik ezt teszik, azoknak a trombitájuk bizonytalan hangon szól. Fontos volna, hogy ezek az emberek tudatában legyenek saját állapotuknak, azonban az ellenség fogságában vannak.”<sup>7</sup>

Figyeljétek a következő komoly vádat: „Találkozni fogtok olyanokkal, akik azt mondják nektek: ’Túl sokat izgultok ezen dolgok miatt. Túl sokat vesztek magatokra. Ne kapaszkodjatok oly erősen Krisztus igazságába, és ne tulajdoníts annak oly nagy fontosságot. A törvényt kell prédikálnotok!’ Mint nép, prédikáltuk is a törvényt

---

<sup>6</sup> Ésa 58:1.

<sup>7</sup> Review and Herald, 1889. aug 13.

egészen addig, amíg olyan szárazak nem lettünk, mint Gilboa hegye volt, amelyek sem esőt, sem harmatot nem kaptak. Krisztust kell prédikálnunk a törvényben! Akkor lesz ereje és tartalma üzenethirdetésünknek, amely képes csillapítani Isten nyájának éhségét. Nem szabad saját cselekedeteinkben bízunk, hanem egyedül a Názáreti Jézus érdemében.”<sup>8</sup>

Figyeljünk a következő komoly szavakra: „Néhányan testvéreink közül, nem akarják elfogadni Isten üzenetét erről a témáról. Aggodalommal ügyelnek arra, hogy egyetlen prédikátorunk se térjen el a hagyományos régi jó tanítás hirdetésétől. Azt kérdezzük: Nincs itt az ideje annak, hogy Isten népe új világosságot kapjon ami nagyobb komolyságra és buzgóságra ébreszt? A rendkívül becses és értékes ígérek, amelyeket nekünk a Szentírás ajándékoz, messze-menőig a feledés homályába merültek. Azonban éppen ez a célja a minden igazság ellenségének, aki ott van közöttünk és Isten között sötét árnyékával, hogy ne ismerhessük fel Isten igazi jellemét.”<sup>9</sup>

„Isten az ő népének az igazság és igazságosság bizonyosságának a felhőjét küldte és felszólította, hogy Jézust és az ő igaz életét emeljék magasra és dicsőítsük őt. Mindazok, akikre Isten egy üzenetet bízott, jöllehet csupán emberek, azonban kitől van az üzenet amelyet ők visznek? Van bátorságod, attól eltérni vagy könnyelműen venni, mivel Isten előzőleg nem tanácskozta meg veled, milyen kifogásokat hozhatnak ellene? Isten felszólít embereket, akik prédikálnak, akik hangosan szólnak, akik nem kímélik hangjukat. Isten felébresztette követeit, akik napjainkban építeni kívánják művét. Egyesek azonban a Krisztus igazságáról szóló üzenettől elfordultak, hogy annak hirdetőit kritizálhassák.”<sup>10</sup>

„Az Úr üzenetet küldött népének, hogy bűnbánatra ébressze, hogy ismét az első cselekedeteit cselekedje; azonban hogyan fogadták ezt az üzenetet? Miközben egyesek figyelmesek voltak arra,

---

<sup>8</sup> Review and Herald, 1890. márc. 11.

<sup>9</sup> Review and Herald, 1889. ápr. 1.

<sup>10</sup> Review and Herald, 1890. dec. 27.

mások megvetéssel és szemrehányással illették az üzenetet és annak vivőit. A lelki élet meghalt. Az alázatosság és a gyermeki egyszerűség eltűnt; a szeretet és átadás helyébe lépett egy hagyományokhoz ragaszkodó, formai hitvallás. Így kell maradni ennek a szomorú állapotnak? Isten szeretetének lámpása ki kell hogy aludjon a sötét-ségben?”<sup>11</sup>

Annak érdekében, hogy ennek a kényszerítő üzenetnek az ereje ne menjen feledésbe, mutassuk be még egyszer néhány főbb pontját:

1. Isten felébresztett embereket akik felismerték korunk szükségleteit és ínségét.
2. Egyesek megkísérelték az üzenetet félretenni az útból, és hátráltatni a nép közötti ébredést.
3. Az ilyen emberek az ellenség fogságába estek, és kürtjeikkel bizonytalan hangot adtak.
4. Ezek azt követelték, hogy a törvény legyen hirdetve, nem pedig Krisztus igazságossága.
5. Az intelem így hangzott: Krisztust prédikálni a törvényben.
6. Egyesek aggódva ügyeltek arra, hogy senki se térjen el a megszokott, régi, jó tanítások hirdetésétől.
7. Isten felébresztett embereket, hogy a hit általi megigazulás üzenetét hirdessék.
8. A felhívás: „Van-e bátorságod az üzenettől elfordulni vagy könnyelműen venni?”
9. Az üzenet visszautasításának kettős következménye:  
a/ Meghal a lelki élet.  
b/ A szeretet és átadás helyére költözik a hagyományokhoz ragaszkodó, formai hitvallás.

---

<sup>11</sup> Review and Herald, Különkiadás 1890. dec. 23.

10. A döntő kérdés: „Meg kell maradni ennek a szomorú állapot-nak?”

Ez valóban egy kijózanító összefoglalás!

### *A nézeteltérések következményei*

A szakadás és meg hasonlítás, ami a vezető testvérek között a hit általi meg igazulással szembeni ellenvetések miatt bekövetkezett, nagyon kellemetlen következményekkel járt. Az egyszerű testvérek zavarban voltak és nem tudták, mit tegyenek. A következményekről ezt olvassuk:

„Ha vezető testvéreink egymás között valamennyien együtt munkálkodtak volna Istennel, akkor nem kételkedtek volna, hogy az üzenet, amelyet a legutolsó két évben kaptak, a mennyből származik. Fiatal testvéreink az idősebbekre néznek; de ha ők azt látják, hogy ezek a testvérek nem fogadják el az üzenetet, hanem úgy tesznek, mintha annak nem volna jelentősége, és mivel még nem ismerik jól a Szentírást, könnyen befolyásolhatók a világosság elvetésére. De ezek az emberek, akik nem akarják elfogadni az igazságot, a nép és a világosság közé állnak. Senkinek sincs mentsége, aki a világosságot visszautasította, mert az egyértelműen lett kijelentve. Senkinek sem kell tudatlanságban maradnia. Ezért ahelyett, hogy erődöt latba vetnéd az igazság szekerének akadályozására, amely egy meredek úton halad előre, minden erőddel, amit csak bevethetsz, azon légy, hogy azt előre vigyed.”<sup>12</sup>

Közel két év óta arra ösztönözzük az embereket, hogy szedjék össze magukat és fogadják el a hit általi meg igazulás világosságát. Azonban nem tudják, hogy magukévá tegyék-e ezt a becses igazsá-

---

<sup>12</sup> Review and Herald, 1890. márc. 18.

got vagy nem. Nagyon meg vannak kötözve saját elképzeléseikkel, és nem engedik be szívükbe az Üdvözítőt.”<sup>13</sup>

„Néhányan elfordultak a Krisztus igazságának üzenetétől, hogy embereket kritizálhassanak. A hármias angyali üzenetet nem képesek megérteni, és a fényt, ami be kell, hogy sugározza a földet, hamis világosságnak nevezik, akik nem akarnak az üzenet növekvő világosságában járni. Az igazság elvetőinek hitetlensége miatt elvégzetlen maradt az a munka, amelyet már régen el kellett volna végezni. Sürgősen felszólítunk titeket, akik az igazság világosságának útjában álltok, álljatok félre Isten népének útjából. Engedjétek, hogy a mennyi fény tisztán és állandóan ragyogjon mindenki számára.”<sup>14</sup>

„Sok testvérünk lelki vaksága miatt szomorúság uralkodik a mennyben... Az Úr követeket ébresztett fel, akiket megerősített Szentlelkével. Megbízta őket: 'Kiáltás teljes torokkal, ne kíméld; mint trombita, emeld fel hangodat és hirdesd népemnek bűneit, és Jákob házának vétkeit.'<sup>15</sup> Senki se kísérelje meg, hogy a nép és a mennyi üzenet közé álljon! Isten üzenete el fogja érni a népet, és ha az emberek között már nem volna senki, aki szóljon, akkor a követek fognak kiáltani. Felhívok minden prédikátort, keresse az Urat, tegye félre büszkeségét és becsvágát, és alázza meg szívét Isten előtt. Azok szívének hidegsége és a hitetlensége, akiknek tulajdonképpen hinniük kellene, a gyülekezet erőtlenségét munkálják.”<sup>16</sup>

A Mennyből kapott üzenet fontosságát és komolyságát nem szabad elhallgatnunk. Figyeljünk a következő kristálytisztá megállapításokra:

Az 1888-1890-es üzenet a Mennyből jött.

---

<sup>13</sup> Review and Herald, 1890. márc. 11.

<sup>14</sup> Review and Herald, 1890. máj. 27.

<sup>15</sup> Ésa 58:1.

<sup>16</sup> Review and Herald, 1892. júl. 26,

1. Az a tény, hogy néhány testvér visszautasította, bizonytalanságot és zavart okozott a fiatalabbak között.
2. Azok, akik az igazságot nem akarják elfogadni, a nép és a világosság közé állnak.
3. Nincs mentség, mert a világosság egyértelműen lett kijelentve.
4. Annak oka, hogy az emberek oly nehezen akarják elfogadni ezt a becses igazságot, abban van, hogy túlságosan meg vannak kötözve saját elképzeléseikkel.
5. Néhányan elfordultak a Krisztus igazságáról szóló üzenettől, hogy annak hirdetőit kritizálhassák.
6. Akik nem akarnak együtt haladni a növekvő világosságban, nem fogják megérteni a hármass angyalai üzenetet.
7. Azok, akik nem akarnak együtt haladni azzal a fénnel, amelynek a földet meg kell világítania, hamis világosságnak fogják azt nevezni.
8. Hitetlenségük következtében fontos munka elvégzetlen marad.
9. A komoly kérés azokhoz, akik a világosság útjában állnak: „tegyétek szabaddá az utat”, álljatok félre az útból.
10. Az ilyen lelki vakság szomorúságot okoz a mennyben.
11. A kifejezett biztosíték: „Isten követeket ébresztett és felruházott Szentlelkének erejével”
12. Ha már nem volna egyetlen emberi eszköz sem, akkor a kövek fognak kiáltani.
13. Felhívás minden prédikátorhoz: Alázza meg szívét Isten előtt, hogy a gyülekezet erőhöz jusson.

Kétség nélkül, egy ilyen sürgető intelemhez és kéréshez nem kell kommentárt fűzni.



## *Általános alapelvek forognak kockán*

Az ellenállás hátterében felismerhető volt a fondorlatos játéka minden igazság ellenségének, aki mesterien tud kigondolni a gonoszsgát. Egyedül az a tény, hogy olyan szilárdan elhatározta az üzenetet és annak elmaradhatatlan hatását semlegesíteni, mutatja annak nagy értékét és fontosságát. Milyen szörnyű lenne a következő, ha Sátán terve eredményes volna! Sátán fondorlatos terveivel kapcsolatban a következő világos intelmeket kaptuk:

„Isten és az emberek ellensége eldöntötte, hogy harcol az igazság (hit általi megigazulás) hirdetése ellen, mert tudja, ha azt az emberek elfogadják, az ő hatalma megtört. Ha azonban sikerül neki oly mértékben uralma alá vonni azoknak szívét, akik igényt tartanak arra, hogy ők Isten gyermekei, hogy hitbeli tapasztalataikat kéttelylel és hitetlenséggel beárnyékolja, akkor a kísértések által legyőzheti őket.”<sup>17</sup>

„Jelenlegi helyzetünk feszült és vészterhes. Az a veszély fenyeget bennünket, hogy a Menny visszavonja a világosságot. Ezért gondosan kell ügyelnünk imádkozó életünkre, nehogy szívünk gonosszá és hitetlenné váljon. Amikor Isten Báránya a Golgotán meglett feszítve, megkondult Sátán halálharangja. Ha Sátán, mint az igazság ellensége, ki tudja törölni az ember szívéből azt a gondolatot, hogy megváltásunk érdekében Krisztus igazságára kell hagyatkoznunk, akkor ezt meg is teszi. Ha Sátán rá bírja venni az embereket arra, hogy saját cselekedeteikre, mint igazság- és érdemszerző cselekedetekre hagyatkozzanak, akkor tudja, hogy kísértések által legyőzheti őket, és zsákmányként, áldozatul ejtheti őket. Emeljétek Krisztust magasra, az emberek előtt! Kend be ajtód szemöldökfáját a golgota Bárányának vérével, és megszabadulsz!”<sup>18</sup>

Messzemenő jelentőségükre való tekintettel, foglaljuk össze ezeket a kijelentéseket:

---

<sup>17</sup> Review and Herald, 1889. szept. 3.

<sup>18</sup> Review and Herald, 1889. szept. 3.

1. Sátán eldöntötte, hogy harcol a hit általi megigazulás üzenetével szemben.
2. Ennek oka: Ha az emberek teljesen elfogadják ezt az igazságot, akkor az ő hatalmának vég.
3. Ha Sátánnak sikerül elvetni az emberek között a hitetlenség magvát, akkor kísértések által legyőzheti őket.
4. Sátán azon fáradozik, hogy kitörölje az emberek szívéből és elméjéből azt a gondolatot, hogy megváltásuk érdekében Krisztus igazságára kell hagyatkozniuk.
5. Sátán tudja: ha sikerül az emberekkel elhitetnie, hogy saját igazságuk érdemeire hagyatkozzanak, akkor az ő áldozataivá váltak.
6. Ezért hangzik a felszólítás: Emeljétek fel a megfeszített Üdvözítőt, és helyezzétek bizalmatokat vérébe!

Mily sürgősen hív ez a felszólítás imára! Milyen alázattal kell, hogy kérjük az Urat, hogy kenje meg szemünket szemgyógyító írral! Csak egy ilyen elkészített csodálatos kegyelmi ajándék teljes elfogadása által képes egy nép elkészülni a szent Isten fogadására, hogy amikor Ő jön, ne legyen népén semmi szenny vagy folt. Csak ebben az állapotban képes megtartani a törvényt, és csak ezen isteni erő által képes a gyülekezet betölteni feladatát.

## Új fejezet a hármas angyali üzenet hirdetésében

Ha tanulmányozzuk gondosan az utasításokat, amelyeket a próféta-ság lelke ad, eljutunk arra a meggyőződésre, hogy a Minneapolisi Konferencián hirdetett üzenet a hit általi megigazulásról, egy hallhatatlan jele volt Isten gondviselésének, egy jel, amely az Úr műve befejező szakaszának bevezetése volt. A következő szavakból lehet erre következtetni, amelyek csak négy évvel a Minneapolisi Konferencia után jelentek meg:

„A megpróbáltatások idejében vagyunk, mert a harmadik angyal hangos kiáltása, a bűnöket megbocsátó Megváltó, Jézus Krisztus igazságának kijelentése már elkezdődött. Ezzel megkezdődött az angyal láthatóvá válása, 'akinek nagy hatalma van, és a föld fénylett annak dicsőségétől'. ”<sup>1</sup>

Szinte félelmetesek ezek a szavak, és hűen ábrázolják azt a munkát, amelyet a hetednapi adventisták végeznek. Ezért tanúsítják a legnagyobb érdeklődést irántuk mindazok, akik a hármas angyali üzenetet hirdetik. Ezt a fejezetet a következő szakaszokra bontjuk:

1. A megpróbáltatások idejében élünk.
2. A harmadik angyal hangos kiáltása már megkezdődött.
3. Ez a kiáltás Jézus Krisztus igazságának kijelentésével kezdődött (Az 1888-as üzenettel).
4. Ezzel megkezdődött az angyal láthatóvá válása, ahogyan az egész földet betölti dicsőségével.

Az ebben a fejezetben említett események láthatók a Jelenések könyve 18:1-2-ben: „ÉS ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, akinek nagy hatalma van, és a föld fénylett annak dicső-

---

<sup>1</sup> Jel 18:1.

ségétől. És kiálta teljes erejéből, nagy szóval mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan léleknek tömlöcévé, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöcévé.”<sup>2</sup>

A magyarázat, amelyet a próféta adott ehhez a bibliai helyhez, nagy figyelmet érdemel:

„Láttam a mennyben angyalokat fel-alá járni, s hol szálltak a földre, hol újra felszálltak a mennybe; különösen fontos eseményre készültek elő. Majd láttam, hogy egy hatalmas angyal megbízást kapott, hogy leszálljon a földre, és egyesítse hangját a harmadik angyaléval, és adjon nagyobb erőt és súlyt üzenetének. Ez az angyal nagy hatalmat és dicsőséget nyert, s midőn alászállt a földre, dicsősége beragyogta azt. Az angyal, kinek fényessége mindenhova elhatott, fennhangon kiáltotta: 'Leomlott, leomlott a nagy Babilon, s lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan léleknek tömlöcévé és gyűlöletes madárnak tömlöcévé.'

A Babilon bukásáról szóló mennyei üzenet, melyet a második angyal hirdetett, megismételtetik, kiegészítve mindama romlottság megemlékezésével, ami 1888 óta lopódzott be az egyházakba. Az angyal munkája éppen jókor jön, hogy a harmadik angyali üzenet utolsó nagy munkájához csatlakozzon, s azt hangos kiáltássá növeli. Isten népe így készül elő, hogy megálljon a kísértés órájában, amely csakhamar eljövend. Láttam, hogy nagy világosság nyugodott meg rajtuk, s mindnyájan egyesültek, hogy bátran hirdessék a harmadik angyal üzenetét.”<sup>3</sup>

Ez a szakasz az eseményeknek olyan átfogó és jelentőségteljes leírását adja, hogy érdemes mindegyiket külön-külön, részletesen vizsgálni:

1. Egy hatalmas angyal jön le a mennyből a földre.

---

<sup>2</sup> Jel 18:1-2.

<sup>3</sup> E. G. White: Tapasztalatok és látomások 239-240. old. (Kiadja: Magyarországi Bibliakövetők Felekezete)

2. Az angyal feladata:
  - a/ Hangját egyesíteni a harmadik angyalével.
  - b/ A harmadik angyal üzenetének több erőt és nagyobb hangsúlyt adni.
3. Az angyalnak nagy erőt és dicsőséget kölcsönöz:
  - a/ A föld fénylik ennek dicsőségétől
  - b/ A fény mindenhova eljut.
4. Ennek az angyalnak a munkája éppen jó időben jön, hogy a harmadik angyal utolsó nagy munkájával egyesüljön.
5. Azáltal, hogy a hatalmas angyal megjelent, az üzenet egy hangos kiáltássá fokozódott.
6. Az erő, amellyel a harmadik angyal rendelkezik, előkészíti Isten népét hogy megállhasson a kísértés órájában.
7. „Egy nagy világosság” nyugszik meg Isten népén. Így lesz jellemezve a felkészülés.
8. Mindezeknek az eseményeknek a csúcspontja, hogy egy nép egyesül, hogy a harmadik angyal üzenetét félelem nélkül hirdesse.

Közvetlenül ezeknek az eseményeknek a folyamatában kitöltetik a késői eső a maradék gyülekezetre. Figyeljük a következő gondolatokat:

„Abban az időben, amikor az üdvösség műve lezárul, eljön a szomorúság ideje a földre, amikor a nemzetek igen haragszanak, de még féken vannak tartva, hogy ne akadályozhassák a harmadik angyal munkáját. Ebben az időben árad ki a késői eső, illetve jó el a felüdülés az Úr színe előtt, hogy erőt adjon a harmadik angyal han-

gos szavának, s hogy előkészítse a szenteket, hogy megállhassanak a hét utolsó csapás idején.”<sup>4</sup>

Ez hozza meg a késői esőt, összekötve (1) a hangos kiáltással, (2) Jézus Krisztus igazságának kinyilvánításával és (3) a harmadik angyal üzenetének fényével, amely elárasztja a földet. Ez a következménye egy valóságban lelkesítő folyamatnak.

A prófétaság lelke már mozgalmunk kezdetén utalt ezekre a főbb tényekre. Ennek érdekében jelent meg az emlékezetes Minneapolis-i Konferencia után egy nagyon fontos és benyomás teljes üzenet, amely megrázott bennünket, s amely teljes komolysággal tárta elénk a várható folyamatot. Hadd álljon itt néhány szakasz, amelyek még jobban kiemeli vizsgált tárgy jelentőségét:

#### 1. Egy eseménydús időszak

A napok, amelyekben élünk, eseménydúsak és tele vannak veszéllyel. A bekövetkezendő vég jelei mindjobban sűrűsödnek körülöttünk. Jönnek események, amelyek borzalmasabbak lesznek, mint amilyeneket a világ valaha átélt.

#### 2. A hangos kiáltás megkezdődött

„A megpróbáltatások idejében élünk, mert a harmadik angyal hangos kiáltása, Jézus Krisztus igazságának kinyilvánítása által már megkezdődött. Ezáltal láthatóvá vált az angyal világossága, amely az egész földet betölti fényével.”

3. A szükséges felkészülés, hogy a nehézségek idején megállhassunk.

„Ha meg akartok állni a megpróbáltatások idején, meg kell ismeretek Krisztust, és el kell fogadnotok a bűnbánó bűnösnek tulajdonított igazságát.”

4. „A földön hasonló munkának kell végbemennie, mint amilyen történt a Szentlélek kitöltésekor a tanítványok napjaiban. Azokban a

---

<sup>4</sup> E. G. White: Tapasztalatok és látomások, 72. old. (Uo.)

napokban Jézust prédikálták, a megfeszítettet. Egyetlen napon sokan fogtak megtérni, mert az üzenet hatalommal fog terjedni.”

„A téma, amely megragadja a bűnös ember szívét, Jézus, a megfeszített. A Golgota keresztnél egyszer s mindenkorra kinyilvánította Jézus, az ő semmihez sem hasonlítható szeretetét. Mutassátok be őt az éhező népnek! Akkor szeretetének fénye, embereket fog a sötétségből a világosságra, az engedtlenségből az engedelmességre és a valódi szentségre vezetni győzelmesen. Semmi sem élesíti jobban a lelkiismeretet a bűn gyűlöletes lényével szemben, mint Jézusnak a golgotai kereszten történő szemlélése.

„Krisztust még nem mutattuk be a törvénnyel kapcsolatban úgy, mint hűséges és kegyelmes főpapunkat, aki megkísértetett mindekben, kivéve a bűnt. Még nem emeltük fel őt a bűnös emberek előtt úgy, mint isteni áldozatot. Áldozatának jelentőségét, mint aki helyettesünké és kezesünké vált, csak közömbösen, és alkalmilag említettük meg, pedig éppen ez az, amiről a bűnösnek tudnia kell. A bűnös embernek meg kell ismernie Krisztust, az ő hatalmának teljességében, mint bűnöket megbocsátó Üdvözítőt. Krisztus, semmihez sem hasonlítható szeretete csak ezután fogja a Szentlélek munkája által a megkeményedett szívet bűnbánatra és megtérésre vezetni.”

#### 5. Hatalom, amely a prédikációnak erőt kölcsönöz

„A Szentlélek munkája felmérhetetlen. Ez az erő forrása azok számára, akik Istenért munkálkodnak; a Szentlélek a Vigasztaló, mert benne Krisztus jelen van a lélek számára.”

„Ha a föld be lesz világítva Isten dicsőségével, hasonló munkát fogunk látni, mint amilyent az apostolok végeztek, amikor beteljesedtek Szentlélekkel, és hatalommal hirdették a feltámadott Üdvözítőt.”

„Krisztus hirdetése a Szentlélek által, részesítette őket az ő hatalmának és fenségének óhajtott megismerésében; hit által kinyújtották felé kezüket és ezt mondták: 'Hiszek!' Így történt ez a korai eső idején. A késői eső még gazdagabb lesz, ekkor az emberek

Megváltója megdicsőíttetik, a föld pedig meg lesz világítva az ő igazságának fénysugarával.”<sup>5</sup>

Be kell látni, az itt felsorolt eredmények egymással összefüggésben vannak, és egy időben történnek. Természetes sorrendjük a következő:

1. Krisztus igazságának kinyilvánítása és annak elfogadása hit által.
2. A Késői eső kitöltetése.
3. Hatalmas erő kiáradása azokra, akik azt elfogadják.
4. A hármass angali üzenet egyre intenzívebb hirdetése, míg végül hangos kiáltássá erősödik.
5. A föld megvilágítása az igazság fénysugarával.

Minden további nélkül világos, hogy ezek az események egy időben teljeseznek. Ha egyik elkezdődik, akkor az jelzés az összes többi számára.

Nos figyeljünk a megállapításra: „A harmadik angyal hangos kiáltása már a bűnöket megbocsátó Üdvözítő Krisztus igazságának kinyilatkoztatása által megkezdődik. Ezzel láthatóvá válik annak az angyalnak a fénye, aki az egész földet bevilágítja fényével.”<sup>6</sup>

Ez az üzenet 1892-ben hangzott el. És mi jellemezte Krisztus igazságának újbóli kinyilatkoztatását és a hangos kiáltás kezdetét? Ami magából az idézetből felismerhető, a Jézus Krisztus igazságának kijelentése a Minneapolisi Konferencia volt.

Isten meghatározta ezt a fontos kinyilatkoztatást annak érdekében, hogy művének ezen a földön történő befejezését segítse. Ennek

---

<sup>5</sup> Mind az öt idézet a Review and Herald 1892. nov. 29. számából való. Lásd még megismételve: Függelékben, „Az utolsó napok veszélyei és előjogai” c. fejezetben.

<sup>6</sup> Review and Herald, 1892. nov. 22.



megjelenése kezdete volt a befejező munkának, és ez az esemény 1888-ra esett.

Ez egy rémisztő végzés, de milyen más következtetést vonhatnánk le a rendelkezésünkre álló anyagból? Mégis hisszük, hogy azok az adatok, amelyekre építünk, valóságosak. Hosszú időn át, aggodalommal vártuk azok teljesedését; valamelyik generáció végül is megéri ezek teljesedését – miért nem mi?

Nem kell-e komolyan és alaposan tanulmányoznunk, mi akadályozza ma még ennek hatalmas teljesedését? Nem kellene-e vágyakozó szívvel imádkozni, teljes szívvel együtt munkálkodni, hogy Isten műve mielőbb befejezést nyerjen?

## A hármas angyali üzenet tulajdonképpeni értelmezése

Egy komoly problémával találták szembe magukat azok, akik a hit általi megigazulás üzenetét hallották: milyen kapcsolatban áll ez az üzenet a hármas angyali üzenettel? Tanácsalanságukban néhányan írtak White testvérnőnek, és kérték, hogy világítsa meg előttük ezt a kérdést. Nyilvános válaszában a következőket írta:

Néhányan levélben kérdezték, hogy a hit általi megigazulás üzenete egy a hármas angyali üzenettel? A következőt válaszoltam: A valóságos értelmében ez a hármas angyali üzenet.”<sup>1</sup>

Ezeknek a szavaknak a tartalma több mint pusztán egy pontos, világos válasz a feltett kérdésre. Mély és fontos jelentésük van. Ezek a szavak komoly intelmet és sürgős felhívást jelentenek mindazok számára, akik hisznek a hármas angyali üzenetben. Tanulmányozzuk részletesen ezeket a szavakat.

Megigazulás hit által, „tulajdonképpeni értelemben: a hármas angyali üzenet”. Ez azt akarja mondani, hogy ez a tényleges, valóságos, tulajdonképpeni hármas angyali üzenet. Másrészt pedig ismételten azt jelenti, hogy a két üzenet – a hit általi megigazulás üzenete és a hármas angyali üzenet – céljában, eredményében, hatásában ugyanaz.

Megigazulás hit által, Isten eljárása a bűnös megmentésére azáltal, hogy meggyőzi őt bűnösségéről, kárhozott, egészen elveszett voltáról. Isten eljárása ez, hogy eltörölje a bűnös bűnét, hogy az isteni törvény ítélete alól felmentse, és megújultan állíthassa a szent törvény elé. Megigazulás hit által, Isten megmentő műve, amint a gyenge, bűnös, legyőzött férfiakból és nőkből erős, megigazult, győzelmes keresztényeket formál.

---

<sup>1</sup> Review and Herald 1890. ápr. 1.

Ha most tényleg igaz, hogy a hit általi megigazulás üzenete, tulajdonképpeni értelemben a hármass angyal üzenet, akkor ez azt jelenti, hogy aki a hármass angyal üzenetet helyesen értelmezi, és azonosul vele, azok teljesen megértik a hit általi megigazulás feltételeit. Hogy valóban ez lenne a tulajdonképpeni célja a hármass angyal üzenetnek, az kitűnik a következő megfontolásokból:

1. A Jelenések könyve 14. fejezetének nagy üzenete, amelyet mi hármass angyal üzenetnek nevezünk, úgy van jellemezve, mint „az örökkévaló evangélium”.<sup>2</sup>
2. Az üzenet bejelenti: „eljött az ő ítéletének órája”.
3. AZ üzenet mindenkit figyelmeztet, akik meg kell, hogy álljanak az Isten ítélőszéke előtt, hogy megítéltesse az ő igaz törvénye által: „Féltétek az Istent és neki adjatok dicsőséget... és imádjátok azt, aki teremtette az eget és a földet.”<sup>3</sup>
4. Ennek a figyelmeztető és intő üzenetnek az eredménye és gyümölcse egy népnek a keletkezése, akiről ezt mondja: „Itt van a szenteknek békességes túrése, itt, akik megtartják Isten parancsolatait és a Jézus hitét.”<sup>4</sup>

Mindezekben megtaláljuk a hit általi megigazulás tényét. Az üzenet a bűnből, a kárhozatból és a halálból való megváltás evangéliuma. Az ítélet odaállítja az embereket az igazságosság törvénye elé, amely szerint megítéltetnek. Bűneik és kárhozott voltuk miatt megkapják a figyelmeztetést, hogy Istent féljék és neki adjanak dicsőséget. Ez magába foglalja a büntudatot, bűnbánatot, bűnvallo mást és a bűntől való elfordulást. Ez a feltétele a megbocsátásnak, a megtisztításnak és megigazulásnak. Mindazok, akik ennek az ajándéknak részeseivé válnak, jellemük türelmessé válik egy olyan világban, amely tele van feszültséggel, idegességgel szenvedéllyel, amelyek megfosztják az embert a békességtől, a boldogságtól és a

---

<sup>2</sup> Jel 14:6.

<sup>3</sup> Jel 14:7.

<sup>4</sup> Jel 14:12.

biztonság érzetétől. Mi mást jelenthet ez, mint hit általi megigazulást? Az ige ezt mondja: „megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által.”<sup>5</sup>

Még többről van itt szó: Ezek a hívők „megtartják Isten parancsolatát”. Csodálatos változást tapasztalnak életükben: korábban áthágták és gyűlölték Isten törvényét, most szeretik és megtartják. Most másképpen állnak a törvény előtt. Bűneik eltöröltettek. Kárhoztatásuk megszűnt, a halálos ítéletük érvénytelenítve lett. Krisztust elfogadták Üdvözítőjüknek, ami azt jelenti, hogy igazakká lettek és életük elkezdődött.

Csak Isten kegyelme és ereje képes ilyen változást létrehozni és ezt csak azok tapasztalják meg, akik Krisztushoz mennek, mint Képviselőjükhöz és Üdvözítőjükhöz. Ez jelenti azt, hogy „náluk megvan a Jézus hite”. Ez teszi nyilvánvalóvá gazdag, mély tapasztalatukat. Hitben megragadják Jézust, egy olyan hittel, amely által Ő diadalmaskodott a sötétség fejedelme ellen.

„Ha a bűnös elhiszi, hogy Krisztus az ő személyes Üdvözítője, akkor Isten, az Ő csallhatatlan ígérete alapján megbocsátja bűneit és igazzá teszi, anélkül, hogy még valamit tett volna. A bűnbánó lélek beismeri, hogy megigazítása azért történt, mert Krisztus helyette meghalt, mint bűnért való áldozat, és így lett helyette igazságul.”<sup>6</sup>

Amint már be lett mutatva, azoknak a tapasztalatában, akik a hármass angyal üzenetben győztesekként megjelennek, a hit általi megigazulás minden tényezőjét megtaláljuk. Ennél fogva teljesen igaz az, hogy a hit általi megigazulás teljességében a hármass angyal üzenet.

Ezen a helyen szabad legyen utalni arra, hogy mint a hit általi megigazulás üzenete, mind a hármass angyal üzenet Krisztus evangéliuma tulajdonképpen értelmezésében. Ez egyértelmű Pál apostol egyik kijelentésében: „Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliu-

---

<sup>5</sup> Rm 5:1.

<sup>6</sup> Review and Herald, 1890. nov. 4.

mát; mert Istennek hatalma az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először, meg görögnek. Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, amiképpen meg van írva: az igaz ember pedig hitből él.”<sup>7</sup>

A következő tényekről van itt szó:

1. Az evangélium Isten munkálkodó erejének kinyilvánítása, amely bűnösöket szabadít meg bűneikből, és saját igazságát plántálja beléjük.
2. Ezt azonban csak azok tapasztalják meg, akik hittel elfogadják.
3. Ez jelenti a hit által igazzá válást.
4. Ez a célja mind a hit általi megigazulásnak, mind a hármass angyali üzenetnek.

Mi tehát az a fontos tanítás, amelyet az előbbi igékből nyertünk?

Egészen egyszerűen, a következő:

Mindazok, akik elfogadják a hármass angyali üzenetet, tapasztalni fogják a hit általi megigazulást is. Krisztus fog bennük és általuk megnyilatkozni. Személyesen fogják tapasztalni a megújulás művét életükben. Rendelkezniük kell azzal a szilárd bizonyossággal, hogy felülről újjá születtek, és a halálból az életre jöttek elő. Tudniuk kell, hogy bűneik eltöröltettek, és így készen vannak megállani Krisztus ítélőszéke előtt. Győzelmes tapasztalatokból tudniuk kell, hogy Jézus hite megragadta és ez fogva tartja őket, és e hit által erőt nyertek Isten parancsolatainak megtartására.

Azok, akik ezt nem tapasztalták meg, elveszítették a hármass angyali üzenet tulajdonképpeni lényeges értékét. E tapasztalatok nélkül a hívő ember csupán teóriák és tantételek ismeretével rendelkezik, csupán formai kérdésekkel még akkor is, ha ő maga az üzenetet hirdeti. Ez pedig egy súlyosan végzetes hibához fog vezetni, mert

---

<sup>7</sup> Rm 1:16-17.

sem a teóriák, sem a tantételek, sem az áldozatos szerénység – annak érdekében, hogy az üzenet terjesztésére képesek legyünk – nem képes megszabadítani a bűntől, sem a szívet elkészíteni arra, hogy Isten előtt megállhassunk.

Éppen, e végzetes hibának a veszélyétől óv bennünket az Úr. A formalizmus – „a törvényben az ismeret és igazság formája”<sup>8</sup> –, nem pedig az élő Jézus Krisztus megtapasztalása – ez az a rejtett szikla, amelyen megszámlálhatatlan sok ezer, magát Krisztus ismerőjének valló ember szenvedett már hitében hajótörést. Ettől óv bennünket nagyon komolyan az Úr.

Ez az igehely többejt rejt magában pusztá intelemnél. Magába foglalja a felszólítást Krisztusnak, a mi Urunknak követésre. A legnagyobb tapasztalatot kell szereznünk, ami csak lehetséges. Biztosítékunk van arra nézve, hogy hit által megigazultak leszünk, békeségünk lesz Istennel, és ezután szüntelenül Isten dicsőségének a reménységében örvendhetünk. Ígéretünk van arra nézve, hogy a bűnnel szemben folytatott harcunkban elszenvedett vereségek ellenére nem vallunk szégyent, mert Isten szeretete kitöltötte a szívünkbe a Szentlélek által, aki nekünk adatott.<sup>9</sup>

Ó, bárcsak mindnyájan meghallottuk volna az intelmet és a felhívást, amelyet különös módon, ámde hatásosan kaptunk az 1888-as Konferencián! Mennyi bizonytalanságot kerülhattunk volna el, mennyi téves utat, vereséget és veszteséget! Mennyi világosságban, áldásban diadalban lehetett volna részünk, mennyi előrehaladást tehattunk volna! Azonban hála annak a szeretetnek, amellyel az Úr szüntelenül körülvesz bennünket, még mindig nem késő, hogy teljes szívünkkel választ adjunk az Úrtól jövő felhívásnak és intelemnek, hogy elnyerhessük a nagy áldásokat, amelyek el vannak készítve számunkra.

---

<sup>8</sup> Rm 2:20.

<sup>9</sup> Rm 5:1-5.

## Egy mindent átfogó, alapvető igazság

Az előző fejezetekben behatóan vizsgáltuk a hit általi megigazulás történelmi összefüggéseit. Magunk elé képzeltük mikor, hol és hogyan vezette Isten az ő népét, ebbe az életfontosságú, alapvető evangéliumi igazságba, hogy ezáltal a hármass angyal üzenet gyorsabban és eredményesebben terjedhessen. Most pedig a témát, mint olyant, a prófétaság lelke írásai segítségével teljes mélységében és szélességében vizsgáljuk, szisztematikusan, speciális nézőpontból.

A Minneapolis-i Konferenciát elnapolták, a küldöttek ott találták magukat többé-kevésbé bizonytalanságban és zavarodottságban, a hit általi megigazulás új üzenetével szemben. Azonban semmi esetre sem voltak hiábavalók az erről a tanításról folytatott eszmecsere-k. Inkább arra kaptak ösztönzést, hogy komolyan gondolkodjanak a hit általi megigazulás témájáról. Sokan megtanulták jobban értékelni Üdvözítőjüket, mint bűnért való áldozatuk helyettesét, mint közbenjárójukat. A legnagyobb áldásokhoz, amelyek ezt a Konferenciát követték, hozzátartozott még az is, hogy az Úr gazdag tanítást adott az Ő népének, a prófétaság lelkének tanácsai által, ami Urunkról, Jézus Krisztusról, mint Üdvözítőnkéről, és arról, hogy hit által hogyan válhatunk életének részévé. Ezek a tények gazdag világosságot nyújtanak.

Említésre méltó, hogy a Minneapolis-i Konferencia óta a következő könyvek jelentek meg a prófétaság lelkének tollából:

Jézushoz vezető út (1892), Gondolatok a hegyi beszédről (1896), Jézus élete (1898), Krisztus példázatai (1900), A nagy orvos lányomán (1905), Az apostolok története (1911). Aki ezeket a könyveket olvasta, tudja, hogy fő témájuk Krisztus, az ő győzelmes élete, amelyet emberi ábrázatban mutatott be, a kereszten végbevitt nagy áldozata, ami által nekünk, szegény embereknek bölcsességünk, igazságunk, szentségünk és megváltónk lett.

Mielőtt megvizsgálánk, hogyan mutatja be a próféta a hit általi megigazolást, fontos, hogy ennek a tanításnak terjedelméről tiszta fogalmat alkossunk magunknak. Ennek a tanításnak a célja és következménye egyáltalán nem csekély, nem is közömbös, hogy elkötelezett-e iránta vagy sem. „Megigazulás hit által” átfogja az evangélium minden fontos, alapvető igazságát, a következőképpen:

1. Az ember állapota a teremtéskor.
2. A törvény, amely szerint az embernek élnie kell.
3. Ennek a törvénynek az áthágása.
4. A törvény áthágásának büntetése.
5. A megváltás problémája.
6. Az Atyának és a Fiúnak szeretete, akik a megváltást lehetővé tették.
7. Egy helyettes elfogadása.
8. Az engesztelés módja.
9. Az testet öltés.
10. Krisztus büntelen élete.
11. Isten Fiának helyettesítő halála.
12. Sírba tétel, feltámadás és mennybemenetel.
13. Az Atya bizonyossága az engesztelő bűnhődésért.
14. A Szentlélek kitöltetése.
15. Jézus szolgálata a mennyei szentélyben.
16. A feltétel, amelyet a bűnösnek teljesítenie kell, hogy megváltást nyerjen.
17. A hit lényege, a bűnbánat, a bűnvallomás, az engedelmesség.
18. Az újjászületés feltétele és saját megtapasztalása, megigazulás és megszentelődés.



19. A Szentlélek fontos feladata és Isten ígéje az emberhez, amely által világossá teszi azt, ami a kereszten lehetővé vált számára.
20. Győzelem a bűn felett, a bennünk lakozó Krisztus által.
21. A cselekedetek jelentősége a hívő életében.
22. Az ima jelentősége Krisztus igazságának elnyerésében és megtartásában.
23. A csúcspont: a végérvényes megváltás az Üdvözítő visszajövetelkor.

Mindezeket magában foglalja ez a rövid kifejezés: „Megigazulás hit által”. „Egy kis kulcs”, így nevezi Pierson, „képes egy nagy ajtó bonyolult zárát is kinyitni. Ezen az ajtón beléphetünk egy óriási épületbe, amelyben a gazdagság és szépség felbecsülhetetlen kincsei vannak.” Az a rövid kifejezés: „Megigazulás hit által”, nyitja ki az ajtót a minden gazdagság és pompa kincstárába, amelyet Jézus Krisztus evangéliuma megígért.

Megéri a fáradságot, hogy ezen a helyen figyeljünk néhány sajátos kifejezésre, amelyeket a prófétaság lelkének írásaiban találunk, és amelyek megerősítik ezeket a csodálatos igazságokat.

**A jelenvaló igazság** – „Megigazulás hit által” – Istennek az az üzenete, amely magában hordja az isteni hitelesítést, mert annak gyümölcse, hogy ti szentté legyetek.”<sup>1</sup>

„**Valóban értékes gondolat**, hogy Krisztus igazsága nem valamilyen megszolgált érdem alapján tulajdoníttatik nekünk, hanem mint Isten önkéntes ajándéka.”<sup>2</sup>

„**A legédesebb dallam**, amelyet emberi ajak kimondani képes: ’Megigazulás hit által’ és ’Krisztus igazsága’”<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> Review and Herald, 1889. szept. 3.

<sup>2</sup> Review and Herald, 1889. szept. 3.

<sup>3</sup> RH 1895. ápr. 4.

„Krisztus igazsága olyan, mint egy tiszta, fehér gyöngy, amelyen nincs hiba, folt vagy bűn. Ez az igazság lehet a miénk.”<sup>4</sup>

Megigazulás hit által – ha helyesen értelmezzük – nem teória, hanem tapasztalat. Azt jelenti, hogy aki Krisztusban hisz, egy radikális változás történik az életében. Istenhez való viszonya alapvetően megváltozik. Éppen ez a legdöntőbb és legfontosabb dolog a kereszténységben. Így olvassuk:

„A keresztény tapasztalat legmélyebb tartalma a Krisztusi hiten Istennek és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának – akit elküldött nekünk – a megismerésén alapszik. A vallás azt jelenti, hogy Krisztus a szívben lakik. Ahol ő lakik, a lélek szüntelen a lélek dolgain fáradozik, egyre jobban növekszik a kegyelemben, és közeledik a tökéletesség felé.”<sup>5</sup>

Aki ezt a csodálatos, alapvető és mindent átfogó igazságot szem elől téveszti, értetlenül marad a megváltási terv lényegének megismerésével kapcsolatban.

---

<sup>4</sup> RH 1899. aug. 8.

<sup>5</sup> RH. 1892. máj. 24.

## A formalizmus halálos veszélye

A próféta-ság lelke gazdag tanítást ad arról, hogy milyen fontos elfogadni, megélni és tovább adni a hit általi megigazulás igazságát. Ezzel kapcsolatban nyomatékos intelmek találhatók a formalizmus veszélyével kapcsolatban.

Megigazulás hit által, sokkal inkább tapasztalat mint megfogható valóság. Teljes változást hoz az életvitelben. Aki valóban elkezdte ezt az új életet, annak bizonyítéka a mély bűnbánat, őszinte, szívből jövő bűnvallomás és a bűn elhagyása. Az ő Urával, Üdvözítőjével megtanulta szeretni az igazságot és gyűlölni az igazságtalanságot. És ezután, ha megigazult, azaz hite által igazzá nyilvánított, békessége van Istennel. Új teremtés, a régiek elmúltak, újjá lett minden.

A formalizmus ezzel szemben egészen más ez az értelemnek egy dolga és csupán a külsőségekre épít. Megáll a teóriáknál és a valá-lásnál, a formaságoknál, ami a szemnek tetszik, és nem hatol mé-lyebbre. Olyan, mint a só, amely ízét veszítette. A vallás örömtelenné, szeretet nélkülivé válik,. Nem terem békét, nincs bizonyos-sága, nem ismeri a győzelmet. A formalizmus a természetes szívből ered, ott van a gyökere, ott növekszik. Ez az egyike azoknak az alattomos, vadon növekvő rossznak, amelyet Üdvözítőnk ki akar tépni és el akar távolítani az emberi szívből.

A formalizmus mindig komoly veszélyt jelentett a kereszténység számára. Egy teológus a következőképpen nyilatkozott erről:

„A külsőségek evangéliuma nagyon értékesnek tűnik az emberi szív számára. Megtalálja a kifejezési formáit kulturális, és az erköl-csiség megjobbítására igyekvő törekvésekhez vagy istentiszteleteken, szakramentális és egyházi, és végül igazhitűségű és emberba-ráti szervezetekben. Ezek és hasonló dolgok célként jelennek meg életünkben. A beléjük vetett bizalom képes elfoglalni az élő Krisz-tusba vetett hit helyét. Nem elégséges az, hogy szívünkkel és sze-

münkkel egyszer megláttuk az Urat, az sem, hogy sok évvel ezelőtt megtapasztaltuk a Szentlélek megújító erejét.

Könnyen lehetséges ezek elfelejtése, az azoktól való elfordulás, amelyek elhívtak bennünket Krisztus kegyelmére. Csak egészen kevésre van szükségünk vallásos életünk megváltoztatásához, csak egészen kevés ingadozásra az Istentől kapott örömkben, istenfiúságunkról való meggyőződésünkben, a Szentlélek követésében, s máris nagyon messze sodródhatunk Tőle.

A formalizmus evangéliuma kisarjadzik, és teljesen evangéliumi talajban virágzik, szigorú páli gyülekezetben. Fontos, hogy minden eszközzel kigyomláljuk és hatástalanná tegyük, mert nagyon könnyen behatol az egyszerű istentiszteleti gyakorlatokba és a legvilágosabb tanításokba. Bármennyire is megkísérlik hitszabályok és tanítások által száműzni, mindez nem hátráltatja bejövetelét. Ellenkezőleg, bizonyítani fogja ellenálló képességét és befolyásának erejét. Itt semmi sem segít, csak az, amit az apostol „új teremtés”-nek nevez. Isten élete az emberi lélekben a Szentlélek által válik lehetségessé, aki állandóan megújul, aki állandóan az Atyától és a Fiútól jön: 'Amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta érettem' (Gal 2:20).

Ez az igazi hitbeli igazság. Pál apostolt, a Krisztussal való személyes és élő kapcsolata óvta meg a tévedésektől, és így maradt hű akaratban és értelemben az egyedüli evangéliumhoz.”<sup>1</sup>

A prófétaság lelke óv ettől az oly sokoldalú veszélytől, ami a következő idézetből látható:

### ***Formalizmus a prédikációkban***

„Nagyon sokan hirdetik az Igét, miközben maguk sem nem hiszik sem nem engedelmeskednek tanításának. Ezek megtéretlen és

---

<sup>1</sup> G. G. Findlay Expositor's Bible, 42-43. (Galáciai levél)

megszenteletlen emberek. Ha mi meg akarjuk állni a próbát, meg kell tanulnunk a gyakorlati életszentséget. Szükségünk van a Golgota iránti lelkesedésre. Ekkor megnyitja Isten a szemünket, és felismerhetjük: csak akkor várhatjuk, hogy eredményes legyen az Úrért végzett munkánk, ha szoros kapcsolatban vagyunk vele. Ha valóban olyan munkások vagyunk, akik Istennel együtt munkálkodnak, akkor vallásunk nem holt bölcsekedés, hanem sokkal inkább szívünk telve van élő erővel, amely Jézus Lelkétől származik.”<sup>2</sup>

„Sokan kínálják az embereknek hitünk tanításait és teóriáit, azonban az, amit hoznak, olyan, mint az ízét veszített só, mert a Szentlélek nem munkálkodik az ő hit nélküli szolgálatukban. Szívüket nem nyitották meg, hogy elfogadják Krisztus kegyelmét, és nem ismerik a Szentlélek munkáját. Olyanok, mint a liszt, kovász nélkül: életük nélkülözi a működő erőt; képtelenek lelkeket nyerni Krisztusnak, mert nem ragadják meg Krisztus igazságát. Olyan ez számukra, mint a viselhetetlen ruha, egy ismeretlen kincs, egy ihatatlan forrás.”<sup>3</sup>

„Szükségünk van olyan prédikátorokra, akik érzik az Istennel való együtt munka szükségét, akik az embereket Krisztus megismerésének tökéletes mértékére képesek vezetni. Prédikátorokra van szükségünk, akik magukat imakamrájukban Krisztussal való komoly közösségre nevelik, és ima által hatalmas erővel rendelkeznek. A kegyesség egy halott formává fajult: szükség van annak erősítésére, ami még nem halt meg, de halófélben van.”<sup>4</sup>

„Tarthat valaki örvendetes, építő prédikációkat, és mégis, ami a vallásos tapasztalatot illeti, távol van Krisztustól. Eljuthat valaki az emberi nagyság csúcsára, és mégsem érzi meg soha a kegyelem belső munkáját, ami a jellemet megváltoztatja. Egy ilyen ember tévedésben él, mert jóllehet, ismeri a szent evangéliumi igazságot, és valójában elkötelezettje is annak, azonban csak értelmével fogta fel,

---

<sup>2</sup> RH 1893. jan. 31.

<sup>3</sup> RH 1892. nov.29.

<sup>4</sup> RH 1892. máj. 24.

és nem érte el lelkének belső szentélyét. Többre van szükségünk az igazságnak pusztán elméleti ismereténél.”<sup>5</sup>

„Ha elszakadunk a hideg, hagyományos nézetektől, amelyek hátráltatják előre haladásunkat, akkor egészen más megvilágításban fogjuk látni a lélekmentés munkáját.”<sup>6</sup>

### ***Az igazság elmélete nem elégséges***

„Lehetséges, hogy tanításunk helyes és gyűlöljük a hamis tanokat, és nem fogadjuk el azt, ami nem egyezik meg alapelveinkkel, dolgozhatunk fáradhatatlan energiával, mindez nem elégséges. Az igazság elméletébe vetett hit nem elégséges. Ha nem hívók elé tárjuk az ilyen elméleteket, ez nem Krisztusról való bizonyoságtétel.”<sup>7</sup>

„Az volt a hiba a munkánkban, hogy meg voltunk elégedve az igazság hideg elméletének hirdetésével.”<sup>8</sup>

„Mennyivel erőteljesebbek lennének ma prédikációink, ha kevesebbet foglalkoznánk az elméletekkel és az érvelésekkel, és többet a gyakorlati kereszténységgel, valamint azzal, amit Krisztus tanított.”<sup>9</sup>

### ***Csak egyetlen módon lesz az igazság érték a lélek számára***

„Az igazságnak semmi értéke sincs, ha nem vitték azt be a Lélek belső szentélyébe, és nem szenteli meg a lelket. A kegyesség elfa-

---

<sup>5</sup> RH 1899. febr. 14.

<sup>6</sup> RH 1890. máj. 6.

<sup>7</sup> RH 1891. febr. 3.

<sup>8</sup> RH 1889. máj. 28.

<sup>9</sup> RH 1890. jan. 7.

jul, a vallás sekélyes érzelgessé válik, ha az igazság ekevasa nem szánt bele mélyen a szív talajába.”<sup>10</sup>

„Szükség van az igazság elméleti ismeretére, azonban a legnagyobb igazság ismerete sem képes bennünket megmenteni. Ismeretünknek gyakorlativá kell válni. Az igazságnak be kell hatolnia az emberek szívébe, meg kell, hogy szentelje és tisztítsa őket minden világiasságtól és érzékiségtől a legprivátabb életükben is. A Lélek templomát meg kell tisztítani.”<sup>11</sup>

„Krisztus idejében az volt az emberek legnagyobb becsapása, hogy az igazság pusztá igénlése már jogosultságot jelent az üdvösségre. Az emberiség tapasztalhatta, hogy az igazság elméleti ismerete elégtelennek bizonyult a lélek megmentéséhez, és nem termi meg az igazság gyümölcseit. Az úgynevezett teológiai igazság iránti buzgó tisztelet gyakran együtt jár az igazság valódi gyűlöletével. A történelem legsötétebb fejezetei tele vannak vakbuzgó emberek bűncselekményeivel. A farizeusok Ábrahám gyermekeinek mondták magukat, dicsekedtek az isteni kijelentések birtoklásával. Ezek az előjogok azonban nem védték meg őket az önzéstől, rosszindulattól, haszonleséstől, a legnagyobb képmutatástól. Azt hitték, hogy ők a világ legvallásosabb emberei, ezzel szemben úgynevezett igazhitűségük az Úr megfeszítéséhez vezetett.

Ugyanez a veszély ma is fennáll. Sokan keresztényeknek vallják magukat, mivel keresztény hitvallást tettek. Ám az igazságot nem valósítják meg a gyakorlati életben. Hiányzik belőlük a hitből való szeretet, ezért nem is nyertek erőt és kegyelmet, amely az igazság szentségéből fakad. Az ember megvallhatja hitét az igazságban, de ha ez a hit nem teszi őszintévé, kedvessé, türelmessé, elnézővé, mennyei lelkületűvé, akkor az igazság átokká válik számára, befolyása által pedig átokká a világ számára.”<sup>12</sup>

---

<sup>10</sup> RH 1892. máj. 24.

<sup>11</sup> RH 1887. máj. 24.

<sup>12</sup> Jézus élete 253-254. old. Bp. 1990. Advent Kiadó

„Az a fontos tény, amely az örökkévalóság problémájából adódik, többet kíván tőlünk, mint csupán egy képzelőerőtől duzzadó vallásosságot, egy olyan vallást, amely csak szavakból és formákból áll, amelyben az igazság a külső pitvarban marad, hogy mint egy szép virágot csodálják; többet kíván az érzések vallásánál, amely Istenben kételkedik, mihelyt nehézségek és kísértések jönnek. Nem az ismeret jelenti a szentséget, hanem a keresztfelemelése és Isten akaratának cselekvése.”<sup>13</sup>

„Sokak életében, akiknek neve szerepel a gyülekezeti névsorban, életükben nem történt változás, mert hitük a pitvarban maradt. Ezek az emberek nem tapasztalták meg a valódi megtérést, a kegyelem még nem tudott szívükben eredményesen munkálkodni. Az a kívánságuk, hogy Isten akaratát cselekedjék, saját hajlamukra épül, nem a Szentlélek által munkált meggyőződésen. Életvezetésük Isten törvényével sincs összhangban. Jóllehet elismerik, hogy Krisztust elfogadták Megváltójuknak, azonban nem hiszik, hogy erőt adhat nekik a bűn legyőzéséhez. Nincs személyes kapcsolatuk az élő Üdvözítővel, jellemük tele van hibákkal.”<sup>14</sup>

„Reménységünknek abban a tudatban kell folytonosan erősödni, hogy Krisztus a mi igazságunk. Az a hiányos elképzelés, amelyet sokan táplálnak Jézus magasztos jellemével és szolgálatával kapcsolatban, leszűkítik vallásos tapasztalataikat, és hátráltatják őket a lelki életben történő fejlődésben. A személyes kegyesség közöttünk mint nép között, alacsony fokra süllyedt. Sok a formaság, a szokás-gyakorlat és szájvallás. Fontos, hogy mélyebb és valósabb legyen a lelki életünk. Szükségünk van arra, hogy saját magunk megtapasztaljuk Isten hatalmát és szeretetét, ahogyan az Krisztusban megnyilatkozott. Krisztus szolgálata és igazsága által, amely hit által nekünk tulajdoníttatik, elnyerhetjük a keresztyéni jellem tökéletességét.”<sup>15</sup>

---

<sup>13</sup> RH 1908. máj. 21.

<sup>14</sup> 1904. júl. 7.

<sup>15</sup> Aus der Schatzkammer der Zeugnisse II.306-308. Hamburg



## ***Egy rideg, törvényeskedő vallás: vallás Krisztus nélkül***

„Egy rideg, törvényeskedő vallás nem tud lelkeket vezetni Krisztushoz, mert ez egy szeretet nélküli vallás, amelyből hiányzik Krisztus.”<sup>16</sup>

„A megőrzendő só, az a tiszta, első szeretet, Jézus szeretete, a tűzben megpróbált arany. Ha ez hiányzik a vallásos tapasztalatból, akkor hiányzik Jézus, hiányzik a fény, Jézus jelenlétének napsugara. Mi haszna van ezután egy vallásnak? Éppen annyi, amennyi az ízt veszített sónak. Ez egy szeretetnélküli vallás. Az emberek véghezjuthatnak erőfeszítéseket, megkísérelhetik a hiányokat ügyeskedésekkel, lázas igyekezettel pótolni, azonban ez a buzgóság Krisztus-idegen.”<sup>17</sup>

## ***Formális vallás megmentő hit nélkül***

„Magas fokú igények, formák és ceremóniák lehetnek lenyűgözők, mégsem jobbítják meg a szívet és nem tisztítják meg a jellemet. Csak az Isten iránti igazi szeretet rendelkezik olyan hathatós és megtisztító erővel. A zsidó nép nagy magaslatra emelkedett, s ezután magas falakat épített maga körül, hogy elzárja magát a pogány világtól. Magát a törvényhez hű, választott népnek tekintette, akinek Istentől meghatározott előjogai voltak. Krisztus azonban rámutatott, hogy vallásukból hiányzott a megmentő hit.”<sup>18</sup>

„Lehetséges, hogy valaki külsőséges, látszat hittel rendelkezik, a mérlegen könnyűnek találta és az örökéletet elveszti. Lehetséges, hogy valaki néhány bibliai tilalmat megtart, és tekintélyes kereszténynek látszik, mégis tönkre megy, mert hiányoztak nála azok a

---

<sup>16</sup> RH 1894. márc. 20.

<sup>17</sup> RH 1892. febr. 9.

<sup>18</sup> RH 1895. ápr. 30.

lényeges tulajdonságok, amelyek a keresztény jellemvonását adják.”<sup>19</sup>

„Hitvallás által egy közösséghez tartozni, nem sok értéke van, ha a szívben nem ment végbe valóságos változás. Néhány ember látzólag sokat fáradozik minden évben és egy csomó felelősséget vesz magára, mégis megtéretlen.”<sup>20</sup>

„Van a vallásosságnak egy formája, ami nem egyéb mint önzés. Ez az, amikor az ember tetszését lelki a világi élvezetekben, megelégszik azzal, hogy csak szemlélje Krisztus vallását, azonban semmit sem tud az Ő megmentő erejéről. Aki magát ilyen valláshoz köti, könnyen veszi a bűnt, mert nem ismeri Jézust. Az ilyen beállítottságú ember könnyen veszi kötelességét is.”<sup>21</sup>

„Fájó látni azt a hitetlenséget, amely Krisztus nagyon sok követőjének szívében van. A legértékesebb igazsággal rendelkezünk, amely valaha emberekkel közölve lett. Azoknak az embereknek a hite, akik az igazságot elfogadták, meg kell, hogy feleljen eme igazság jelentőségének és értékének.”<sup>22</sup>

„Sokan vannak, akik szenvedések és szomorúság ellenére sem hátrálnak meg, azonban abban, amit tesznek nem mutatnak igazi egyszerű, élő hitet. Azt mondják, hogy ők nem tudták, mit jelent Istent szaván fogni. Külső szokásokra épülő formai vallással rendelkeznek.”<sup>23</sup>

„Mindazok, akik a szentély ékességeit magukra aggatják de nincsenek felöltözve Krisztus igazságának ruhájába, meztelenségük rútságában maradnak.”<sup>24</sup>

---

<sup>19</sup> RH 1887. jan. 11.

<sup>20</sup> RH 1899. febr. 14.

<sup>21</sup> RH 1908. máj. 21.

<sup>22</sup> RH 1119. márc. 5.

<sup>23</sup> RH 1889. márc. 5.

<sup>24</sup> Testimonies V. 81. old.

„Az öt balga szűznek volt lámpája (az igazság betű szerinti ismerete), de nem rendelkeztek Krisztus kegyelmével. Nap mint nap teljesítettek egy sor ceremonális gyakorlatot, külső feladatot, de szolgálatuk élet nélküli, Krisztus igazsága nélküli volt. Az igazság napfénye nem járta át szívüket és értelmüket, nem szerették az igazságot, nem rendelkeztek azzal a szeretettel, amely által életformában és jellemben Jézus képmására alakultak volna át. Buzgóságukból hiányzott a kegyelem olaja. Vallásuk pusztán egy száraz burok volt, valódi mag nélkül. Megtartották a tanbeli és ismeretbeli külsőségeket, a keresztyéni életben azonban megcsalták önmagukat. Telve voltak önigazsággal, elmulasztották azonban, hogy Krisztus iskolájában tanuljanak.”<sup>25</sup>

### ***Az emberi tervekre és módszerekre való hagyatkozás veszélye***

„Mindaddig, amíg beburkolódzunk saját önigazultságunkba, a ceremóniákban bízunk, és merev szabályokra hagyatkozunk, nem tudjuk végezni a napjainkra meghatározott művet.”<sup>26</sup>

„A külső formák megtartása nem segít az emberi lélek nagy ínségében. Pusztán Krisztus megvallása, nem elégséges a felkészülésre, hogy az ítéletben megálljunk.”<sup>27</sup>

„Nem szabad elfelejtenünk, hogy mennél hatékonyabban dolgozunk, mennél eredményesebbek vagyunk az elvégzendő munkánkban, annál inkább fennáll a veszély, hogy az emberi tervekre és módszerekre hagyatkozunk.”<sup>28</sup>

„Nincs különbség téve a lelki dolgok tekintetében. A külső megjelenésünk és a szervezet hatalmasat fejlődött, miközben az igazi

---

<sup>25</sup> RH 1894. márc. 27.

<sup>26</sup> RH 1890. máj. 6.

<sup>27</sup> RH 1887. jan. 25.

<sup>28</sup> RH 1893. júl. 4.

kegyesség hatóereje, a nemes jámborság és a szív szentsége a második vonalba kerültek. Aminek első helyen kellene állni, az utolsó sorba került, jelentéktelenné vált.”<sup>29</sup>

„Isten utálja az olyan böjtöt és imát, amely öngazultságból fakad. Az ünnepélyes istentiszteleti összejövetel, a sokszínű vallásos ceremónia, külsőséges megalázkodás, terhes áldozat – azt jelzik a világnak, hogy mindezt olyanok teszik, akik magukat igazaknak tartják. Ezek felhívják minden ember figyelmét a szigorú kötelezettségek cselekvőire, akiknek a mennyország már biztosítva van. A valóságban ez öncsalás. Mi nem tudjuk megvásárolni a belépőjegyet a mennybe. A Krisztusba vetett hit adja meg a hívőnek a helyes lelkiületet és indítékot. Aki Jézusra, hitének kezdetére és bevégezőjére tekint, az fog igazi kegyességet és lelkiséget kinyilvánítani.”<sup>30</sup>

„Sokan ápolják azt az elképzelést, hogy a külsőségek gyakorlása elegendő a megváltáshoz. Ennek ellentétéként, a formalizmus, a szabályok szigorú alkalmazása a vallásos életben nem hozza meg Isten békéjét, ami meghaladja értelmünket. Egyedül Jézus képes nekünk békességet adni.”<sup>31</sup>

„Akiknek nincs minden nap tapasztalatuk az isteni dolgokban, saját meglátásaikkal nem fognak tovább jutni. Ezek szeretnének egy törvényre figyelő vallást, a lelkiség formáját, mások szeretnének fényoszlopként megjelenni gyülekezetükben. Szeretnék bizonyítani a szervezet jól működő képességét, benne a sok emberi találmánnyal. A gyülekezet mégis oly nagy mértékben szenved Isten kegyelmének hiánya miatt, mint Gilboa hegyei az eső és harmat hiányában.”<sup>32</sup>

---

<sup>29</sup> RH 1894. febr. 27.

<sup>30</sup> RH 1894. márc. 20.

<sup>31</sup> RH 1890. nov. 18.

<sup>32</sup> RH 1893. jan. 31.

## A szem elől veszített nagy igazság

Hihetetlenül hangzik, hogy egy olyan alapvető, mindent átfogó igazságot, mint a nekünk tulajdonított igazság, a hit általi megigazulás, sokan szem elől tévesztették; olyanok akik a kegyességre és a halálra ítélt világ számára küldött utolsó üzenet hirdetésére elkötelezték magukat. Azonban halljuk a tényeket:

„Sokan, akik azt vallották, hogy hittek a hármass angyal üzenetben, elvesztették szemük elől a hit általi megigazulás tanát.”<sup>1</sup>

„Száz közül nincs egy, aki a bibliai igazságnak a hit általi megigazulásról szóló tanítását önmaga számára megértene, holott ez mind a jelen, mind az örökéletünk szempontjából szerfölött fontos.”<sup>2</sup>

„Az elmúlt húsz esztendő során – gyakran a hátunk mögött – egy szentségtelen befolyás oda vezetett, hogy emberek emberekre néztek, emberekkel kötötték össze magukat, és emellett megfeledkeztek mennyei segítőjükről. Sokan elfordultak Krisztustól. Nem tanulták meg becsülni azt, aki azt ígérte: 'Íme, én ti veletek vagytok minden napon, a világ végezetéig'. Tegyük meg mindent, ami erőnkől telik hogy az elmúltakat jóvátegyük.”<sup>3</sup>

Ezerkilencszáznegyedtől húsz évet visszaszámlálva, magába foglalja azt az időt, amelyben a hit általi megigazulás üzenete széles körben elterjedt (1888 óta), hasonlóképpen, úgy, mint az azt előkészítő üzenetek. Mit szoltok ehhez, munkatársaim? Nem kellene-e mindent megtenni ami erőnkől telik, hogy az elmúltakat jóvátegyük? Talán mi is, a húsvéti ünnepről hazatérőben elveszítettük Jézust? Talán ugyanúgy keresnünk kellene őt, mint József és Mária

---

<sup>1</sup> RH 1889. aug. 13.

<sup>2</sup> RH 1889. szept. 3.

<sup>3</sup> RH 1904. febr. 18.

tették, amikor Jeruzsálemből hazafelé menve nem találták őt? Ne-  
künk szól:

„Annak oka, hogy prédikátoraink oly kevés eredményt érnek el,  
abban van, hogy nem együtt haladnak Jézussal. Legtöbb prédikátor  
és közöttük egy napi távolság van.”<sup>4</sup>

Ez a kérdés mindnyájunkhoz személyesen szól; álljunk meg itt,  
és vegyük fontolóra Jézus jelen van-e szüntelenül az életemben?  
Vagy talán egy napnyira eltávolodott tőlem? Az életem, a cseleke-  
deteim a vele való jelenlét emlékének nyugszanak-e?

Ez a nyomatékos intelem a prófétaság lelke által adatott sok he-  
tednapi adventistának 1889-ben, akik szem elől veszítették a hit ál-  
tali megigazulás tanítását. Ma már senki sem tudhatja hosszú idő  
után, mily nagy a száma azoknak, akik ezt az értékes igazságot nem  
fogadják el vagy nem értik. Mi azonban tudjuk, hogy mindazoknak,  
akik ma a hármass angyalai üzenetben hisznek, világos elképzeléssel  
kell rendelkezniük a hit általi megigazulás tanításáról, és megalapo-  
zott tapasztalattal kell bírniuk annak nagyszerű folyamatáról.

### ***Mit jelent egy ilyen igazság szem elől tévesztése?***

Ha valaki szem elől téveszti a hit általi megigazulás drága taní-  
tását, az elment az evangélium alapvető tanításának tartalma mel-  
lett, ami egyesek számára végzetes veszéllyel járhat, még akkor is,  
ha egyébként mégoly lelkiismeretesek és hűségesek is a ceremóni-  
ákhoz, a tantételekhez, a szolgálathoz és minden egyébhez. Az Úr  
szolgáló leánya a következő nyomatékos tanítást adja:

„Ha Isten népe nem szerez tapasztalatokat az Úrral, hamis elmé-  
letek és megtévesztő gondolatok fogják birtokba venni a szívet. So-  
kan nem fogják megtapasztalni Krisztust és igazságát, a hit erő és  
élet nélkülivé válik. Nem fogják megtapasztalni naponként szívük-

---

<sup>4</sup> Testimonies I. 434.

ben Isten élő szeretetét. Ha nem tartanak mély bűnbánatot, azok köze fognak tartozni, akik a Laodiceai gyülekezettel vannak ábrázolva, akiket Isten kivet az ő szájából.”<sup>5</sup>

Mily szomorú, hogy Isten népének csak ily csekély mértékben van tapasztalata Isten erejéről! Ennek következményeit viselni kell:

1. Hamis elméletek és megtévesztő gondolatok ejtették foglyul a szíveket.
2. Sokan nem tapasztalják meg Krisztust és az ő igazságát.
3. A hit sokak számára élet és erő nélküli.
4. Sokan nem szereznek naponkénti tapasztalatot Isten élő szeretetével.

Hallhatunk arról, mily sok kárt okozott Isten ügyének, hogy Isten erejének sok gyakorlati tapasztalata, a hit általi megigazulás gyümölcseként nem valósulhatott meg:

„Isten népe sokat veszített azáltal, hogy nem őrizte meg a tanítás egyszerűségét, amelynek középpontja Jézus. Ezt kiszorították a formaságok, a ceremóniák és a sok szervezeti tevékenység. A magát Istenről nevező nép büszke és közömbös lett, amely Isten nemetszését váltotta ki. Kérkedő önelégültség és hivalkodó önigazultság árca mögé igyekszik rejteni a lélek meztelenségét és nyomorúságát. Isten előtt azonban minden rejtett dolog nyilvánvaló és leplezetlen.”<sup>6</sup>

Ez az alapja a messzire terjedő végzetes öncsalásnak:

„Miben rejlik a nyomorúságuk és meztelenségük azoknak, akik gazdagnak és jóllakottnak érzik magukat? Abban, hogy hiányzik náluk Krisztus igazsága. Saját maguk igazában állnak, mintha folt nélküli ruhába volnának öltözve, miközben azzal hízelegnek ma-

---

<sup>5</sup> RH 1889. szept. 3.

<sup>6</sup> RH 1894. aug. 7.

guknak, hogy Krisztus igazságába vannak felöltözve. Van-e ettől nagyobb család?”<sup>7</sup>

## ***Luther Márton félt, hogy ezt az igazságot eltorzíják***

Amikor Luther a világban végbemenő eseményekre gondolt, úgy tűnik, nem tudott szabadulni az attól való félelemtől, hogy a hit általi megigazulás, amely oly nagyon a szívéen feküdt és amely a reformáció hajtóerejévé vált, el fog veszni.

Amint Luther, a 16. százat éjféli sötétségéből felkiáltott: „Az igaz az ő hite által él!”, hasonlóképpen fog találni az Úr az utolsó üzenet hirdetésére is embereket az egész világon, akik az evangélium központját, a megváltás alapját hirdetik, összekapcsolva a jelenvaló igazsággal. Ezért itt van az ideje annak, hogy ezzel a fontos igazsággal nagyon komolyan, behatóan foglalkozzunk. Megértettük, hogyan lett Ádamból, a bűnnélküliből bűnös ember. Hasonlóképpen meg kell értenünk, hogyan lehet egy bűnözőből szent. A hit általi megigazulásról szóló tanítás éppoly világos kell, hogy legyen számunkra, mint a törvény, a szombat, Jézus visszajövetele vagy bármelyik tárgy, amelyet a Biblia tanít. Sokan azonban még nem értik ezt egészen világosan, és mivel ezek sem sokat nem tudnak felőle, sem maguk nem rendelkeznek tapasztalatokkal, ezért másoknak sem hirdetik. Erre mutatott rá a következő megállapítás 1889-ben:

„A prédikátorok még nem mutatták be az embereknek Krisztust, a maga teljességében, sem a gyülekezetekben, sem kint a területeken. Ezért nem rendelkeznek ezek az emberek értelmes hittel. Nem lettek megtanítva arra, hogy Krisztus az ő Megváltójuk és igazságuk.”<sup>8</sup>

---

<sup>7</sup> RH 1894. aug. 7.

<sup>8</sup> RH 1889. szept. 3.



## ***A prédikátorok kötelessége a hit általi megigazulás üzenetének a hirdetése***

A következő idézetek nagyon fontos és jó tanácsokat adnak a prédikátoroknak és más evangéliumi munkásoknak. Ezekben ugyanis utalás történik arra a szomorú tényre, hogy sokan Jézust, a hit és minden tanítás középpontját a második helyre tették, és az első helyre kerültek a teóriák és bizonyítékok. Mily végzetes hiba!

„A prédikátoroknak az igazság ügyének képviselőinek, Krisztus igazságát kell hirdetniük, nem úgy, mint új világosságot, hanem mint becses világosságot, amit az emberek egy idő óta szemük elől vesztettek. Krisztust személyes Megváltónkként kell elfogadnunk, akkor tulajdoníttatik nekünk Isten igazsága Krisztusban.”<sup>9</sup>

„Ne engedjétek figyelmeteket elterelni a különböző tennivalók és teóriák által a szerfölkött fontos témáról, arról, hogy Krisztus a mi igazságunk. Ne képzeljétek be, hogy ceremoniális rendezvények és külső formaságok megtartása a menny örököseivé tesz titeket. Maradjunk szüntelen annak tudatában, amiért dolgozunk. Most van itt az ideje annak, hogy magunkat és embereket felkészítsünk az Úrral való találkozásra. Ezért adjuk át szívünket az Úrnak, hogy a Szentlélek által legyen érintve és váljon elfogadhatóvá.”<sup>10</sup>

„A hit középpontját és vonzási pontját Jézus Krisztust, nem szabad kihagyni a hármas angyal üzenet hirdetéséből. Sokan, kik a napjainkra meghatározott műben dolgoznak, Krisztust a második helyre tették, miközben a teóriák és bizonyítékok kerültek az első helyre.”<sup>11</sup>

„Krisztus testtelételeének titka, szenvedésének története, a keresztre feszítés, feltámadása és mennybemenetele, minden ember

---

<sup>9</sup> RH 1894. márc. 20.

<sup>10</sup> RH 1892. ápr. 5.

<sup>11</sup> RH 1894. márc. 20.

számára kinyilvánítják Isten csodálatos szeretetét. Ez kölcsönöz az igazságnak erőt.”<sup>12</sup>

„Láttam, hogy a kis gyülekezetek a lelki táplálék oly súlyos hiányában szenvednek, hogy nemsokára elhalnak. Isten azonban ezt mondja nektek: ’erősítsd meg a többieket, akik haló félben vannak, mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseznek’<sup>13, 14</sup>.

„Egyet tudok, hogy gyülekezeteink meghalnak a Krisztusban nyerhető hit általi megigazulás és az ezzel rokon igazságok hiányában.”<sup>15</sup>

„A téma, amely az emberi szívet megragadja, Jézus Krisztus, a megfeszített. A kereszten nyilvánította ki Jézus a világ számára egyszer, s mindenkorra, az ő összehasonlíthatatlan szeretetét. Mutassátok be őt így, az éhező népnek! Akkor az ő szeretete embereket fog a sötétségből a világosságra, az engedetlenségből az engedelmességre és a valódi szentségre vezetni győzelmesen. Semmi sem képes érzékenyebbé tenni a lelkiismeretet a gyűlöletes bűn lényével szemben, mint a golgota keresztyén Krisztus szemlélése.”<sup>16</sup>

„Krisztus a megfeszített – beszéljete, imádkozzatok, énekeljete róla! Ez fogja a szíveket meglágyítani és meggyőzni. Jól megszervezett elméleti vitáknak, fejtegetéseknek, bizonyítékok sorának alig van értelmes eredménye. Ha azonban a munkások szíve Isten átalakító szeretetével van telve, ez nem marad elrejtve azok elől, akikért a munka folyik. Lelkek szomjúhozzák az élet vizét. Ne engedd, hogy miattad szomjan maradjanak. Nyilatkoztassátok ki előttük Krisztus szeretetét! Vezessétek őket Jézushoz, aki adni fogja nekik a megváltás vizét és az élet kenyerét.”<sup>17</sup>

---

<sup>12</sup> RH 1895. jún. 18.

<sup>13</sup> Jel 3:2.

<sup>14</sup> RH 1890. márc. 4.

<sup>15</sup> E. G. White: Diener des Evangeliums 267.

<sup>16</sup> RH 1892. nov. 22.

<sup>17</sup> RH 1903. jún. 2.

„Egy velős, páratlan kijelentéssel, amely magába zárja a Prófétaság lelke üzenetének fő lényegét, és azzal az alapgondolattal, amely tanulmányunk tartalma, zárhatjuk ezt a fejezetet:

„Ha Krisztus kegyelme által Isten népe 'új tömlőket' kap, megtölti azokat újbórral. Isten új világosságot fog adni. Régi igazságok lesznek újból felfedezve és ismét beépítve a tanítás épületébe. Ahova munkásai mennek, ott diadalmaskodni fognak. Mint Krisztus követői, kutatni fogják az írásokat, keresik az igazságot, amely a tévedések tanácstalanságában rejtve maradt. És minden fénysugarat, amelyet felfognak, tovább adnak másoknak. Egy tárgy fog mindennek felett állni, mint amely oly fontos, és amelynek a legnagyobb jelentősége van: KRISZTUS A MI IGAZSÁGUNK.”<sup>18</sup>

---

<sup>18</sup> RH 1890. dec. 23, (Különkiadás)

## Egy előre látott teljes megújulás

Ha a bűnös a hit ajtaján átjutva, Krisztussal új életbe lép, felismeri, hogy nem csak a törvény áthágása miatt kell bocsánatot nyernie, hanem teljesen meg kell újulnia. Még több: Krisztusban biztosítva van az újnak a megőrzése. Ezután egy, azelőtt ismeretlen új úton fog járni, amint azt a következő utasítás és biztosíték jelzi:

„Egyesülnünk kell Krisztussal! Egy hatalmas erőtartalék áll rendelkezésünkre. Nem szabad a hitetlenség, sötét, hideg, napfény nélküli barlangjában maradnunk, különben sohasem érezzük meg az igazság napjának fényes sugarait.”<sup>1</sup>

„Felül kell emelkednünk a fagyos légkörön, amelyben eddig élünk, s amellyel Sátán körülveszi lelkünket. A mennyei atmoszféra szent levegőjét kell lélegeznünk.”<sup>2</sup>

A megváltás egész történetét és a megújulást tartalmazzák az isteni sugallat következő csodálatos szavai:

„Krisztus által mind az engesztelés, mind a megújulás biztosítva van. A Golgota keresztje áthidalja a bűn által létrehozott szakadékot. Jézus elegendő és tökéletes váltságdíjat fizetett. Ez által a bűnös bocsánatot nyert, és a törvény igazsága védelmet nyert.

Mindazok, akik elhiszik, hogy Krisztus a bűnázdozat, hozzá jöhetnek és bocsánatot nyerhetnek bűneikre, mert Krisztus szolgálata által helyreállt a kapcsolat Isten és ember között.

Isten képes engem úgy elfogadni mint gyermekét, én édes Atyámnak tekinthetem őt, és benne örvendhetek.

Ha a mennybe akarunk jutni, reménységünket Krisztusra, mint középpontra kell irányítanunk. Ő kezeskedik értünk.

---

<sup>1</sup> RH 1893. jan. 24.

<sup>2</sup> RH 1890. máj. 6.

Isten törvényét áthágtuk, és a törvény cselekedetei által senki sem igazul meg. A legnagyobb erőfeszítés, amelyet az ember saját erejéből tehet, a szent és igaz törvény előtt – amelyet áthágott – értéktelen. Azonban a Krisztusba vetett hit által igényelheti Isten Fiának igazságát, amely tökéletes elégtételt ad.

Krisztus, emberi természetében eleget tett a törvény követelményeinek. Magára vette a törvény átkát a bűnös helyett és engesztelő áldozatot hozott, hogy mindazok, akik benne hisznek, el ne vesszenek, hanem örökéletük legyen.

A valódi hit Krisztus igazságát sajátunkká teszi. A bűnös ezután Krisztussal győzővé válik, és részese lesz az isteni természetnek. Így munkálkodik együtt Isten és ember.

Aki megkísérli, hogy saját cselekedetei révén, a törvény megtartása által jusson a mennybe, a lehetetlent kíséri meg.

Engedelmesség nélkül az ember nem lesz megmentve, de cselekedetei már nem a sajátai: 'Krisztus munkálja benne mind az akarást, mind a véghezvitelt jó kedvéből.'"<sup>3</sup>

Tanulmányozzuk még egyszer gondosan ezt az üzenetet, amely feltárja előttünk a mi Urunk, Jézus Krisztusunk és Üdvözítőnk evangéliumának legmagasztosabb tényeit.:

1. Teljes és tökéletes megújulás biztosított a bűnös számára. Krisztus engesztelő áldozata a kereszten nem csak az Istennel való kiengesztelésünket hozta magával, hanem lehetővé tette minden bűnös számára, akik döntöttek a felkínált lehetőség elfogadása mellett, hogy Ádám bűnesete előtti állapotába juthatnak.
2. A Golgota keresztye áthidalta azt a szakadékot, amely oly messze eltávolított bennünket Istentől és a mennytől. Ez is ok a dicséretre és imádatra.

---

<sup>3</sup> RH 1890. júl. 1.

3. A nagy probléma: megbocsátani a bűnösnek, miközben eleget tenni a szent törvény követelményeinek is, megoldódott. Krisztus lett a mi helyettesünk. Átvette helyünket, és megvásárolt bennünket a halál és kárhozat rabságából.
4. Bűnáldozata által, Krisztus szabaddá tette az utat Isten és a szegény, elveszett ember között. Ezáltal van lehetőségünk hozzá jönni, hogy megbocsátást, megtisztulást és minden bűnünktől szabadulást nyerjünk.
5. Mivel Krisztus kezeseink lett, reménységünket belé vetjük. Nincs más név, nincs más út!
6. Mivel az ember a törvényt áthágta, saját cselekedetei által egy test sem lehet igaz. A Krisztusba vetett hit által képes igénybe venni Krisztus igazságát, és teljesen elégséges.
7. Ha mi Krisztus igazságát hit által elfogadjuk, Krisztus által győzőkké válunk. Így részesülünk az isteni természetben.
8. Ha saját cselekedeteink által akarjuk elérni a mennyet, akkor a lehetetlent kíséreljük meg.
9. Jóllehet, engedelmesség nélkül nem leszünk megmentve, de ez az engedelmesség nem a sajátunk kell, hogy legyen. Krisztus engedelmissége kell, hogy általunk munkálkodjon. Ő munkálja bennünk az akarást és a véghezvitelt jókedvéből.

### ***Nekünk tulajdonított és részesített igazság***

„Az igazság, amely által megigazulunk, nekünk tulajdonított igazság. Az az igazság, amely megszentel bennünket, nekünk adott, kölcsönzött (részesített) igazság. Az első jogcím a mennyre, a második a mennyre való képesítésünk.”<sup>4</sup>

---

<sup>4</sup> RH 1895. jún. 4.

A nekünk tulajdonított igazság az, amely által az ember a bűn alól fel lesz mentve, megigazul. Ez a feltétele a nekünk adott (kölcsonzott, részesített) igazságnak, amely megszenteli az életvitelt, és alkalmassá tesz a menny számára. Arra a kérdésre, hogy miként szerezheti meg az ember ezeket az életfontosságú tulajdonságokat, a következő a válasz:

„Krisztus a mi áldozatunk és helyettesünk lett, érettünk bűnné lett, hogy mi az ő igazsága által Isten előtt érvényes igazságot nyerjünk. Ha az Ő nevében hiszünk, nekünk tulajdonítja igazságát, amely bizonyos értelemben életelvünké válik.”<sup>5</sup>

„Nem őszinte az a bűnbánat, amely nem eredményez teljes megújulást. Krisztus igazságossága nem köpeny, amellyel eltakartathatók a meg nem vallott és el nem hagyott bűnök; sokkal inkább egy olyan életelv, amely átalakítja a jellemet, és a magatartást befolyásolja. Az igazságosság teljes átadást jelent Isten számára; hogy a mennyei elvek bennünk lakozhassanak.”<sup>6</sup>

„Krisztus nekünk tulajdonítja büntelen lényét, és az ő tisztaságában állít minket az Atya elé. Sokan lehetetlennek tartják a bűn hatalmából való szabadulást. Ez azonban egy ígéret, hogy mi az Isten egész teljességével betöltessünk. Túl alacsonyan keressük a célt. Emeljük magasabbra tekintetünket.”<sup>7</sup>

„Jézus a mi nagy mennyei főpapunk. Milyen szolgálatot végez? Engesztelő szolgálatában közbenjár benne hívő népéért. Igazságának átruházása után Isten úgy tekint rájuk, mint akik minden parancsolatának megtartása által megmutatják a világnak, hogy Istent elismerik életük Urának és akaratának alávetik magukat.”<sup>8</sup>

„Krisztus vallásából egy megújító befolyás árad, amely az egész embert átformálja, és minden aljas, erkölcstelen bűntől megszaba-

---

<sup>5</sup> RH 1892. júl. 12.

<sup>6</sup> E. G. White: Jézus élete, 466. old. (Bp. 1990. Advent Kiadó)

<sup>7</sup> RH 1892. júl. 12.

<sup>8</sup> RH 1893. aug. 22.

dítja, s vágyait, gondolatait Istenhez, a mennybe emeli. Az ember kapcsolatba kerül a végtelen, mindenható Istennel, és részesül az isteni természetben. A gonosz nyilai nem árthatnak neki, mert Krisztus igazságának ruhájába öltözött.”<sup>9</sup>

„Amikor a lélek aláveti magát Krisztusnak, új erő veszi birtokába az új szívet. Olyan változás megy végbe, amelyet az ember maga sohasem képes véghezvinni. Természetfeletti munka ez, természetfeletti elemet visz az ember természetébe. A Krisztusnak alárendelt lélek az Ő vára lesz, melyet megtart e lázadó világban. Szándéka az, hogy az Ővén kívül semmilyen hatalmat ne ismerjenek el. A mennyei közbenjárók által így birtokba vett lélek már bevehetetlen a Sátán ostromának. Ám hacsak alá nem vetjük magunkat Krisztus irányításának, a gonosz fog uralkodni felettünk. Elkerülhetetlenül a világ feletti uralomért vívó két nagyhatalom egyike vagy másika irányít bennünket. Nem szükségszerű, hogy szabad akaratból a sötétség országának szolgálatába álljunk, uralma alá kerüljünk. Csak éppen el kell mulasztanunk a szövetségkötést a világosság országával. Ha nem működünk együtt a mennyei közvetítőkkel. Akkor Sátán veszi birtokba a szívet, lakóhelyévé teszi. A gonosz elleni egyedüli védekezés az, ha hit által Krisztus lakozik a szívben, igazságban. Hacsak nincs élő kapcsolatunk Istennel, sohasem állhatunk elment a szentségtelen hatásoknak. önszeretnek, saját vágyaink kielégítésének, a bűnre való kísértésnek. Lemondhatunk számos rossz szokásról, egy időre elhagyhatjuk Sátán társaságát, de ha nincs élő kapcsolatunk Istennel, ha nem vetjük alá magunkat neki percről percre, vereséget szenvedünk. A Krisztussal fenntartott személyes ismeretség és folytonos közösség híján az ellenség kénye-kedvének vagyunk kiszolgáltatva, s a végül az ő parancsait kell végrehajtunk.”<sup>10</sup>

---

<sup>9</sup> E. G. White: Counsels to Teachers, 51-52. old.

<sup>10</sup> E. G. White: Jézus élete 266-267. old. (Bp. Advent Kiadó)



## *A bennünk lakozó igazság külső jelei*

„A bennünk lakozó igazság meglátszik külső életünkben is. Aki bensőleg igaz, az nem keményszívű és érzéketlen, hanem naponként formálódik Krisztus hasonlóságára, és ehhez szüntelen új erőt merít. Aki az igazságban megszentelődik, uralkodni tud magán, Jézus lábnyomát követi, míg hitben szemtől szembe meglátja őt.”<sup>11</sup>

„Ha Krisztust elfogadjuk annak jó bizonyosság lesz a gyümölcs-termése, hogy mi az élet útján járunk, hogy azon az ösvényen haladunk, amely valóban a mennybe vezet.”<sup>12</sup>

„Ha Krisztus igazságába vagyunk felöltözve, nem fogunk ízleni a bűnnek, mert Krisztus lakik bennünk. Ezután is követünk el hibákat, de gyűlöljük a bűnt, mert Isten Fiának szenvedést okozott.”<sup>13</sup>

„Ha Krisztus a szívben van, oly mértékben fog az meglágyulni és rabbá válni az isten és emberek iránti szeretetre, hogy a rossz érzések, a harag, a büszkeség, rosszindulatú kritika nem talál benne többé helyet. Krisztus vallása a hitvalló szívében teljes győzelemre jut minden olyan szenvedély fölött, amelyet le akar győzni.”<sup>14</sup>

„Ha egy ember megtér Istenhez, egy új erkölcsi érzést kapott. Ezután azokat a dolgokat szereti, amelyeket Isten is szeret, mert élete az ígéretek arany láncával van összekötve Jézussal. Szíve Isten után vágyik. Imája: 'Nyisd meg az én szemeimet, hogy láthassam a te törvényednek csodálatos voltát.'<sup>15</sup> Ebben a változhatatlan irányvonalban megismeri Megváltójának jellemét. Tudja, hogy bár bűnöket követ el, nem bűneiben, hanem bűneitől lesz megmentve, mert Jézus, Isten Báránya, aki a világ bűneit hordozza.”<sup>16</sup>

---

<sup>11</sup> RH 1895. jún. 4.

<sup>12</sup> RH 1890. nov. 4.

<sup>13</sup> RH 1890. márc. 18.

<sup>14</sup> Testim. IV. 610.

<sup>15</sup> Zsolt 119:18.

<sup>16</sup> RH 1892. jún. 12.

Ez tehát világos: „Engedelmesség nélkül nem menthető meg az ember, azonban cselekedetei nem a sajátái. Isten munkálja benne mind az akarást, mind a véghezvitelt jókedvéből. Krisztus nemcsak elkezdője, hanem bevégzője is a mi hitünknek.”

„Mennél közelebb jutunk az idők végéhez, annál világosabb lesz a gonosz mindent elsöpörni akaró áradata. Csak akkor vagyunk biztonságban, ha szüntelenül fogjuk Jézus kezét és állandóan a mi hitünk kezdetére és befejezőjére tekintünk. Ő a mi hatalmas segítőnk.”<sup>17</sup>

### *Az igazság makulátlan ruhájában*

Jóllehet, Krisztus igazsága teljesen ingyen lehet a miénk, és a bűnösnek teljes megújulás tapasztalatában van része, mégis ezt olvassuk: „Némelyek nem ragadják meg Krisztus igazságát, mer számukra ez egy viselhetetlen ruha, egy ismeretlen érték, egy érintetlen kút.” Hogyan lehetséges hogy ezt a mindennél nagyobb adományt nem ismerik? Figyeljük a megállapítást:

„Egyedül csak azok lesznek képesek elviselni Krisztus jelenlétének fényét, amikor megjelenik az ő hatalmas erejében és dicsőségében, akik az ő igazságának ruhájába vannak felöltözve.”<sup>18</sup>

„Krisztus, az ő koronáztatásának napján senkit sem fog elismerni, akin valamilyen folt, sömörögzés vagy hasonló található. Azonban azoknak, akik benne hisznek, az elmúlhatatlan dicsőség fényében ragyogó koronát adja. Akik nem akarták, hogy felettük uralkodjon, meg fogják őt látni a megváltottak seregével körül állva, akiknek mindegyike ezt a jelet viselik magukon: AZ ÚR A MI IGAZSÁGUNK!”<sup>19</sup>

---

<sup>17</sup> RH 1890. okt. 7.

<sup>18</sup> RH 1908. júl. 9.

<sup>19</sup> RH 1904. nov. 24.

## Saját tapasztalatok útja

A saját tapasztalatokhoz vezető úttal kapcsolatban a következő kijelentést vizsgáljuk amelyben egy döntő jelentőségű kérdésre adott válaszáról van szó:

„Mi a hit általi megigazulás? Ez Isten műve, amikor porba hullatja az emberi dicsőséget, és azt teszi az emberért, amit saját erejéből képtelen megtenni. Ha az emberek belátják saját semmi voltukat, akkor készültek el arra, hogy Krisztus igazságába öltözzenek.”<sup>20</sup>

Ez a tapasztalat – a megigazulás vagy igazzá nyilvánítás teljesen személyes dolog Isten és az ember között. Ez a mi dolgunk. Csak egyetlen ajtó van, amelyen elérhetők ezek a tapasztalatok, amelyen az ember alapjában véve teljesen megváltozik.

### *A hit kapuja*

„A hit az a feltétel, amelynek alapján Isten lehetségesnek látja, hogy a bűnösnek bűnbocsánatot ígérjen; nem azért, mintha a hitben bizonyos előjog volna, amellyel az ember az üdvösségre rászolgálna, hanem azért, mert a hit az a kar, amellyel az ember megragadhatja Krisztus érdemét, a bűn elleni egyedüli gyógyszert.”<sup>21</sup>

Közvetlenül a hit kapuja mellett, minden igazság ellensége egy másik kaput épített, egy széles, tekintélyes kaput:

„Ha Krisztus igazságába vagyunk felöltözve, nem fogunk örömet lelni a bűnben, mert Krisztus él bennünk. Egy ajtó nyílt meg

---

<sup>20</sup> RH 1902. szept. 16.

<sup>21</sup> RH 1890. nov. 4.

előttünk, amelyet senki sem tud bezárni, sem a legmagasabb, sem a legmélyebb hatalom úgy, hogy az Úr ne tudjon téged elérni.”<sup>22</sup>

### *A cselekedetek kapuja*

Sok zarándok, akinek célja a mennyei Kánaán elérése, gyanútlanul lép erre az útra, amely a megsemmisülésbe vezet. Előbb vagy utóbb felismerik, hogy az öngazultságuk pompás ruhája szennyes ruhává változott, ami teljesen alkalmatlan arra, hogy benne megállhassanak a király előtt. Ezekre az emberekre érvényes a következő kijelentés:

„Sokan letérnek a helyes útról, mert arra gondolnak, hogy el kell érniük a menny magaslatát, szükségük van jó cselekedetek gyakorlására, hogy elnyerjék Isten jóváhagyását. Megpróbálják saját fáradozásaikkal megjavítani önmagukat, erre azonban képtelenek. Krisztus készítette el számunkra az utat azáltal, hogy érettünk feláldozat önmagát, hogy példaképünké és nagy főpapunkká lett. Ezt mondja önmagáról: 'Én vagyok az út, az igazság és az élet.' Ha saját erőfeszítéseink által csak egyetlen lépéssel is közelebb juthatnánk a mennyhez, akkor Jézus szavai nem volnának igazak.”<sup>23</sup>

„Sokan rendelkeznek látszathittel, akik úgy érzik, először nekik kell sokat cselekedni, mielőtt Megváltó Krisztusukat igénybe vehetnék. Látszólag azt hiszik, hogy Jézus csak egészen a saját erőfeszítéseik végén segít nekik, életművük utolsó simításában. Csak nehezen látszik számukra érthetőnek, hogy Krisztus tökéletes megváltó, hogy ő korlátozás nélkül képes mindenkit megmenteni, akik általa Istenhez fordulnak. Ezek az emberek elfelejtik azt a tényt, hogy Krisztus maga 'az út, az igazság és az élet'”<sup>24</sup>

---

<sup>22</sup> RH1890. márc. 18.

<sup>23</sup> RH 1890. nov. 4.

<sup>24</sup> RH 1889. márc. 5.

„Bárcsak valamennyiünket megsegítené az Úr, hogy a helyes kapun lépnénk be és megtöltődnénk Krisztus igazságával!

Minden léleknek tapasztalnia kell: „Isten műve az emberi dicsőséget a porba hullatja, és az emberért véghezviszi azt, amire az ember saját erejéből képtelen.”

### *A reménytelen helyzet ismerete*

Mielőtt azonban a fentieket az ember maga megtapasztalná, meg kell vele ismertetni reménytelen helyzetét. Ez pedig Krisztus kegyelmi ajándéka által lehetséges.

„Krisztus kegyelme nélkül a bűnös reménytelen helyzetben van; senki sem segíthet rajta. Krisztus kegyelme által azonban az ember természetfeletti erőhöz jut, ami értelmében, szívében és jellemében munkálkodik. Krisztus kegyelmének ajándéka által felismeri a bűn gyűlöletes lénységét, amelyet végül kiűz a Lélek templomából. Kegyelem által sikerül elérnünk Krisztus követésében, hogy összekapcsolódjunk vele a megváltás munkájában.”<sup>25</sup>

„Krisztus kegyelme nélkül a bűnös reménytelen helyzetben van; senki sem segíthet rajta.” Ez azt jelenti, hogy a bűnös nem képes egyedül megszabadulni, és más bűnös ember sem segíthet neki. A törvény, amelyet áthágott, nem képes sem megbocsátani, sem azt elfelejteni. E világon semmiféle hatalom sem hozhat számára megváltást.

„Csak Isten kegyelme által nyerhet az ember természetfeletti erőt, ami értelmében, szívében és jellemében munkálkodik.” Micsoda fényugár! Micsoda biztonságérzetet adnak ezek a szavak a bűnösnek! Hála az isteni kegyelemnek, Isten nagy irgalmának és együttérzésének, hogy gondoskodás történt a kétségbeesett bűnös számára a természetfölötti erő ajándékozásáról.

---

<sup>25</sup> RH 1890. nov. 4.

Mit jelent azonban ez a „természetfölötti erő”? Olyan erő ez, amely felülmúlja mindazt, ami az emberben lakozik. Felette áll mindannak, amibe az ember ezen a világon kapaszkodni tud. Ez az a „minden hatalom mennyen és földön”, amelyet Krisztus szavával megerősített, s amely által földi szolgálata alatt csodáit cselekedte.

A természetfölötti erővel kapcsolatban figyelemreméltók dr. Philip Schaff gondolatai: Minden csodája (Krisztusnak) egészen természetes kifejezése volt lényének, ezért éppen olyan könnyen hajtott végre azokat, mint ahogyan mi végezzük szokásos napi munkákat. Krisztusban a természetfölöttinek és csodálatosnak – tartsuk ezt szem előtt – nem volt semmi rejtelmes vagy véletlen jelenség formája. Személyiségében lakozott egy belső erő, úgy hogy még annak is, aki csak ruhája szegélyét megérintette, gyógyulást hozott, éspedig a hit által, amely összekötötte őt és a hozzá közeledőt.”<sup>26</sup>

Ugyanezt a természetfölötti erőt adja Krisztus az embernek, és ez munkálkodik értelmében, szívében és jellemében.

Figyeljünk ezekre a csodálatos eredményekre, amelyekről a próféta lelke ezt mondja: „Krisztus kegyelmének ajándéka által megismeri az ember a bűn gyűlöletes lényét, amelyet végül kiűz a Lélek templomából. Kegyelem által vagyunk összeköttetésbe vele, a megváltás művében.” Láthatjuk tehát, hogy a „természetfölötti erő”, amelyet az ember Krisztus kegyelme által nyerhet el, értelmében és szívében munkálkodik, és abban segíti, hogy minden romlottságot kiűzzön a Lélek templomából.

### ***A bűnös hozzájárulása és döntése***

Ez a csodálatos munka, amely a Krisztustól kapott természetfölötti erő által végbemegy a szívben, nem történik meg a bűnös hozzájárulása nélkül. Figyeljünk a következőkre:

---

<sup>26</sup> Dr. Philip Schaff: The Person of Christ, 76-77.old.

„A hit az a feltétel, amelynek alapján Isten a bűnösnek kegyelmet ígér; nem azért, mintha a hitben valamilyen érdem vagy előjog lenne, amely által valaki az üdvöt elnyerheti, hanem azért, mert a hit képes megragadni Krisztus érdemét, amely gyógyszer a bűn ellen. A hit képes Krisztus tökéletes engedelmességét bemutatni, a bűnös törvénytelenységével és engedetlenségével szemben. Ha a bűnös elhiszi, hogy Krisztus az ő személyes üdvözítője, akkor Isten megbocsát neki az ő csálthatatlan ígérete szerint, és megigazítja, anélkül, hogy ezért még valamit követelne tőle. A bűnbánó lélek elismeri, hogy megigazítása azért történhetett meg, mert Krisztus helyette meghalt, mint érette hozott bűnázdozat és mint az ő igazsága.”<sup>27</sup>

Hittel rendelkezni, ez a mi részünk, ebben a hatalmas folyamatban, amikor bűnösből szent ember lesz. Meg kell azonban maradnunk annál a gondolatnál, hogy a hit egyáltalán nem érdem, amely által az ember üdvözülhetne. Ez azt jelenti, hogy sem a hit, sem az emberi erőfeszítések; az érdem egyedül Krisztusban van. Ő a gyógyszer a bűn ellen. A hit az, amivel a törvényt áthágó, romlott bűnös, Krisztus tökéletes engedelmességébe kapaszkodhat. Ez egy szerfölkött fontos gondolat! Ez magába foglalja a megváltástörténet elméletét és gyakorlatát, amelynek a megváltottak az örökkévalóságon át örömei fognak. Mégis olyan egyszerű ennek a megértése, hogy a leggyengébb és legérdemtelenebb ember is megtapasztalhatja annak teljes jelentőségét.

### ***Élő hitben megmutatkozó cselekedetek***

Annak érdekében, hogy a hit kapuján átjutva, elérjük a nekünk tulajdonított és részesített igazságot, nem elégséges az ismert feltételeknek értelmi szinten történő jóváhagyása. Ahhoz, hogy ezen a kapun átjussunk, ahol a „a szeretet által munkálkodó hitben a lélek megtisztul”, néhány követelménynek meg kell felelnünk. Ezek a következők:

---

<sup>27</sup> RH 1890. nov. 4.

(1) Ismert bűnöket elhagyni, ismert kötelességet teljesíteni

„Jóllehet Isten igaz, és a bűnös Krisztus érdeme által megigazulhat, mégsem lehetséges, hogy a bűnös lélek magára veszi Krisztus igazságának öltönyt, s közben azt cselekszi, amit bűnnek ismer, és közömbös saját kötelességeivel szemben. Isten a szív átadását kívánja, még mielőtt a megigazulás létrejön. Megmaradni a megigazultság állapotában az embernek szüntelenül engedelmességre készen kell lennie és pedig cselekvőképes, élő hit által, amely szeretet által munkálkodik és megtisztítja a lelket.”<sup>28</sup>

(2) Az árat lefizetni – mindent feladni

„Krisztus igazsága olyan, mint egy drágagyöngy, amelyen nincs hiba, folt vagy bűn. Ez a miénk lehet. Az értékes gyöngy jelképezi a megváltást, minden felmérhetetlen értékével, amelyet Jézus vásárolt meg számunkra, drága vérén. Ezt kereshetjük és megtalálhatjuk. A példázat ábrázolása szerint a kereskedő mindenét eladta, amiye volt, hogy az egyetlen értékes gyöngyöt megszerezhesse. Ez érvényes mindazokra, akik számára az igazság olyan sokat jelent, hogy készek mindent feladni, annak megszerzése érdekében.”<sup>29</sup>

(3) Rossz szokások teljes feladása

„Vannak, akik szüntelenül keresik a drágagyöngyöt, azonban nem hajlandók teljesen lemondani rossz szokásaikról. Még nem haltak meg az ÉN-jük számára, ezért nem tud bennük élni Krisztus, és nem tudnak rátalálni az értékes gyöngyre.”<sup>30</sup>

(4) Az akaraterő együttmunkálkodása Istennel

„Nem Isten szándéka, hogy az ember ereje megbénuljon, azonban az Istennel való együtt munka hasznos az ember erejének edzésére. Nem az Isten szándéka, hogy akaraterőnk gyengüljön,

---

<sup>28</sup> RH 1890. nov. 4.

<sup>29</sup> RH 1899. aug. 8.

<sup>30</sup> RH 1899. aug. 8.



mert éppen általa tudjuk tovább vinni azt a munkát, amely bel- és külföldön reánk lett bízva.”<sup>31</sup>

Ezeket a világos különbségeket állandóan szemünk előtt kell tartanunk, mert akkor szerezhetünk teljes tapasztalatot arról, hogy az igazság hogyan lehet nekünk tulajdonítva és hogyan lehet az a miénk a Krisztusba vetett hit által. Ahhoz, hogy ez lehetséges legyen, teljesen tisztában kell lennünk reménytelen helyzetünkkel. Csak Krisztus kegyelme által lehetünk megmentve: Teljes erővel kutatunk kell ezt a nagy igazságot, hogy Isten kegyelme által elnyerhessük a természetfölötti erőt. Teljes egészében bízunk kell abba, hogy a bűn, minden ocsmányságával kiűzhető a Lélek templomából. Fel kell ismernünk, hogy a mi részünk ebben az egész nagy folyamatban az, hogy válasszunk és elfogadjunk, miután visszavonhatatlanul engedelmeskedünk a feltételeknek. Minden nap alázatos szívvel kell a kegyelem trónja elé járulnunk, hogy hálát mondjunk Krisztus tökéletes engedelmességének érdeméért, amelyet bűneink áthágásáért hozott. Emellett hinnünk kell, és el kell ismernünk, hogy igazságunkat Krisztusnak köszönhetjük, aki helyettünk halt meg, mint bűnért való áldozat.

Ha hűségesen teljesítjük a mi részünket és hűséggel és osztatlan szívvel követjük az utasításokat, akkor Isten, az ehhez kapcsolódó ígéreteket teljesíteni fogja életünkben: „Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által.”<sup>32</sup> Ekkor felismerjük, mily boldogság megváltva lenni. Akkor felismerjük, hogy ez megfogható valóság: „Az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.”<sup>33</sup>

Ne tudjunk nyugodni addig, amíg át nem mentünk a hit kapuján, a megbocsátás, a megigazulás, az igazzá válás, a Krisztusban való béke áldott tapasztalatainak útján.

---

<sup>31</sup> RH 1892. nov. 1.

<sup>32</sup> Rm 5:1.

<sup>33</sup> 1Jn 5:4.

# Függelék

## Gyöngyszemek

Idézetek, amelyek a könyvben nem szerepelnek

### **Krisztus minden jó kezdeményezés forrása**

#### ***Krisztus kijelentése az Atya Isten által***

„Isten kijelentette Krisztust a bűnösnek. Ha az, aki Isten Fiának tisztaságát látja, nagyon tisztán felismeri a bűn jellegét. A Krisztus erejébe és művébe vetett hit által ellenségeskedés jön létre szívében Sátán és a bűn ellen. Akiknek Isten megbocsátott, azoknál elsősorban látható a bűnbánat jelenléte.”<sup>1</sup>

#### ***Krisztus magához vonzza a bűnöst***

„Krisztus magához vonzza a bűnöst, miközben bemutatja neki szeretetét, amely őt keresztre vitte. Ez meglágyítja a szívet, befolyásolja az értelmet, bűnbánatra és bűnvallomásra vezeti a lelket.”<sup>2</sup>

„Krisztus szüntelenül vonzza magához az embereket, miközben Sátán minden elképzelhető módon megkísérli az embereket elszakítani Megváltójuktól.”<sup>3</sup>

„Igaz, hogy az emberek néha szégyellik bűnös útjaikat, s hogy néhány rossz szokást elhagynak, még mielőtt tudatában lennének

---

<sup>1</sup> RH 1890. ápr. 1.

<sup>2</sup> RH 1890. ápr. 1.

<sup>3</sup> U.o.

annak, hogy Krisztus szeretetével vonzza őket. Ha pedig bármikor javulni igyekeznek, komolyan vágyakozva, becsületes életre, akkor erre egyedül Krisztus ereje készíti őket. Oly befolyás, amelynek még nincsenek tudatában, munkálkodik szívükön, lelkiismeretük felébred, és életmódjuk átalakul. S midőn Krisztus vonzza őket, hogy keresztfjére tekintsenek, hogy szemlélnék Őt, kit bűneik juttattak a keresztfára, akkor követni kezdik lelkiismeretük intő szavát. Nyilvánvalóvá lesz előttük életük bűnös volta, és szívük makacssága. Krisztus igazsága megvilágosítja értelmüket, és így kiáltanak fel: Vajon mi is a bűn, hogy ily nagy áldozatot kíván? Vajon mind ezen szeretetre, szenvedésre és megaláztatásra szükség volt-e, hogy el ne vesszünk, hanem örök életet nyerjünk?”<sup>4</sup>

### ***Krisztus munkálja a bűnbánatot***

„A bűnbánat éppúgy Krisztus ajándéka, mint a megbocsátás. Egyetlen szív sem képes bűnbánatra, amelyikben Jézus nem munkálkodik. Krisztus Lelke nélkül, aki a lelkiismeretet felébreszti, éppen úgy képtelenek vagyunk bűnbánatot gyakorolni, amint Krisztus nélkül bocsánatot sem nyerhetünk.”<sup>5</sup>

### ***Krisztus az erő forrása***

„Krisztus a forrása minden jó szándéknak. Egyedül ő képes a természetes szívben ellenségeskedést létrehozni a bűnnel szemben. Ő ami erőnk forrása is, ha akarjuk, hogy meg legyünk váltva. Egyetlen lélek sem tud bűnvallomást gyakorolni Krisztus kegyelme nélkül.”<sup>6</sup>

---

<sup>4</sup> E. G. White: Jézushoz vezető út: Út a bűnbánathoz c. fejezet

<sup>5</sup> RH 1890. ápr. 1.

<sup>6</sup> U.o.

## ***Krisztus az igazság megtestesítője***

„Isten igazsága Krisztusban öltött testet. Az igazságot tehát az elfogadásával együtt nyerjük.”<sup>7</sup>

## ***Krisztus, a mennyei kereskedő***

„Jézus ajtóról ajtóra megy, minden lelki-templom előtt megáll és bejelentkezik: 'Az ajtó előtt állok és zörgetek'. Mint mennyei kereskedő bemutatja kincseit és ezt mondja: „Azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítlenségednek rütsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss”.<sup>8</sup> Az arany, amit kínál, nem ötvözött, nem keverék, hanem értékesebb mint ofir aranya<sup>9</sup>. Ez a hit és a szeretet. A fehér ruha, amelynek viselésére felszólítja a lelket, az ő saját igazsága. A szemgyógyító ír az ő kegyelmének kenete, amelyet a léleknek a sötétségben, vaksága ellen ajándékoz, mint lelki világosságot. Ezáltal válik képessé arra, hogy különbséget tudjon tenni Isten Lelkének munkája és Sátán lelkének munkája között. Nyissátok ki ajtótokat, mondja a nagy kereskedő, minden lelki gazdagság birtokosa; kereskedjetelem velem! Én vagyok az, a ti Megváltótok! Tanácsolom néktek, vásároljatok tőlem!”<sup>10</sup>

## ***Az igazság gyökere***

„A becsületesség a kegyességben gyökeredzik. Aki embertársai iránt mindig tisztességes és támadhatatlan minden irányban, annak élete Krisztussal együtt Istenben van elrejtve. Mennél inkább

---

<sup>7</sup> E. G. White: Gondolatok a hegyi beszédről, (32.old.)

<sup>8</sup> Jel 3:18.

<sup>9</sup> Ófir. Aranyban és drágakövekben gazdag vidék, feltételezhetően Dél Arábiában, a Vörös tengerhez közel eső részen. Aranya és drágaköve híres volt messze földön. (Keresztyén Bibliai Lexikon, Kálvin Kiadó 1995.)

<sup>10</sup> RH 1894. aug. 7.

igénybe van véve egy ember mások részéről, annál nagyobb szüksége van az Istennel való szívbeli közösségre.”<sup>11</sup>

„A becsületesség a kegyességben gyökeredzik. Az ember csak olyan mértékben igaz, amilyen mértékben Istenben hisz és vele élő összeköttetésben van. Éppen úgy, ahogy a virág a mezőn a talajban szilárdan gyökeredzik, miközben levegőre, harmatra és esőre van szüksége, szükségünk van nekünk is Istentől mindarra, ami a lélek életét szolgálja. Csak ha Isten lényében részesülünk, nyerhetünk erőt parancsolatainak megtartására. Mindaz – legyen előkelő vagy egyszerű, tapasztalt vagy tapasztalatlan –, aki embertársai iránt tisztességes, támadhatatlan, ennek az embernek élete Krisztus által Istenben kell, hogy elrejtve legyen.”<sup>12</sup>

### ***Külső cselekedeteink mutatják meg a bennünk munkálkodó isteni kegyelmet***

„Az a tény, hogy az embernek isteni segítségre van szüksége, nem teszi fölöslegessé az emberi erőfeszítéseket. Az ember részéről hitre van szükség, mert a hit szeretet által munkálkodik és megtisztítja a lelket. Isten minden embernek meghatározta feladatát, és minden őszinte munkás fényt áraszt a világra, hiszen egyesült Krisztussal és a mennyei angyalokkal, az elveszendők megmentésének nagy munkájában. Ebben a mennyei szövetségben egyre eredményesebben végzi Isten munkáját. A hívő ember, akinek cselekedetei által nyilvánvalóvá válik az isteni kegyelem belső életében történő munkája, egyre erőteljesebben fejlődik.”<sup>13</sup>

### ***Gyógyszer a formalizmus ellen***

„A Krisztus által tanított igazság a szív és az élet alkalmazkodását jelentette Isten kinyilatkoztatott akaratához. A bűnös ember csak

---

<sup>11</sup> E. G. White: Lebensglück 117. old.

<sup>12</sup> Testimonies VII. 194. old.

<sup>13</sup> RH 1892. nov. 1.

úgy igazulhat meg, ha hisz Istenben, és élő kapcsolatot tart fenn vele. Ekkor az igazi istenfélelem emelkedett gondolatokat szül, és megnemesíti az életet. Így a vallás külső formáságai összhangba kerülnek a keresztyény belső tisztasággal, miáltal az Isten szolgálatában megkívánt cselekedetek nem válnak értelmetlen rítusokká, mint amilyen volt a képmutató farizeusok szolgálatára.”<sup>14</sup> (Jézus élete 254. old.)

### ***Erő, amely az emberen kívülről hat***

„Hogy az ellenség minden támadása felett győzedelmeskedni tudjunk, szükségünk van egy erőre, amely saját Énünkön kívül van. Állandó élő kapcsolatot kell ápolnunk Krisztussal. Az Ő hatalmában áll, hogy győzelemmel ajándékozza meg azokat, akik az alázatosság és hit lelkületét megőrzik.”<sup>15</sup>

### ***Ez az erő: Krisztus***

„A hit Krisztus érdemeibe és értékebe kapaszkodik.”<sup>16</sup>

### ***Bátorítás a csüggedteknek***

„Azok, akik beismerik lelki szegénységüket, akik érzik, hogy semmi jó sincs bennük, azok Krisztusra tekintve erőt és szentséget nyerhetnek... Kínálja, hogy szegénységünket kegyelmének gazdagságával cseréljük fel. Mi nem vagyunk érdemesek Isten szeretetére; azonban Jótállónk Krisztus, méltó erre, és teljesen üdvözítheti is azokat, akik hozzá közelednek. Lehet múltunk bár rendkívül szomorú, a jelenlegi helyzetünk pedig még csüggesztőbb, de ha úgy közeledünk Krisztushoz, ahogy vagyunk – gyengén, elhagyottan és nyomorult állapotban – a mi részvétteljes Megváltónk élénk jön, át-

---

<sup>14</sup> E. ÜG. White: Jézus élete 254. old. (Budapest, Advent Kiadó)

<sup>15</sup> RH 1908. júl. 9.

<sup>16</sup> RH 1892. nov. 1.

ölel bennünket szerető karjaival, igazságának fehér öltönyét adja ránk, és így vezet bennünket az Atyához.”<sup>17</sup>

### ***Világi érdekeink alárendelése***

„De hogy elfogadhassák az evangélium meghívását, világi, földi érdekeiket alá kell rendelniük ama egyetlen célnak: hogy elfogadhassák Krisztust és az ő igazságát. Isten mindent feláldozott az emberért és arra kér, hogy szolgálatát minden földi és önző érdekeink fölé helyezzük. Isten nem fogadhat el félszívú szolgálatot. A földiek felé hajló szív nem képes magát Istennek alárendelni.”<sup>18</sup>

---

<sup>17</sup> E. G. White: Gondolatok a hegyi beszédről, Bp, Advent Kiadó 1990.

<sup>18</sup> E. G. White: Krisztus példázatai 154. old. Bp. Advent Kiadó

# Kutatásunk időszerű területei

## *Krisztus közbenjárói szolgálata*

„Az a nép, amelyik azt állítja, hogy a földön minden más néptől több világossággal rendelkezik, a megváltás szent és dicső titkát sem megérteni, sem nem értette, sem megérteni nem törekszik. Ha Jézus ma látható volna a földön, azok nagy sokaságához, akik azt állítják, hogy a jelenvaló igazságot ismerik és hiszik, ugyanazokat a szavakat mondaná, mint a farizeusoknak mondott: 'Tévelyegtek, mivelhogy nem ismeritek sem az írásokat, sem Istennek hatalmát'<sup>1,2</sup>

## *A megváltási terv*

„Nos, közeledünk az idők végéhez... meg kell kísérelnünk teljes odaadással, megérteni a megváltási tervet, hogy megtanuljuk értékelni, milyen fontosnak látja Jehova az emberek megmentését.”<sup>3</sup>

## *A hit*

„Régi és mégis új igazságok várnak arra, hogy gazdagítsák tudásunk kincstárát. Még nem értjük helyesen a hit lényegét, és nem is gyakoroljuk azt. Krisztus gazdag ígéreteket adott gyülekezetének, a Szentlélek elküldésével kapcsolatban, azonban milyen kevésbé értékeljük azokat a biztosítékokat. Istent nem szabad többé ugyanolyan módon tisztelni és szolgálni, mint tettük azt az elmúlt években. Isten olyan szolgálatot kíván ma, amely nagyobb, mint valaha is volt. Azt kívánja, hogy éljünk mennyei adományainak lehetőségével. Isten kiváltságos helyzetbe juttatott bennünket, amelyben nagyobb és jobb dolgokra van szükségünk, mint bármikor ezelőtt.”<sup>4</sup>

---

<sup>1</sup> Mt 22:29.

<sup>2</sup> RH 1890. febr. 4.

<sup>3</sup> RH 1890. okt. 7.

<sup>4</sup> RH 1890. febr.25.



# Isten törvényének szerepe a hit általi megigazulásban

## *A törvény, mint tükör*

„Ha a bűnös felismeri Isten törvényében Krisztus igazságát, így fog felkiáltani: 'Az Úr törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket'.<sup>1</sup> Ha a bűnösnek. Krisztus szolgálata által a törvény megrontása megbocsáttatott, ha hit által Krisztus igazságába lett öltöztetve, akkor együtt kell mondania a zsoltáráróval: 'Kíváncosabb az arany-nál, még a sok színarany-nál is; és édesebb a méznél, még a szín-méznél is'.<sup>2</sup> Ez a megtérés.”<sup>3</sup>

## *A törvény igazságot követel*

„A törvény igazságot követel; a bűnös adója a törvénynek, de annak teljesítésére teljesen képtelen.”<sup>4</sup>

„Minden száj- és ajakvallással ellentétben, ha az ember jelleme nincs összhangban Isten törvényével, a kegyességnek ilyen hitvallá-sa csak rossz gyümölcsöket terem.”<sup>5</sup>

## *Egyedüli lehetőség: eleget tenni a törvény követel-ségének*

„Az ember, saját erejéből képtelen eleget tenni a törvény köve-telményének. Áldozata, munkája, minden bűnnel szennyezett. De Jézusban segítséget kaptunk. A Megváltó, az ő saját érdemének ha-

---

<sup>1</sup> Zsolt. 19:8.

<sup>2</sup> Zsolt 19:11.

<sup>3</sup> RH 1892. jún. 21.

<sup>4</sup> RH 1890. nov. 4.

<sup>5</sup> RH 1890. máj. 8.

tőerejét kölcsönzi az embernek, és így képes munkatárssá tenni a megváltás művében. Azoknak, akik Krisztusban hisznek és lábnyomát követik, Ő az igazság a gyógyulás és a megváltás.”<sup>6</sup>

„Tökéletes engedelmissége által lehetővé tette minden ember számára, hogy Isten törvényének engedelmeskedjen. Ha átadjuk magunkat Krisztusnak, szívünk az Ő szívével egyesül, akaratunk beolvad akaratába, lelkületünk lelkületébe és minden gondolatunkat foglyul ejti; az Ő életét éljük. Ezt kell értenünk szava alatt, hogy igazságosságának ruháiba öltöztet fel bennünket. Így midőn az Úr letekint ránk, nem nézi fügefalevél-öltönyünket, vagy mezítelenségünket, és bűn okozta ferdeségeinket, hanem igazságossága öltönyét látja: Jehova törvénye iránti tökéletes engedelmisségünket.”<sup>7</sup>

„Az egyedüli út, amelyen a bűnös igazzá lehet, a hit útja. Hit által hozhatja Krisztus érdemeit Isten elé; ezután tulajdonítja Isten, az Ő Fiának engedelmisségét a bűnös embernek. Krisztus igazságát elfogadja a bűnös kudarca helyett. Isten elfogadja a bűnbánó, hívő lelket, megbocsát neki, megigazítja, úgy cselekszik vele, mintha igaz lenne és úgy szereti mint saját fiát. Így tulajdoníttatik a hit igazságul. A bűneitől megszabadított lélek pedig kegyelemből kegyelembé fejlődik, az egyre nagyobb világosságba. Örömmel tudja mondani: „Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Lélek megújítása által, melyet kitöltött reánk bőséggel a mi megtartó Jézus Krisztusunk által; Hogy kegyelemből megigazulván, örökösök legyünk az örök élet reménye szerint.”<sup>8,9</sup>

„Krisztus azonban nem azért áldozta életét, hogy a törvényt eltörölje, nem is azért, hogy a zsinórmértéket az emberhez igazítsa, sokkal inkább azért, hogy az igazságot megőrizze, ezzel pedig az

---

<sup>6</sup> RH 18890. febr. 4.

<sup>7</sup> E. G. White: Krisztus példázatai, 226.old. (Bp. Advent Kiadó)

<sup>8</sup> Tit 3:5-7.

<sup>9</sup> RH 1890. nov. 4.

embernek egy új lehetőséget adjon. Krisztus ereje nélkül senki sem képes megtartani Isten törvényét. Krisztus az ő testében hordja az egész emberiség bűnét, és minden hívő gyermekének tulajdonítja az ő igazságát.”<sup>10</sup>

„A törvénynek nincs hatalma megbocsátani a bűnöket. Azonban Jézushoz küldi, aki ezt mondja: Magamra veszem bűneidet és hordozom azokat helyetted, ha elfogadsz engem helyettesednek és kezsednek, ha hűséges alattvalóm leszel. Akkor neked tulajdonítom igazságomat.”<sup>11</sup>

„Krisztus halála bizonyítja a törvény változhatatlanságát. A bűnös megváltásáért hozott áldozat, amelyre a végtelen szeretet készítette az Atyát és a Fiút, az egész világegyetem előtt arról tesz bizonyosságot, hogy Isten törvényének és kormányzásának alapja: igazságosság és irgalom. Ennek bizonyítására kevesebb, mint ez az engesztelés, nem lett volna elég.”<sup>12</sup>

### ***Isten szándéka a törvény követelményének bemutatására***

„Ha tapasztalni akarjuk a hármias angyali üzenet szellemét és erejét, akkor a törvényt és evangéliumot együtt kell hirdetnünk, a kettő ugyanis egymástól elszakíthatatlan.”<sup>13</sup>

„Sok prédikációban amely a törvény követelményéről hangzik, Krisztus még csak említve sincs. Ez a mulasztás hatástalanná teszi az igazságot, az emberek megmentésére.”<sup>14</sup>

---

<sup>10</sup> RH 1901. máj. 7.

<sup>11</sup> RH 1901. máj. 7.

<sup>12</sup> E. G. White: A nagy küzdelem, 447-448. old. Bp. 1986.

H.N.Adventista Egyház

<sup>13</sup> AH 1889. szept. 3.

<sup>14</sup> RH 1891. febr. 3.

„Sokan, amikor a törvény követelményeiről beszéltek, elmulasztották bemutatni Krisztus mérhetetlen nagy szeretetét. Ezek, akik az embereknek az oly jelentős igazságokat és reformokat hirdetik, maguknak sincs fogalmuk a bűnért való áldozat értékéről, amely Isten nagy szeretetét mutatja az ember iránt. A Jézus iránti szeretetük, Jézus szeretete a bűnös iránt, egyszerűen nem tartozik vallásos tapasztalataikhoz. Az a feladatuk, hogy az evangéliumot hirdessék, ennek ellenére saját Énjüket emelik fel az emberek Megváltója helyett.”<sup>15</sup>

---

<sup>15</sup> RH 1891. febr. 3.

# A végidők gyülekezete halálos veszélyben

## *A gyülekezetek állapota – lelki bénultság*

„Minden gyülekezetben vannak olyanok, akik lelkileg bénultak. Ezekben nem látszik az élet jele.”<sup>1</sup>

## *Lelki lustaság, letargia*

„A szunnyadó gyülekezetet fel kell ébreszteni lelki restségéből, meg kell ismernie fontos feladatát, amelyből még nagyon sok elvégzetlen. A nép még nem lépett be a szentéjbe, ahol Jézus bemutatta bűnért való áldozatát gyermekeiért.”<sup>2</sup>

## *Lelki vakság*

„Sokan, akik magukat keresztényeknek nevezik, de közömbösen tekintenek az Úr eljövetelére. Ezek nem viselik Krisztus igazságának öltönyét. Magukat Isten gyermekeinek nevezik, azonban nem tisztultak meg a bűntől. Önzők és öndicsőítők. Sohasem tapasztalták meg Krisztust. Sem Istent nem szeretik mindenek felett, sem felebarátjaikat, mint önmagukat. Nincs fogalmuk arról, mit is jelent a szentség. Nem látják saját hibáikat. Oly vakok, hogy a büszkeség és igazságtalanság titkos munkáját nem ismerik fel önmagukban. Az öndicsőítés szennyes ruhájában járnak és lelki vaksággal vannak megverve. Sátán saját árnyékát vetette közéjük és

Krisztus közé, ezért nem éreznek vágyat aziránt, hogy a Megváltó tiszta, szent lényét megismerjék.”<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> RH 1892. máj. 24.

<sup>2</sup> RH 1890. febr. 25.

<sup>3</sup> RH 1901. febr. 26.

## ***Lelki szárazság***

„Szükségünk van a Szentlélekre, hogy a napjainkra szóló igazságot megértsük. Azonban lelki szárazság uralkodik a gyülekezetekben. Megszoktuk, hogy minden további nélkül, megelégedettek legyünk az Istenhez való viszonyunkkal.”<sup>4</sup>

„Csak egyet tudok, hogy gyülekezeteink tönkre mennek a hit általi megigazulás, valamint a rokon tárgyak tanításának hiánya miatt.”<sup>5</sup>

## ***Egy óriási tévedés elkövetésének veszélye***

„Ha öndicsőítő módon gondolkodunk, tovább mehetünk azon az úton, amelyik nekünk tetszik, úgy gondolva, hogy azon a helyes célt végül elérjük, azonban egyszer majd meg kell állapítanunk, hogy súlyos hibát követünk el.”<sup>6</sup>

## ***A tökéletlenség nem elégséges***

„Az önfejlőségtől meg kell szabadulnunk. De még többre van szükség. Ha feladtuk bálványainkat, az így előállt űrt ki kell töltenünk. Mert ha a szív ki lett takarítva, de az űr nem lett kitöltve, akkor ez hasonlít az olyan házhoz, amely ki lett takarítva és fel lett ékesítve, azonban nem költözött bele vendég. Ekkor a tisztátalan lélek még más hét gonosz lelket vett maga mellé, akik beköltöztek. Ugyanez történik az emberrel is, aki gonoszabb lesz ezután, mint korábban volt.

Ha te az Énedet kiűzöd a szívedből, magadra kell öltetni Krisztus igazságát. Ragadd meg ezt hit által! Krisztus lelkületével és érzületével kell bírnod, hogy Krisztus cselekedjen általad. Ha kinyitod szíved ajtaját, betölti az Űr, Lelkének ajándékával. Akkor egy életképes prédikátor leszel otthonodban, a gyülekezetben és a világban.”<sup>7</sup>

---

<sup>4</sup> RH 1890. febr. 25.

<sup>5</sup> E. G. White: Az evangélium szolgálja

<sup>6</sup> RH 1908. júl. 9.

<sup>7</sup> RH 1892. febr. 23.

# Felhívás lelki megújulásra és reformációra

”

”De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad. Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz<sup>1</sup>. Az a megbízatásom, hogy megmondjam: ezeket a szavakat a mai heted-napi adventista gyülekezetekre kell alkalmazni. Az Isten iránti szeretet eltűnt, ami azt jelenti, hogy a felebaráti szeretet is. Az Én, Én, és ismét ÉN áll érdeklődésünk középpontjában, és az uralomért küzdünk. Meddig kell még ennek így menni? Egy új, általános megtérés nélkül a valódi kegyesség oly ritka lesz, hogy a gyülekezetekre a gyümölcstelen fügefa képe lesz jellemző. Nagy világosságot kaptak, minden feltétel adott volt a gyümölcsterméshez, miközben hatalmába kerítette őket az önzés. Ezért mondja Isten: 'a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.'”

Amikor Jézus rátekintett a szép, de gyümölcstelen fügefára, szomorúság és felháborodás töltötte be. Ekkor kimondta az átokszavakat, és a megbántott Istenfiának átka folytán kiszáradt a fügefa. Bárcsak levonná a megfelelő tanulságot Isten népe, mindaddig, amíg az idő tart.

Röviddel mennybemenetele előtt mondta Krisztus tanítványainak a következőket: 'Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.' Isten népe ma nem tölti be úgy feladatát, amint azt kellene. Az önzés hátráltatja a munkát, a szó komoly értelmezésében.

Sok szívben látszólag alig van egy halvány árnyalata a lelki életnek, ami engem nagyon szomorúvá tesz. Félek, hogy elakadtunk

---

<sup>1</sup> Jel 2: 4-5

a világgal, az ördöggel és a testtel szembeni harcunkban. Meg kell elégednünk egy félig halott kereszténységgel, a világ kívánságai-val? Osztozzunk istentelenségükben és hagyjuk jóvá hamisságait? Nem! Isten kegyelme által maradjunk hűek az igazság alapelveihez, hogy a megkezdett bizodalmat mindvégig szilárdan megtarthassuk. 'Az igyekezetben ne legyetek restek, lélekben buzgók legyetek, az Úrnak szolgáljatok.' Egy a Mesterünk, Krisztus; reá kell néznünk, tőle kapjuk bölcsességünket; kegyelme által kell megőriznünk tisztaságunkat, és megállani Isten előtt alázattal és bűnbánóan, hirdetve őt a világnak.

A gyülekezetekben elhangzó prédikációk sok hiányosságot hagynak maguk után. A gyülekezeti tagok azonban jobban szeretik ezeket a szószerű szentbeszédeket, mint a Szentlélek befolyását. Lelki adományaik, amelyekért sem nem imádkoztak, sem nem használják, lassan elveszítik erejüket. Ha ezek a prédikátorok új területre lennének helyezve, a tagoknak is új feladatokat kellene vállalniuk, s így használat által fejlődnének képességeik.

Isten vádolja a prédikátorokat és a népet a lelki erőtlenség miatt: 'Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hűv; vaj-ha hideg volnál vagy hűv. Így mivel lágyemeleg vagy, sem hideg, sem hűv, kivétel téged az én számból. Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen: Azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.'<sup>2</sup>

Isten hív egy lelki ébredésre és lelki reformációra. Ha ez nem jön létre, a langyosak egyre utálatosabbakká válnak az Úr előtt, míg végül, nem ismeri el őket gyermekeiként.

---

<sup>2</sup> Jel 3:15-18.



A Szentlélek vezetése alatt ébredésnek és reformációnak kell végbemenni. Ébredés és reformáció nem ugyanaz. Az ébredés jelenti a lelki élet megújulását, a szívnek és a léleknek felelevenedését, a lelki halálból való feltámadást. A reformáció ezzel szemben jelenti az újjászervezést, eszmékben, szokásokban, elméletekben és gyakorlatokban való változást. Egy reformáció csak akkor teremheti meg az igazság jó gyümölcseit, ha össze van kötve a Szentlélek által létrehozott ébredéssel. Ébredésnek és reformációnak tehát együtt kell jelen lenni. Csak így tudnak jó hatást gyakorolni.

‘Nem a magatokéi vagytok... Mert áron vétettetek meg; dicsősétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi...’<sup>3</sup> Úgy fényljk a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.’<sup>4</sup>

Krisztus odaadta életét az elbukott emberiségért, és maga mögött hagyott számunkra egy példát, amelyet követnünk kell. Aki ezt teszi, annak szól elismerése: ‘Jól vagyon, jó és hű szolgálóm, menj be a te Uradnak örömébe.’<sup>5</sup>

Isten igéje sohasem tiltja el az emberi tevékenységet; sokkal inkább, növeli az ember fáradozásának eredményességét miközben tevékenységét a helyes irányba tereli. Az Úr nem engedi az embernek, hogy cél nélkül éljen; egy múlhatatlan örökséget helyez neki kilátásba, és megajándékozza megjobbító igazsággal. Így képes az ember biztos ösvényen követni a célt, amely megéri a legnagyobb képességek bevetését: az örökélet koronáját.

Az ember ereje állandóan növekszik, mennél inkább törekszik megismerni az Urat. Az irányú fáradozásában, hogy elérje a legnagyobb tökéletességet, szolgálatára áll a Biblia, mint fényforrás, amely elvezet az atyai házhoz. Isten igéjéből megtanulja, hogy Krisztussal együtt örököse az örökkévaló kincseknek. A biblia, mint egy vezető, megmutatja neki az utat a menny mérhetetlen gaz-

---

<sup>3</sup> 1Kor 6:19-20.

<sup>4</sup> Mt 5:16.

<sup>5</sup> Mt 25:23.

dagságába. Ha az ember az Úr ismeretében előrehalad, eléri a vég nélküli boldogságot. Jutalma a naponkénti béke Istennel; azonban hitben már egy teljes napfényben ragyogó hazát lát, amely mentes minden fájdalomtól és csalódástól. Isten irányítja lépteit és megőrzi őt az eleséstől.

Isten szereti gyülekezetét. Jóllehet, van gyom is a tiszta búza között, de az Úr ismeri övét:

’De van Sárdisban egy kevés neved, azok-, akik nem fertőztették meg a ruháikat; és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra. Aki győz, az fehér ruhákba öltözik: és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevére az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt. Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.’<sup>6</sup>

Nagyon kíváncsi, hogy a gyülekezet ne dugja be fülét Krisztus tanácsa elől. Milyen hosszú idő óta ingadoztok ti, akik ismeritek az igazságot, mindkét oldalon? ’Ha az Úr az Isten, kövessétek őt, ha pedig a Baál, kövessétek azt.’<sup>7</sup> Krisztus követőjének nincs meg az a joga, hogy semleges talajon álljon... egy nyilvánvaló ellenség nem olyan veszélyes, mint az, aki magát semlegesnek tartja.

Szólítsátok fel a gyülekezeteket, hogy válaszoljanak a próféta felhívására: ’Kelj fel világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert íme, sötétség borítja a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.’<sup>8</sup>

Isten népe elhagyta első szeretetét; ezért bűnbánatot kell tartania, és előre kell haladnia az életszentség útján. Isten az ő tervében tekintettel van az emberi életforma minden elképzelhető fejlődési fókára. Isten terve örökkévaló, változhatatlan, és a maga idejében megvalósul. Olykor úgy tűnik, mintha Sátán minden hatalmat a kezében tartana, mi azonban Istenbe vetjük bizalmunkat. Ha hozzá

---

<sup>6</sup> Jel 3:4-6.

<sup>7</sup> 1Kir 18:21.

<sup>8</sup> Ésa 60:1-2.

közeledünk, úgy közeledik ő is hozzánk és nagy hatalommal munkálkodik kegyelmi tervének megvalósításán.

Isten szemrehányást tesz népének, bűnei miatt, hogy megalázkodásra bírja őket, és megláthassák orcáját. Ha megvalósítják a reformot, Isten szeretete megeleveníti és felébreszti szívüket, kívánságaikat szeretettel fogja teljesíteni, támogatni fogja reformtörekvéseiket, zászlót emel érdekükben az ellenség ellen. Gazdag áldása fog megnyugodni rajtuk, és a mennyei világosságot szembetűnő sugarakban fogják visszatükrözni. Akkor a tömegből sokan, akik nem az ő hitüket követik, egyesülni fognak velük, mert látják, hogy Isten az ő népével van, és együtt fognak szolgálni a Megváltónak.<sup>9</sup>

---

<sup>9</sup> RH 1902. febr. 25.

## Reformációs mozgalom

„Isten felhívást intéz azokhoz, akik hajlandók a Szentlélek uralma alatt, egy átható reformációs munkára. Én krízist látok magunk előtt, és Isten felhívja munkásait, hogy álljanak be az arcvonalba. Ma minden egyes léleknek mélyebb és igazabb odaszentelésben kell élnie Istennel, mint az elmúlt esztendőben. Mély benyomást keltett bennem az a jelenet, amely nemrég, egy éjszaka elvonult előttem. Nagy mozgalom, az újjáéledés munkája indult meg sok helyen. Népünk csatasorba állt, válaszképpen Isten felhívására. Testvéreim, az Úr szól hozzánk. Ne figyeljünk-e szavára? Ne tisztítsuk meg lámpásainkat és cselekedjünk mint azok, akik Uruk visszajövetelét várják? Az idők a világosság hordozására és cselekvésre szólítanak.”<sup>1</sup>

„Átható reformáció ideje érkezett el. Mihelyt elkezdődik ez a reformáció, az ima lelkülete fogja áthatni a hívőket, és száműzi az egyenlenséget és a viszályt. Azok, akik nem éltek lelki összeköttetésben Krisztussal, szorosan egymáshoz fognak tömörülni. Egy tag, aki helyes irányban dolgozik, más tagokat fog arra bírni, hogy egyesüljön vele a Szentlélek kijelentéséért való közbenjárásra. Nem lesz már zavar közöttük, mert mindnyájan összhangban lesznek a Lélek gondolatával. Azok a barikádok, amelyek eddig az egyik hívőt a másiktól elválasztották, le lettek rombolva. Az Úr együtt fog dolgozni szolgálival. Mindnyájan értelemmel fogják imádkozni azt az imát, amelyre az Úr tanította a tanítványokat: 'Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, miképpen a mennyben, azonképpen itt e földön is.'<sup>2,3</sup>

„Százak és ezrek látogatták a családokat, és megnyitották előttük Isten ígét. A Szentlélek ereje által sok szív győződött meg az igazságról. Ajtók nyíltak meg az igazság befogadására.”<sup>4</sup>

---

<sup>1</sup> Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 514-515. old.

<sup>2</sup> Mt 6:10.

<sup>3</sup> Testimonies VIII. 251. old.

<sup>4</sup> Testimonies IX. 126. old.

## Az utolsó napok veszélyei és előjogai

„Az ősegyház számára Jézus visszajövetelének reménysége egy áldott reménység volt. Az apostol azt írja, hogy a hívők a Mennyből várva várták Isten Fiának megjelenését. Mindaddig, amíg Krisztus követőinek szívében ez a reménység élt, világosság voltak a világ számára. Ez azonban keresztezte Sátán szándékát. Sátán munkálkodása az ősegyház életében állandóan arra irányult, hogy szakadást hozzon létre az emberek között. Ennek érdekében olyan tanításokat csempészett be az egyházba, amelyek az emberekben hitetlenséget ébresztettek Krisztus és az ő eljövetele iránt. Isten és az emberek el-lensége az ő pokoli árnyékát vetítette a hívők útjába, és elsötétítette reménységük csillagát, a nagy Istennek, Jézus Krisztusunknak, Üdvözítőnknek dicsőséges visszajövetelére vetett hitét.

A reménység, amely oly drága volt számukra, elveszítette vonzóerejét; A megfeszített és feltámadott Üdvözítő érdemének világossága Sátán szemfényvesztése mellett kialudt. Az elcsábított emberek saját cselekedeteik, böjtölés és bűnbánati vezeklés, valamint az egyháznak fizetett pénz által kerestek engesztelést. A természetes ember számára értelmesebbnek tűnik így keresni az igazságot, mint az elme megváltozása, engedelmesség és hit által.

A lelki hanyatlás korszaka alatt sötétség borította a földet és a rajta lakó népeket. A reformáció sokakat felébresztett a halálhoz hasonló álmukból, sokan elfordultak az üres formaságoktól, a babonaságtól, a papságtól és vezeklésektől, hogy az élő Istennek szolgáljanak, hogy szent igéjében kutassanak az igazság elrejtett kincse után. Kezdetben szorgalmasan aknázták ki az igazság bányáit, és kihányták az emberi elgondolások salakját, amely a világosság drága nemes kincseit betemette. Alig kezdődött meg azonban a reformáció műve, Sátán ismét megsokszorozta buzgóságát, hogy az emberszíveket a tévedésekben és babonaságban tartsa.

Amire sikerült Sátánnak az embereket a múltban félrevezetni, ugyan oda akarja vinni őket a jövőben is. Az ősegyház hagyta magát

Isten és az emberek ellenségétől megcsalatni, és sikerült nekiszakadást előidézni azok soraiban, akik vallották, hogy szeretik Istent. És ha Isten népe ma nem ébred fel lelki álmából, sokan Sátán csalásának áldozatává válnak. Azok közül, akik vallják, hogy hisznek az Üdvözítő közeli eljövételében, nagyon-nagyon sokan vannak olyanok, akik visszazuhantak régi állapotukba, sokan olyanok, akik az első szeretetüket elhagyták, úgy hogy a Leodiceához szóló üzenet reájuk is vonatkozik. Ezek sem nem hidegek, sem forrók. Sátán minden lehetségest meg fog tenni, hogy a közömbösség, a lelki dermedtség állapotában tartsa őket. Bárcsak láthatóvá tenné az Úr a népét fenyegető veszélyeket, hogy felébrednének lelki álmukból, hogy elkészítenék lámpásaikat és készen várnák a vőlegényt, amikor visszatér a menyegzőre.

A napok, amelyekben élünk, eseménydúsak és telve vannak veszélyekkel, amelyek borzalmasabbak lesznek, mint amelyet a világ valaha is átélt...

Mindazoknak, akik hit által vallják, hogy hisznek Jézus közeli visszajövetelében, gondosabban kell kutatniuk a Szentírást, mint bármikor azelőtt, mivel Sátán erősen elhatározta, hogy a lelkeket minden eszközzel igyekszik sötétségben tartani, a szíveket érzéketlenné tenni az idők veszélyeivel szemben, amelyben élünk. Minden hívőnek komoly imában kell kezébe vennie a Bibliát, hogy a Szentlélek által világosságot nyerjen az igazságról, hogy Isten, és akit elküldött, a Jézus Krisztus nagyobb megismerésére jusson. Kutasd az igazságot, mint drága kincset, s az ellenség csalódni fog.

A próbaidő kellős közepében vagyunk, amikor a harmadik angyal hangos kiáltása már megkezdődött, Krisztus, a bűnbocsátó Megváltó igazságának kijelentése által. Ezzel megkezdődött az angyal világosságának láthatóvá válása.

Mindazoknak, akik az intő üzenetet hallják, az a feladatuk, hogy Jézust magasra emeljék, a világ előtt úgy mutassák be, mint aki (az ótestamentumi) a jelképekben felismerhető, a szimbólumokban ábrázolva lett, aki a próféták kijelentéseiben ismertette, és mint aki magát kinyilatkoztatta a tanítványainak adott tanítások által, és

a különös csodák által, amelyeket Isten gyermekeiért tett. Keressétek majd az írásokban, ezek azok, amelyek bizonytságot tesznek róla.

Ha meg akartok tudni állni a megpróbáltatások idejében, meg kell ismernetek Krisztust és el kell sajátítanunk igazságának ajándékát, amelyet ő a bűnbánó bűnösnek ad. Az emberi elme nem képes módszert találni az önmegváltásra. Az isteni tanító nagy terve mellett az emberi bölcsesség hiúsága, hatalmának a legbüszkébb bizonyítéka jelentéktelen, és elveszíti minden saját dicsőségét. Minden emberi dicsőség és segítség porba hullik. Csak Krisztus és az ő igazsága képes megmenteni az embert. Az embernek megvan az előjoga, hogy Krisztussal egyesülhessen. Így kapcsolódik össze az emberi az istenivel. Ez a közösség szabad, hogy az emberi reménység egyetlen célja maradjon, mert csak ha Isten Lelke érinti az embert, válik élővé ereje, és lesz az ember új teremtés Krisztusban.

A téma, amely vonzza a bűnös szívét, Jézus, a keresztre feszített. A Golgotán nyilvánította ki Jézus a világnak egyszer s mindenkorra semmihez sem hasonlítható szeretetét. Mutassátok meg őt az éhmező népnek! Akkor szeretetének világossága embereket fog a sötétségből a világosságra, az engedetlenségből az engedelmességre és valóságos szentségre vezetni. Semmi sem élesíti a lelkiismeretet jobban a gyűlöletes bűnnel szemben, mint a kereszten függő Jézus látványa. A bűn miatt kellett meghalnia Isten szeretett Fiának? A bűn Isten törvényének az áthágása. Krisztusra lett helyezve minden igazságtalanságunk. A bűnös, aki Jézust a kereszten szemléli, felismeri, hogy a törvény jó, mivel a rossz cselekedeteket kárhoztatja, és dicséri Isten egyedülálló szeretetét, aki számára az üdvösséget biztosította, azáltal, hogy néki tulajdonította annak igazságát, aki nem ismert bűnt, és szájában nem találtatott álnokság.

Az igazságban van egy erő, amely által az engedelmes lélek Jézus képmására alakulhat. Krisztus és az ő igazsága élesítik a lelkiismeretet, megváltoztatják a szívet, majd együttesen munkálkodik a szívben Isten Szentlelke. Sokan vannak, akiknél hiányzik a lelki ítélőképesség, ezek csupán a Biblia betűivel foglalkoznak; Isten Lelke nélkül azonban feléled az, aki a lelket és a szívet nem szenteli meg. Lehet, hogy valaki

idézni tudja az Ó- és az Újtestamentum ígéit, jól ismerheti Isten törvényt és Isten szavának ígéreteit, ha azonban nem a Szentlélek plántálta szívébe az igazságot, ha értelmét nem az isteni fény világítja meg, akkor ő, mint bűnös, nem Krisztusra esik, hanem a kő reá esik, amely szétmorzsolja őt. Az Isteni erő Istennel köti össze az embert. Isten Lélekének megvilágosító ereje nélkül képtelenek vagyunk megkülönböztetni az igazságot a hamiságtól, azoknak a mesteri csalásoknak válunk áldozataivá, amelyeket Sátán készít a világ számára.

Közvetlenül a nagy küzdelem befejezése előtt állunk, amely a világosság és sötétség fejedelme között folyik. Az ellenség nemskára csalásokkal fogja megpróbálni hitünket. Sátán jeleket és csodákat fog művelni a fenevad előtt, és „elhiteti a föld lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt”. Mégis, bár a sötétség fejedelme azon fáradozik, hogy a sötétiséggel beborítsa a földet, az Úr ki fogja nyilvánítani szíveket átformáló erejét.

A Szentlélek munkája felmérhetetlen. Ő az erő forrása és ő adja az eredményt is azoknak, akik Istenért dolgoznak; ő a vigasztaló, mert benne Krisztus, közel van a lélekhez. Ha valaki egyszerű, gyermeki hittel Krisztusra néz, a Szentlélek munkája által az isteni természet részesévé válik. Ha egy keresztény engedi, hogy Isten Szentlelke vezesse, akkor tudhatja, hogy benne, aki a feje minden dolognak, tökéletessé válik. Amint Krisztus pünkösd napján megdicsőített, ő is megdicsőíttetik hasonlóképpen, amikor az evangélium műve a befejezéshez jut, amikor egy nép felkészül az utolsó nagy kihívásra, a nagy küzdelem végső próbájában.

Amikor a föld be lesz világítva Isten dicsőségének fényével, hasonló munkát fogunk látni, amilyen a tanítványok idejében volt, amikor a tanítványok megteltek a Szentlélek erejével, és hirdették a fel-támadott Üdvözítőt. A Menny világossága áthatotta azok szívét, akiket Sátán megcsalt. Ezután már nem tűrték meg a Krisztusról szóló hamis tanításokat; a Szentlélek ereje által már úgy látták őt, mint fejedelmet és Üdvözítőt, aki Izraelnek bűnbánatot és bűneik bocsánatát hozta. Látták őt mennyei ragyogásban, kezeiben felmérhetetlen értékű kincssel, elkészítve azok számára, kik megtértek lázadásukból.



Amikor az apostolok az egyszülött Fiú dicsőségét hirdették, ez az üzenet háromezer ember szívét ragadta meg; felismerték, hogy milyen bűnösök és szennyesek, és felismerték Krisztust, mint Üdvözítőjüket és Megváltójukat. Ezek az emberek megkapták a Szentlelket, ezért felemelték és magasztalták Krisztust. A hit szemével látták Krisztust, amint alázattal elhordozta a szenvedést és a halált, hogy ők el ne vesszenek, hanem örök életet nyerjenek. Amint felismerték föltnélküli igazságát, meglátták saját gyűlöletes tisztatlanságukat, megteltek istenfélelemmel szeretettel és dicsőítéssel az-  
al szemben, aki saját életét áldozatul adta. Porig alázták magukat, megbánták bűneiket és dicsőítették Istent, szabadításáért.

Jézus Krisztusnak a Szentlélek általi kijelentése egy óhajtott ismeretet közölt velük Krisztus hatalmáról és fenségéről; hitben kinyújtották kezüket és ezt mondták: Hiszek! Ez történt a korai eső idején. A késői eső még gazdagabb lesz. Akkor fog a Megváltó megdicsőíttetni az emberek előtt, és a földet áthatja az igazság dicsőségének fénye. Ő a világosság forrása; a megnyíló ajtón át fény borítja be Isten népét. Őt és dicső lényét fel kell magasztalni mind-  
azok előtt, akik a sötétségben vannak.

Krisztus még nem lett bemutatva a törvénnyel kapcsolatban, mint hűséges és irgalmas főpapunk, aki megkísértetett hozzánk hasonlóan mindenkiben, kivéve a bűnt. Még nem dicsőítettük őt úgy a bűnösök előtt, mint engesztelő áldozatot. Áldozatának hatását, mint helyettesünk és kezesünk, csak mellékesen és alkalmanként mutattuk be, pedig ez az, amit a bűnösnek tudnia kell. Krisztust az ő hatalmában, mint bűnöket megbocsátó Üdvözítőt kell megismernie a bűnösnek. Ekkor fogja a megkeményedett szívet Krisztus semmi-  
hez nem hasonlítható szeretete, a Szentlélek munkája által bűnbánatra és megtérésre vezetni.

Isten befolyása adja a só ízét, amivé a keresztyénynek válnia kell. Soka kínálják az embereknek hitünk tanításait és elméleteit. Amit azonban visznek, olyan mint az ízetlen só, mert a Szentlélek nem munkálkodik hitnélküli szolgálatuk által. Szívüket nem nyitották meg, hogy befogadják Krisztus kegyelmét, ezért nem is ismerik a Szentlélek

munkáját. Olyanok, mint a liszt kovász nélkül. Életük nélkülözi a munkálkodó erőt. Nem tudnak lelkeket megnyerni Krisztusnak, mert nem ragadták meg az igazságot. Olyan az számukra, mint egy kényelmetlen ruha, egy ismeretlen érték, egy kút, amelyből még nem ittak.

Bárcsak mindnyájan fáradoznánk azon, hogy Krisztus engesztelő művét megértsük. Bárcsak mindannyian kutatnánk imában Isten szavát, nem azért, hogy vitatkozásokban fitogtassuk tantételeinket, hanem azért, hogy mint szomjasak kielégítsük szomjunkat az élet forrásánál, és felüdülést nyerjünk. Ha alázatos szívvel kutatjuk az írásokat, ha érezzük gyengeségünket és méltatlanságunkat, akkor kinyilatkoztatja nekünk magát Jézus az ő dicsőségében.

Ezután, mint az isteni természet részesei, megvetéssel fogunk tekinteni korábbi önfelmagasztalásunkra. Amit korábban mint bölcsességet kerestünk, most úgy tűnik előttünk, mint szemét és hulladék. Akiket eddig a Mesterhez csak a vitatkozás húzott, akik az intelligenciánkra és éleselméjűségünkre büszkék voltunk, szégyenkezve és szomorúan tekintünk eddigi művünkre, mert felismerjük, hogy áldozatunk éppoly értéktelen volt, mint Kain áldozata. Ez Krisztus igazsága nélküli áldozat volt.

Bárcsak mint egész nép, szívünket megaláznánk Isten előtt, és könyörögnénk, hogy az Úr küldje el Szentlelkét! Bárcsak alázattal és bűnbánattal lépnénk az Úr elé, akkor ő teljesítené kérésünket, hiszen ő mondta, hogy készségesebben adja Szentlelkét, mint a szülő a gyermekének a kenyeret. Akkor Krisztus meg lelne dicsőítve, akkor megismerhetnénk az istenség egész teljességét. Krisztus azt mondja a Vigasztalóról: 'Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz és megjelenti néktek'<sup>1</sup> Ez a legfontosabb számunkra. Mert: **'Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust'**<sup>2,3</sup>

---

<sup>1</sup> Jn 16:14.

<sup>2</sup> Jn 17:3.

<sup>3</sup> RH 1892. nov. 22. 29.